

SOME PAGES IN THE
ORIGINAL CONTAIN
FLAWS AND OTHER
DEFECTS WHICH
APPEAR ON THE FILM

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

వీరాస్వామి

హరిశ్చంద్రమహారాజు నాటకము

చెన్నపట్టణము, 1898

Record no. 126

Vīrāsvāmi

Hariścandramahārāju nāṭakamu

Cennapaṭṭaṇamu, 1898

Record no. 126

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

వీరాస్వామి.

హరిశ్చంద్రమహారాజు నాటకము / వీరాస్వామినామక కవివరునిచే
రచియింపబడినది. - చెన్నపట్టణము : శ్రీరంగవిలాసముద్రాక్షరశాల, 1898.

91 p. ;21 cm. (79-82 missing)

Record no. 126


Vīrāsvāmi

Hariścandramahārāju nāṭakamu / Vīrāsvāmināmakā kavivarunicē
raciyimpabaḍinadi. - Cennapaṭṭaṇamu :
Śrīraṅgavilāsamudrākṣaraśāla, 1898.

91 p. ;21 cm. (79-82 missing)

Record no. 126

35 mm microfilm

Image placement: IA  IB IIB

Date filming began:

సారస్వత నికేతనము

వేటపాలెం

పుస్తకము పేరు హరిశ్చంద్రమునాటకము

గ్రంథకర్త. బీరాస్వామి

పుస్తకము సంఖ్య.... 990.5 వర్గ సంఖ్య

మొగరి 50

సారస్వత నికేతనము. వేటసాలెము.

గృంథ సంఖ్య. 9905

సంఖ్య. 894-812
వృత్తి

ఇందుక్రింద నమోదయిన యున్న తేదిలోను నీ గృంథమును
వాడు చేయవలెను

అంబా శ్రీ కృష్ణ కై
 గంధం గంధం గంధం గంధం
 మే గంధం గంధం గంధం
 24-7

4:20

1903

532
 512
 1064
 1596
 2650
 282024

శ్రీ కృష్ణ కై
 గంధం గంధం గంధం గంధం

అంబా శ్రీ కృష్ణ కై
 గంధం గంధం గంధం గంధం

అంబా శ్రీ కృష్ణ కై
 గంధం గంధం గంధం గంధం

Kandayamudi

Swaswathi Niketanam,

శ్రీ రస్తు. 6/2



శ్రీవాసుదేవపరబ్రహ్మణేనమః.

కత్తివంశ పయఃపారావారరాకాసుధాకరుండును

సంగీతసాహిత్యవిద్యాపారీణుండునగు

వీరాస్వామినామకకవివరునిచేరచియింపబడిన

9905

హరిశ్చంద్రమహారాజునాటకము.

ఇ.శ్వది,

పండితులశేఖరిపూరింపబడి,

వంకాయల - కృష్ణస్వామిశెట్టివారిస్వకీయ,

శ్రీరంగవిలాసముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపబడినది.



చెన్నపట్టణము.

1898

౧౮౯౮.

అంబా శ్రీ కృష్ణ కై



శ్రీ రస్తు.

శ్రీ శారదాంబామైనమః.

హరిశ్చంద్ర మహారాజు నాటకము.



శా॥ శ్రీలక్ష్మీధవురాఘవేంద్రుపదరాజేవంబులర్పించిశ్రీ మూలస్థాను నుతించిపద్మధవుసంమోదంబుతోనెంచిశ్రీ శైలేంద్రాత్మజవాగ్విధూటులమ దింజర్పించిసేవింపుచున్ నాలంబోధరుప్రస్తుతించెదమదీయాభీష్టసంసిద్ధికే॥

ఉ॥ శ్రీలలనాకళత్రయతసీకుసుమప్రతిమానగాత్రధూ పాలకమస్తక ప్రకటభాసుర హేమకిరీటరత్నశో భాలలితాంఘ్రిపద్మమునిమానససద్మసుప ర్వసన్నతా పాలితసజ్జనోత్తమకృపాకలశార్దవవీరరాఘవా॥ సరస్వతీస్తోత్రము.

దరువు - రేగుప్తిరాగము - ఆదితాళము.

పాపిశారదవాణిపాపీనైకతత్రోణి - పాపిపరమకల్యాణిపాపి గర్వాణి॥ పాపీ॥ నిన్నెనమ్మిరానమ్మనెలతబంగారుబొమ్మ - అన్యపాటుగనమ్మ అభయమీవమ్మా॥ పాపీ॥ హరిణాక్షరావేవాగ్నిరిగల్గింపసేయవె - దరిజేర్చ వెనీదర్శనమీవె॥ పాపీ॥ విలసిల్లుతిరువళ్ళూరివీర రాఘవుని - దయకలుగసేయి గదమ్మకపురంపుబొమ్మా॥ పాపీ॥

ఆస్థానసంతోషివాక్యము.

క॥ ప్రకటితదక్షిణకరమున జికిలిగలుగువాలు మెలుచుశీఘ్రంబునయీ వికవికలుయేలనద్దని సుకరంబునకటికివచ్చెసొంపునసభకున్॥

దరువు - రేగుప్తిరాగము - ఆదితాళము.

ఇనవంనిశాభిప్రనిభృత్యుడువచ్చెను - సకలజనులస్థానసంతోషించుచుదెంచెననుచుజూడ॥ ఇన॥ పటుతరదేహాగమనపవనుడు - త్రూరచటులవీక్షణుడుదుష్టశమనుడుకటితటమున - ధట్టిగట్టిచల్లడముదొడిగి॥ ఇన॥ యీరీతిసభవారికింపుగా - నృపునిబేరొలగమునదాసి - పెంపుగాహద్దుమీరినజనులకెల్లాశూరత్వముజూపుచు॥ ఇన॥ విలసిల్లువీర రాఘవేంద్రునిమదిని చెలగిభజియించేహరిశ్చంద్రునియెదురానిలచి - హృద్భరికెప్పిలలితముగాకల్పగిని॥ ఇన॥

అస్థానసంతోషివాక్యము॥ క. ధీరుండగుతెరుకోవఁజూపుశ్రీలక్ష్మణార్చ
లుంతిరపాపుక॥ జారుతరంబుగతత్వచనిరజములుభక్తి నెపుడు నెమ్మదిగాల్తు॥

ద్విపద - మధ్యమావతిరాగము.

శ్రీరమణిమణిచిత్తసంచారు- శారదనీరదసద్యశోధారు- దారుణదైత్య
కాంతారకుశారు- ధీరజనోత్తండవిద్యమందారు- నీరదాకారుమానితగుణహరి
రు- వారిధిగంభీరశరశైలధీరు- హరిశోభితువత్ససంభోరుహాతు- భూరికృపా
రసపూజకటాక్షు- వసుధాకళిత్రుపావనసుచరిత్రు- అసమానభక్తజనాం
భోజమిత్రు- సురగకుడోరగస్తుతసద్విలాసు- వరకరువశ్యువాసనివాసు- డగు
వీరరాఘవునిచ్చించిమించి- అగణితతత్కరుణాపాంగబద్ధ- నవరసాలంకారన
యగుణోన్నతుడ- అవిరళవైద్యశాస్త్రాదికోవిదుడ- గురుతరవాల్మీకిగోత్రోద్భ
వుండ- సరసతకత్తివంశాబ్ధిచంద్రుండ గరిమరామస్వామిఘనసంకనుడను- అర
ణ్యవిరాస్వామియనునామధేయ- డనగజెంబొండినిత్యానందమొంద- సునిశిత
సద్భక్తిశోభిల్లనొక్క- దినమందుపుణ్యనదీతీరజేశ- మనసుసశ్చలచిత్తమొప్పగూ
ర్చుండి- యారాఘవేంద్రపాదాంభోజయోగళ- మారుధగతసమర్చనసేయ
కళ నభిమమగుచందమునచాయెడిట- వలనోప్పనిలచియోవత్సనీపపుడు-
రచియింపబూనినరహిహరిశ్చంద్ర- ప్రచురనాటకకథాప్రవేశకునన్ను- పతి
యొకటియుమాపాలకకోటి- సుతియింపబోకమనోహరంబుగను- ఆచక్రవా
ళాచక్రవాక్రమందు- చాచంద్రతారకంబైయొప్పుచుండు ననియానతిచ్చినయం
దొరచు- మనమురంజిల్లయూమహానీతితేజు - వేవేలవిధములవినుతించినేను-
గావించుతత్క- థాక్రమమెట్టిదన॥ *

—* కథారంభము. *—

ప॥ ఇంద్రవేషమునుగూర్చి అస్థానసంతోషియిట్లనియె॥ ఈతెరలోవుం
డేటటువంటిమహాపురుషులైనవారు యెవరయ్యాస్వామి॥

ఇంద్రునివాక్యము- ద్విపద- కళ్యాణిరాగము.

భానుకోటిప్రభాభాసురంబైన- యానాకమునకనునతిపతినగుచున్న
మరావతియనునాఖ్యజెన్నొందు- క్రమమునమత్పురిఘనతరమహిమ- పర్ణింపు
తరమావెవాణీసుకై- వ- స్వలకమయంబుగుసాలశోభిల్లు- ధకధళమనిపైడితళుకు
అమించు- నెలరాలతిన్నెలనీడలుదోడు- నీలాలకంబాలునిగ్గులస్పటిక- సాలభం
జికలుపచ్చలగవాతులను- పగడంపువామారుపద్మరాగముల- మొగడలువైదూ
ర్వములమందిరములు- శివశక్తికాంతచంద్రశాలలును- వెలదిముత్యంబులవెల

యూవాకండ్లు- నకపుష్పరాగరత్నములకుడ్యములు- ప్రవిమలవజ్రసోపానమా
గళములు- గలిగినానాధూనుగంధబంధురము- పొలుపొందుచువనికాభోగభా
సురము- కర్పూరచందనకాశ్మీరమిళిత- చర్మసారాంబుసిక్తప్రదేశంబు- వైదిశా
వళిబర్వనతులతప్రభల- జేడిప్యమానమైతిరముగామెరయు- నిరుపవనిజనభా
నీలయంబువందు- పరగుచింతామణిభద్రపీఠమున - తనరగుర్చుండినేతగట్టి
యం- నానగ- ననలకృతాంతాదులైనదికృతులు - కిన్నీరగంధర్వగీర్వాణయక్ష-
పన్నగసన్మునిప్రవరులువేడ్క- దనరగగోల్వగపురందరుడనుపేర- వినుతికెక్కు
చునుయీవిశ్వంబునందు- రమణితిరువశ్యునిరాఘవేశ్వరుని- విమలసతకృపను
వెలసియుండుదును॥

దరువు- నాదనామక్రియరా- ఆదితాళము.

ఇంద్రుడువచ్చెనుసుధర్ముసేరా॥ యింద్రు- దేవసభలోకి, యింద్రుడు॥
ఇంద్రుడువచ్చెనుపేంద్రునితోడను- సాంద్రకృపాసువిశాలనేత్రుడై॥ ఇంద్ర॥ స
కలదేవతులువచ్చి- యున్నారాసన్మునీశ్వరులు- ప్రకటవైభవముభాసిల్లగ- మా
మకసభకనిమసామాతీశయుండై॥ ఇం॥ రంభయూర్వశియు లోనైనయప్పర
నకదంబములు- తుంబురునుపర్వతుడునారదుడు- డంబుగవచ్చియన్నారా
యనుచు॥ ఇం॥ శ్రీమహాన్నతుడై- గరుడగంధర్వసేవ్యసంయుతుడై- కిమ్ముగ
రఘు- రామునిమదిలోయేమారకకడునెన్నుచుభక్తిని॥ ఇంద్ర॥

అస్థానసంతోషివాక్యము॥ ప॥ త్రిలోకసామ్రాజ్యపూజ్యమైనంత
మణి భద్రపీఠమునగుర్చుండరమాస్వామి॥ వసిష్ఠవేషమునుగూర్చి
సంతోషివాక్యము॥ సర్వలోక ప్రకాశకులైన సర్వసిష్ఠా గరిష్ఠులైన యీతర
లోవుండే మీరు యెవరయ్యాస్వామి॥

వసిష్ఠవాక్యము.

గీ॥ సృష్టిలోననేవసిష్ఠనామముగల్గి । భానువంశజులకు పరమగురుడ
నై జగత్రయముననాద్యసిద్ధినిగాంచి । బ్రహ్మఋషియనంగబరగువాడ॥

దరువు- మధ్యమావతిరాగం- ఆదితాళము.

వడలివచ్చెనసిష్ఠమాని- యింద్రునిసభకు॥ వెడ॥ జడలుకెంపురుచికడలు
కోనగవెం- బడిశిష్యులుశ్రుతిపతనముసేయగ॥ వెడ॥ భూతిపూతదివ్యదేహుడు
సుజనగేయుడు- పాతకారణ్యదావానలుడు- భ్యాతవరితుడువికారవిదూరుడు
శ్రోతలైనశిష్యులబోధింపుచు॥ వెడ॥ స్ఫటికాక్షమాలచేతబూని- హరినిదలపుచు
పటుతత్వమునుమదినియును జటిలాగ్రసరచక్రవతికాయన- పటుతరయోగప్ర
భావపూరితడై॥ వెడ॥ నిగమాధకగోళ్యగంయుతుడు- పరమపావనుడు- మృ

గవమధకుడులోకగురుడు- పొగడొందుచురఘువుంగవువరపద్యయుగళము
తనమదినునిచిజపించుచు|| వెడ||

అస్థానసంతోషివాక్యము|| త్రిలోక రాజ్యనిభవాధి రాములైనదేవేంద్రు
నిచేతయిష్టబడినఅశుక్యపాద్యాదివిధులచేతసంతోషపడి పున్నతాననంబున
కూర్చుండఁచూస్వామీవసీష్టమహాషీ||

విశ్వామిత్రవేషమునుగూర్చి|| అస్థానసంతోషివాక్యం|| వ|| శ్రీసూర్యతే
జోవిజితదేహప్రభాసంయుక్తులైతపోవిశేషాతిశయ సుగుణాధి రాములైనమ
హామునులవలె నొప్పుతూవుండేటటువంటి యీతెరలోవుండేవారుమీరెవర
యాస్వామి||

విశ్వామిత్రమహామునివాక్యము|| మ|| అమరాధీశునిజూడగానిచటికి
న్నధికంచి నేపచ్చితే|| శమదస్సూరితసద్గుణుండవినువిశ్వామిత్రుడ౯ భవ్య
యో|| గమహత్వంబునబ్రంహస్పతికి ప్రతింగావించిలోకంబునన్నమితప్రజ్ఞవ
హించియున్ననిబ్రహ్మంబుండ్రునిద్ధాత్రిలో||

దరువు- శుద్ధకాంధోదిరాగము- అటతాళము.

వచ్చేనిదిగోకౌశికు-డిచ్చావిహారుడై|| వచ్చె|| హేచ్చుగనుభూతిపూత
స్వచ్ఛముగనువిఖ్యాతి- హేచ్చగనుహృదయమునమచ్చికచేలువారగను|| వచ్చె||
కరముననుకృష్టాజినకాంతివెలుగొందశ్రీ- హరివిష్ణుకేశవాచ్యుతనరసింహవై
కుంతాయని|| వచ్చె|| వరదండకమండలముకరముప్పగనుమదినితిరువల్లూరివా
నాదరహాసాసువిలాసాయని|| వచ్చె||

విశ్వామిత్రునివాక్యము|| వ|| బ్రంహస్పతికిప్రతిస్పష్టిచేసితిలోకప్రభా
వకీతకానీయుండనైనవిశ్వామిత్రుండరావోరి||

అస్థానసంతోషివాక్యం|| అముతెకూర్చుండరయ్యాస్వామీవిశ్వామిత్ర
మహాషీ||

ఇంద్రునివిషయమై|| అస్థానసంతోషివాక్యం|| వ|| అయ్యా-దేవేంద్రా, త్రి
లోకపూజ్యమైనయీయంద్రసభాస్థలికొల్వకూటంబునకు ముప్పైమూడుకో
ట్లదేవతులున్నఅష్టవసువులున్నఏకాదశరుద్రులున్న ద్వాదశాదిత్యులున్నమ
ఱిన్నియక్షకిన్నరగంధర్వసిద్ధవిద్యాధరతుషితభాస్వరులైన దేవజాతులవారు
న్నవాసిష్టవామదేవవిశ్వామిత్రదక్షకాత్యాయనకౌండిన్య గౌతమాంగీరసహ
రాశరవ్యాసవాల్మీకశుకశౌనకభారద్వాజసనకసనందసనతుక- మారనార
దగాలవశౌండిల్యమందపాలపతంజలిమొదలైన మునికుంజరులశిష్యోపశిష్యున
హితులైనవారున్నవచ్చియీన్నారయ్యాస్వామీదేవేంద్రా||

ఇంద్రునివాక్యం|| అటవేలది|| గీ|| మానురారస్వగళమశ్యేపాతాళలో||
కములయందుమీరుగన్గొననిన్ప| పాలులెందులేరుపరికింపగావున| వలయునడు
గనొక్కపలుకుమిమ్ముక| త్రిభువనములయందునుభూ| తభవిష్యద్యతమాన
ధరణీకులలో| నభినుతనూవృతవాచావిభవ| సమగ్రుండుగలదేవివరింపంగ౯||
గీ|| అట్టిరాజస్యసకలలోకైకమాన్యుతియ్యపలుకులనాకానతియ్యవలయు మీ
రలాండాదులత్యంతసారమతులు| నరసితలపోసికృతనిశ్చయాత్ములగుచు||

వ|| నాకొరకునదియనుగ్రహంబుజేసిచెప్పరయ్యాస్వామీ, మహాఘ౯లారా||

వసీష్ఠుడుయంద్రునితోచెప్పేడివాక్యము||

ద్విపద- భైరవిరాగం|| వినుమునురేంద్రయానిశ్వంబునందు- వినుతికె
క్కి- నమహావిక్రమోన్నతుడు- తనరుపోడశమహాదాసవినోది- వినయభూషణు
డువివేకసంపన్ను- డతులసతీ- తి- మహాభాగ్యశాలి- వితతధనుర్వేదవిధ్యాధి
కుండు- కరుణాపయోనిధిగాంభీర్యఘనుడు- దురితదూరుడుబుధస్తోత్రపాత్రుం
డు- సర్వశాస్త్రాధిపాచారకోవిదుడు- గర్వితరిపుగజకంఠీరవుండు- చరుసనా
ర్దురచక్రవర్తులలోన- దరమితిమున్నెన్నదగుచక్రవర్తి- నిత్యప్రసన్నుండునీ
తిపాలకుడు- సత్యసంధుడుత్రిశంకునందనుడు- నిరుపవజ్ఞాననిధిభానువంశ- శ
రధీచంద్రుడుహరిశ్చంద్రుడనురాజు- యలరెండువేలజిహ్వలవానికైన- కొలదె
హరిశ్చంద్రుగుణములుబాగడ- తనువెల్లసత్యంబుతలపెల్లకరుణపనులెల్లధర్మం
బుపలుకెల్లప్రియము- బాంకునాలుకకుజేర్చుటకానివావి- యింకనిన్నియుజెప్ప
నేమికారణము- పోడిమిమదితలపోసిచూచినను- వాడెపోగొంకనివాడుదేవేం
ద్ర- నిజముతిరువశ్శూరినిలయునిదయను- త్రిజగంబులోప్రసిద్ధిజెందియొండ||

విశ్వామిత్రునివాక్యము|| క|| భూపతులెక్క- డసత్యా| లాపములెక్క- డ
వసిష్ఠలజ్ఞింపకయీ| తాపసులువినగనుటకశ| నీపతితోమించియాడజెల్లునని
కు|| క|| దేవసభామధ్యంబుననీవిధముననీకుగల్గలేటికినాడ౯| భూవల్లభులకు
సేపుడుమ్మ| పావాక్యములాడుటయనిజంబరయంగ౯||

ద్విపద- నాటరాగం|| అహహావసిష్ఠయాయమరేకునెదుట- మహిమ
తోయీవట్టిమాటలాడెదవు- నోజదధ్యాజ్యశాల్యోదనమాంస- భోజనంబులు
పరిపూరితగామెసగి- మత్తులైవతిల్లుమానవేశ్వరులు- సత్తుగాబాంకుటసన్న్య
శ్చెయ్యెడను- జనపతులేయూరుసత్యశీయూరు- వినగూడదీమాటవిడువుముచా
లు- యేడహరిశ్చంద్రుడెక్కడిసత్య- మేడనమ్మిడిదియినవంశజులకు- హితవు
మీరినపురోహితుడవుగాన- శతముఖంబులరేగినన్నుతిజేతు- వభిమంతంబింద్రు
నికైనగానిమ్మ- సభాచారికిమాటసమ్మతిగాదు- దోషమింతయవినదూకొనదన్న

భాసురంబుగ వాని ప్రాభవంబెన్ను - ధరనుబొంకులవాడు తథ్యమీమాట వరతిరు
వళ్ళూరివాసునియాన॥

వసిష్ఠవాక్యం॥ సీ॥ అపరది క్షుణ్ణమునతపనుండుబాడిచిన గాంగేయశై
లంబుగ్రుంగబడినాసారదినంభోనిధుల్ శుషీభవించిన తమ్ముచూలిపదంబులెప్పి
చనినాజంభారిదంభోశిసరణిదా గెంటినధంణిమండలముదిర్దిరదిరిగినాహవ్యవా
హనుడు శైత్యమువావహించినబ్రహ్మాండభాండంబుపరియలైనా నాహరిశ్చంద్ర
మనుజేంద్రుడవృతమాడడతనిసరినాటిగలరెన్యపాథమాధ॥ ములుసుయాన్య
పునకకాలవెలయువ్రాలు॥ చేన్యపులపాలభాగంబులందుగలవె॥

విశ్వామిత్రునివాక్యం॥ సీ॥ ఎవ్వాడువింధ్యాచలేంద్రంబుగర్వంబునర్వం
బునణచెనిజరులుమెచ్చ॥ నెవ్వాడుహైమవతీశుతోనెదిరించిగర్వించి యిరకా
లకన్నుజూపె॥ నెవ్వాడువేదంబులేర్పాటుగావించియన్నియుక్రమమొప్పనచ్చు
గట్టె॥ నెవ్వాడుకైటభాంశకునిపద్మాక్షధూప్రాణనాయకునికోపమునదన్నె॥ న
ట్టికుంభజగౌతమవ్యాసభృగపు॥ లుండప్రతస్పష్టినిలిపియభండగరిమ॥ దనరినే
నుండ వెండియుదక్కినట్టియిమ్మునీశ్వరులుండనీకలపెనగ॥

వసిష్ఠవాక్యం-దరువు-శంకరాభరణం-అటతాళం.

ఇంతపంతగించ నేటికి- గాధీనందనా- హెచ్చులుబల్క-కుమాటికి॥ సంత
సముమి- హరిశ్చంద్రుడుసత్యసంధుడూ- అంతరంగమరయికిట్టిగంతులురంతు
లుచింతలబల్క-కిటు॥ యింత॥ వందితసద్గుణాధారుడూ- సార్వభౌమడూ-
మహానమ్మిభధీరుడూ- సంజేహముమాని-చాలనిందించెవింతియకాని- పొందు
గవాతనిసాటి- యిందునానందునా యెందునాజూడలేరింత॥ పంత॥ నిప్పుతోక్కి
నకోతిచందమా- దేవేంద్రసభలోతప్పుబబల్క- నేమందమా- చూపునకల
లోమరపు- గప్పియెరుకతప్పియన్నా- యెప్పుడుసత్యవాక్యమూ- తప్పునా- వా
ప్పుకా- మెప్పునా- నీకింత॥ పంత॥ పరమపావనసచ్చరితుడు- శ్రీరాఘవేంద్రుపరి
పూణాకరుణానుపాత్రుడు- హరీహరాబ్రంహాదులెపుడు- పరికించివణికం
పనిపుడు- నరపాలపుంగవుడని- సురులుభూసురులుకిన్నరలునరులెండనీ-కింత॥
పంత॥ విశ్వామిత్రునివాక్యం దరువు-భైరవిరాగం-అదితాళం.

నిజమేనవసిష్ఠునిశ్చయమోహా॥ నిజ॥ సుజనుడుసత్యవ్రతుడుసుగుణుడు
సూర్యకులుడుతిజగమనసూన్యుడునిభజనజేసిఉ॥ నిజ॥ అగణితశ్రీవైభవుడు
యంబుధిగాంభీర్యుడు- మగటిమిగలవాడుమాన్యతగలదనుట॥ నిజ॥ పాటిగవా
నిమాటమాటికినాయెదుట- యేటికిబాగడెదవుముం- మాటికికల్లగాదా॥ నిజ॥
పంతముబల్కే- వేమి- పుల్కలుచాడెంచమి - వెంజలకేమిలెమ్మియింతటపగె

సుంపి॥ నిజ॥ అహహాహరిశ్చంద్రుడలంతటివాడులేదా- సహజమువాసికడను
శ్యములెన్నిచూడ॥ నిజ॥ కొంకకన్యపుసిదాసిబొంకులవానిజేసి- యింకిటవచ్చేవ
నురాఘవునిపాదమాన॥ నిజ॥

కందార్థం-రేగుప్తిరాగం-అదితాళం.

విరుడులుబల్కె-దవహాహా॥ నరుగుగదాతగరుదాకునంతటిలోన॥ స్థిరిగ
దలుసెననుమరచితో॥ వెరచునెకొళికుడునిన్ను॥ నెరుగావాఅలవాటిపగలుతడు
గవా॥ యురువడిగనునాయుగ్రమహినునిను॥ కరముపుత్రభోకాభినిముంచినవె
రుగవా॥ అలనాటి॥

ఉ॥ ఈవెడమాటలేలతగదిప్పుడెనివటుబోయివానికిక నీవిధమెల్లతెల్ల
ముగనింపుగనీవెరిగించిరమ్మున॥ నేవిధినైనయాన్యపునిసంతయుసూన్యతహీను
జేసెద॥ స్థివుగనుంగొనకదగునునిక్క-ముపన్నెదమామనీశ్వరా॥

వసిష్ఠవాక్యం॥ తనసామ్రాజ్యముబాసినకగులవధూత్తంసంబువ
ర్ణించినక॥ తనయుండిల్లినహీనకృత్యములచేతకడుర్దశంబొందిన॥ స్వశటంగుం
డిననానరేంద్రుడుమనోహాకాకాయకర్మంబులం॥ దన్యతంబొడిననాప్రతిజ్ఞవిను
విశ్వామిత్రచిత్రంబుగ॥

వసిష్ఠవాక్యం॥ ద్విపదార్థములు-రేగుప్తిరాగం-అదితాళం.

మరచితానాడినమాటబాంకినను- మరినీపునవ్వబ్రాహ్మ్యము
గి- యిదిసత్యమిదిసత్యమియంద్రసభను- పదుగుతులలోననాడితిక
ప-న్నిదమునకెనేనోడితి- పదరడుతనసంపదబాసిననాపదనొందినడి
న్యతుడని॥ పదుగురుల॥ ౧॥ మఱియునేనాడినమాటబాంకినెని- సరిగు
దిసెత్రికాయుండిగి- తపమునుజేదకాస్త్రంబునుమరచి- యపవిద్రూడనై యిం
దనూ- వుపవీతసూత్రజపవై రాగ్యములజేదా॥ విభలసుచరితుండితడనిజ
నములునెపములునెన్నగనిజముగజగమున॥ నపవిత్రు॥ ౨॥ అగభూమాశపథంబు
నన్యతమైతేని- భునగార్గభమునెక్కికత్తమునపుని- పునకతామద్యలమునోగిత్రా
వుమును- జనుముంబావ్యభాగమునకు- పరలోకమాసిం- చనుయిన్నమాటలెరమ
కు- జనములసగుడు- ర్వనయుడననిమది- భునముగ నెన్నగ- వినయశూన్యముగ॥
జగుడు॥

విశ్వామిత్రవాక్యం॥ ద్విపదార్థములు-రేగుప్తిరాగం-అదితాళం.

అగణితముగన్యపుడ నృతిగోకున్న- యుగములునాలుగుయొగిపదునా
ల్ల- పరుసలవర్తించవసుధనేలింతు- పరమమునెంద్రశేఖరా- నామాటనమ్మని
రతముగభవజారా॥ హుతుడువెరించియు- నొననగామును- స్థిరముగరెండవన్య

స్థానరించినా పరమా॥౧॥ ఘనతనికొక ప్రతిజ్ఞను జేతువినుమునినకులాధిపుని
 బొంకిందనై తేని- శీలంబుతో మున్ను సీద్ధాశ్రమమున- వేలేండ్లు తపము జేసేతి -
 యూహ్యము ఖండనై- కాలూడికదలకుండితి- చాలగతెన్నలమూలమలాసగ-
 పాలుధరిత్ర పాలునకిచ్చెద॥౨॥ ఎలమింక సీష్ట శ్రీహరిసాక్షి గాగ చలమునవాప్రతి
 నచాలక యున్న-చంద్ర మతిసతీసదయునకిపుడు-యింద్రవైభవమలరగ-ప్రఖ్యా
 తిగానీయింద్రానకుసరివానిగా-సాంద్రవైభవముచెలగగ యీత్రద-శేంద్రునిస
 రిగదై సుతగనునిచెద॥యింద్ర॥

ఆస్థానసంతోషివాక్యము॥౧॥ఓహూ దేవేంద్రా-వసిష్ఠవిశ్వామిత్రులతో
 పాగులకు బహ్మిండమువివర్ణమైనస్థితిని తెలుసుకోవయ్యాస్వామి దేవేంద్రా॥

ద్విపద॥ ముఖారిరాగ॥పన్నగేంద్రునివేయంపడిగలుగుంగ-మిన్నుబి
 ట్టదరె నెమ్మదినిదిరిగెజలధులుగలగనక్షత్రముల్ రాతెకులగిరులగల్గెదిక్కులు ప్ర
 క్కలయ్యె-పెల్లుగాగావిరిబెరసెనద్దంపు-బిక్కపోలికరవిబింబంబుదోచె- గుం
 డెరుల్లనిచేతికులిశంబువైచి-పండ్లబామ్మనిదేవపతికొల్వ విచ్చె-జున్నరేచినరీ
 తిసురులెల్ల బెదర-కన్నవారేగిరికన్నత్రోవలకు-వరతిరువల్లూరివాసుడైనట్టి-హ
 రిమా యనిట్టియాహారవంబాదవె॥

హరిశ్చంద్ర మహారాజువచ్చుట-ఆస్థానసంతోషివాక్యము.

శ్రీమత్సమస్తవరాచరజంతుజాల ప్రభుత్వధారేయాలై సమస్తదిగంత
 కీర్తినిస్తారకులై ప్రకాశింప బడేటట్టుగా యీ తెరలావుండేవారు మీరెవర
 యాస్వామీ॥

హరిశ్చంద్రవాక్యము- ద్విపద-కల్యాణిరాగము.

శివునికెంజడలలో జెలగుజాహ్నవికి- సవతు సేయగదగుసరయూవుపొం
 త-ధరణిదేవికిముఖదర్పణంబనగ- సరులక సాధ్యమైబరగునయోధ్య-చెలువొం
 మనందునిచిగురుఘావులును- కలయపెంపెసగుచెంగల్వబావులునుసోమరిగా
 లినేసుడియుతావులును- ప్రేమకామకులుచరించుతావులును- తరుణప్రవాళిల
 తావితానములు-పరిభ్రాంబుసారసబహువిలాసములు- చెన్నుమించినమంచిచె
 రుకుతోటలుచు-మిన్నులతో రాయుమేటికోటలును- కమనీయవజ్రసంకతకవా
 టముల-కొమరారుముత్యాలకొలుపుకూటములు- రాజితంబగుగృహరాజమే
 డలును-భూజనంబులుమెచ్చిపొగడువాడలను-వేడుకనుదీకొదవించువీధులును
 డలుదోచుమాణిక్యవేడులును-కనకచిత్రితపశాకనితానములును- పెనుపొంద
 మాగధబృందగానములు-బహువిధదేవతాప్రసాసాధములును- మహనీయతూ
 ర్గ్యసమృద్ధనినాదములు-పదతత్వవిదులయినబ్రాహ్మణోత్తములు-పురుషాః

బరణిండుభూవసత్తములు- యలకాధిపతికిజోడైనవర్తకులు- యలఘ్నుత్వ
 ప్రాధిపత్యనర్తకులు-మందారములబోలిమినుమహిజములు- నెందుబోదలచిన
 నేగమతేరు- లవిరళమదగంధులగువారణములు- ప్రవిమలరత్నదర్పణతోరణ
 ములు-తివిరికలెత్తినతెంపువోదులును- రవళించిదాటుసామాణితేజీలు- పరగ
 తూపులగండబలుగాయలాదువ- తగుభూషణములైనదండనాయకులు- తెగు
 వమలైభముల్ తెనువించితుండ-మగలించిపైజోదుహతుజేయుభటులు-నరుదు
 గారౌతునుహయముపల్లమును- దురమునవేటాడుతునియలుగాగ- వడిగొని
 యిదిదానవైచికందాన- దుడుచురౌతులుగతైహికెనబాడిచి- పోటుగండ్లనె
 దూరిపోవుసద్భటులు-దాటిచికరినైచదమముమల్లులునుగలుగునప్పురమేలుక
 మనీయమూని-నరుహరిశ్చంద్రుడమరాజునేను-వరతిరువల్లూరివాసునిదయ
 ను- గరిమసశ్శుములుగాంతునెల్లపుడు॥

ఓరీ ఆస్థానసంతోషి- మాయొక్కకొలుపుకూటంబు శృంగారంబు
 సేయించరావోరీ॥

ఆస్థానసంతోషివాక్యము॥ అట్లాగేనయాస్వామీహరిశ్చంద్రమహారాజా॥

దరువు-శంకరాభరణం అటతాళ.

ఇంద్రవైభవమలరవచ్చెనూ- సభలోకిహరిశ్చంద్రమహారాజువోచ్చె
 నూ-యింద్రవైభవమలరవచ్చెనుసోతపుగాసకలజనములకు- సాంద్రకీర్తియతి
 ప్రతాపశాలిమస్మధనుండరాగుడూ॥యింద్ర॥ వందిమాగధులునుతలచగావే
 త్రపాణులు-సందడివారింపుచుండగా-సభలోనిజను-లందరుగొనియాడుచుండ
 గాలందముగాగణికానుండరీమణులాడుచుండగా పొందుగోరిసింహపీఠము -
 నబొంగుచూతైరవణివేడుకచంద్రోదయమాసించుభూతిగా-మహానీతిగా॥యిం
 ద్ర॥ రాజతనయంబుమట్టుగొల్వగ-దిగువలేచి-రాజరాజులుమ్రొక్కులేయగా -
 మణిభూషాణముల-తేజముదిక్కులకుదాయగా-వృత్తమోత్తములశ్రీజయాజ
 యధ్యులుమ్రోయుగా-తేజరిల్లుభూసురులుముదముదేరిదీచెనాటాసగుచుండ
 గ-రాజితముగసఖులుహాషింపగా-విబుధులెంచగా॥యిం॥ బంసరుకాలువచె
 రుంగులూ-చుకూలవస్త్రములచుంగులూజీరాదుచుండగా- పూసరులవాసన
 లసంగతిగోరియశులుజేరగా-కొలుపుకూటము-శృంగారమైకడుచెలంగగా -
 రంగుమీరగఖులుచామరములుయిరుగడలనువేవ- యింగితముగ రాఘవేంద్రుని
 ధ్యానించుచుమిదిస॥యింద్ర॥

హరిశ్చంద్రవాక్యము॥ఓహూ సత్యకీర్తి॥

ద్విపద॥గుడ్డనావేరీరాగ॥శ్రీంస్యగుణమంత్రశేఖరవినుము-యారూఢ

ముగ నున్న జ్ఞాంభ మొకటి- గావింపగోరితకడు వేడొ-తోడ- వేవేగమున శృంగేరి
 వీతతనిబసిచి-తగిన భూసురులు విద్వజ్జనవరుల- ముగినర్థికోటులమునులనాత్మల
 ను-రప్పించుధనధాన్యరాసుల నెల్ల- తేప్పించునవనమందిరముగల్పించు మీవనం
 తమునందునించాడులెల్ల భావించినంతోషభావ్యతలచూడ- యజ్ఞదీక్షవహిం
 తుననియీక్షణంబు-ప్రజ్ఞత నీవదేపాలంపుచుండు-మనుచుతిరువల్లూరియొ-రొ
 ఘవేంద్రు-ఘనకృపనాకిచ్చగల్పింపజేసె||వచనము||అనియిట్లు హరిశ్చంద్రమహా
 రాజుచేప్పినసత్యకీర్తయనుమంత్రయజ్ఞప్రయత్నంబుజేయుచుండె అట్టియెడ
 విశ్వమిత్రమహాషికతనలో తానిట్లనుకొనెను||

క|| నాతలపునకనుకూలం | బైతనరగమిషముగలిగెనాసూన్మతవా |
 కృతుర్యహరిశ్చంద్రాత్మోతలపతికడుకునిపుడుచనియెదవేగ||

గీ. చనిప్రియంబుననాశీర్వచనమొసంగి | పీతిబుట్టించియజ్ఞంబుపేరుజే
 ప్పి|ఆరణితలబైనస్వాపతేయంబువేడితపిరహంకింతుమదిలోనధృతిగలంతు||

దరువు-బిలహరిరాగం ఆదితాళం.

ఇంకా నాతస్యము హాకేలాయీయెడనిల్వ|| శంకాయేటికిమంచీనమ
 చా-నారికనహహ||నింకా|| చాలహరిశ్చంద్రభూ-పాలునిజేరియన్మత-మూ
 లునువాటముగనునోకా-మాటమాత్రమునబల్మూటకముగవానిబొం
 దునయమా||నింకా|| భానిల్లుతగునల్లూరివాసునీదయినరుంధతీశునిప్రజ్ఞ
 త్రమునగెలుతు||నింకా||

స్తానసంతోషవాక్యము||ఓహూహరిశ్చంద్రమహారాజాపరాక్-మ
 నయజ్ఞశాలకుమునశిఖామణియైన విశ్వమిత్రమహాషికవచ్చియున్నారయ్యా
 స్వామి-హరిశ్చంద్రమహారాజా||

హరిశ్చంద్రునివాక్యము.

క|| దురితాంధకారభాస్వతగ్రవింబకృపావిధేయగాధేయమహా |
 ఫరమతపోధననిసరిపరికింపగలేరుమునులుపావనచరిత||గీ||బ్రహ్మతోడుతస
 రివచ్చుప్రాభవమునా మించిప్రతీసృష్టిజేసిబ్రహ్మభవించివిమలతరికితక
 గాంచివేదమూర్తి|వసుచుపోగడొందితివి తాపసాగ్రగణ్య||

విశ్వమిత్రునివాక్యము.

క|| వేలుపుటాపుచుగమ్మెడు | పాలడగనరీతిధరణిపాలయశశ్రీ | లాల
 మొకయల్పచానము|వాలాయముగాగనడుగవచ్చితినిన్ను||

హరిశ్చంద్రవాక్యము.

క|| కౌశికమానవర్యకడుకొననుధ్యుజ్జయగోరితే||చేసితిరేకృతా

తమతజ్ఞానిసంగమహాధ్వరక్రియా | కౌశలభృగ్యసంపదటగాంచితజులబిలి
 రాజకోటిలా | వాసికి నెక్కె-మికుదగువాంభితమేయ్యదివేడుమిచ్చెద||

విశ్వమిత్రునివాక్యము- మధ్యమా-పతిరాగము-ద్విపద.

జననాధనివంటసత్యవ్రతుండుయనవంశజులలోన నెందునులేడు కల్ప
 జ్యేష్ఠముకాయక్రయమడిగినటు-లల్పచానంబొకండడుగవచ్చితిమ్మియదిజేప్పె
 ననుననుమధ్వరించివుడు విదితంబుగాజేయవేడుకబుట్టె- పురుషుడేనుగనెక్కి-
 పొడవుగానెక్కి- వరంతమగునిపావేచినపొడవు- ధనమురాశిగబోసిదానమ
 చ్చినను-జననాధకొరలేకనాగునాయజ్ఞ- గరిమశ్రీవిజయరాఘవసత్యవ్రతు
 వరమజ్ఞఫలముమీవలనుగాంచెదను||

హరిశ్చంద్రునివాక్యము|| స్వామీకృతార్థుండ- ధన్యండ-మహాకీర్తివర
 తుండ-సర్వలోకపూజ్యుండ-మహారాజశ్రేష్ఠుడనైతి-నన్నుమీరడిగినధనంబు చి
 త్తంబరంజిల్ల-త్రికరణశుద్ధిగానతిత్వరితంబుతోనిచ్చెద- నాజన్మంబుసఫలంబే
 యొడునట్లనుగ్రహింపవలయుస్వామీ-విశ్వమిత్రమహాషిక||

విశ్వమిత్రునివాక్యము-ద్విపద- ఎరుకులకొంభోధి.

నీవంటినుజరత్నునిధిమాకుగలుగ- నేవేళధనరాసులేమటికొదవ-యిం
 కమాటుత్తరంబిచ్చిననీకు- శంకరునానత్రశంకునియాన- తగవలసి
 య్యవతియ- జగతీశమీబాక్క-నముననేయుంచు- శ్రీకనకవల్లనిజేసి
 ప్రాకటంబుగపోయివచ్చెదనకను||

హరిశ్చంద్రవాక్యము||ఓమంత్రపురంగపా-సత్యకీర్తి||గీ|| విత్తమిచ్చెద
 తన్నుచిత్తముగవి|చారదురుండైనకడునన్నదమునానుండగాగల్గినప్పడును-
 చియితడు| క్రోధమతి నెట్టితరివేడునాధనంబు||

దరువు బైరవిరాగం-ఆదితాళం.

క్రోధాత్మడాప్రహ్లాదుషగుణముమంత్రశేఖరా- భేదముగనామన
 నుశోధింపగవచ్చెనా||క్రోధా|| దానమందతోనాద్రవ్యముయిరదుంచమని- తా
 నుదలచినప్పుడేధనముయిమ్మెచుచా||క్రోధా|| వేళకానివేళలవంచనుడైవి
 చ్చునేమీతాళిమిలేనట్టియూతపనీశేపియించునేమా||క్రోధా|| యేలచింతననే
 యమేలుకేడుసమముగాదా-చాలశ్రీతరువశ్యురసదయునినమ్మినాను||క్రోధా||

ప|| ఇట్లుహరిశ్చంద్రమహారాజు చింతంపుచున్నసమయంబునపురజను
 లుకచ్చిమీగజేట్టుటనుసనీతనొసంతోషచేప్పనిధంబెట్లనన||

ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా-పరాక్-ద్విపద-ముఖారి.

వినుతాడశేఖరవిన్నపంబొకటి-మనరాజ్యమునలేనిమహామేలుగలిగ-వ

శైలమినుజులబట్టిచేందాడ-అల్లకల్లలమైఅఖిలభూజనము- లడరిగూయించువ
 చ్చిరతేజీవిమమ్ము పొడగ-చియుండంగభువిజాగిమోకి- భూమిశమీరాజ్య
 ముననేటిదనుక- నేమార్గమున నెగ్గులెరుగ మెన్నండు-నిలనవగ్రహదోషమెన్నం
 డులేక వలసినయెప్పుడువానలగురియు-మున్నరాలినధాన్యములుఃర్గమొలచి
 పన్నుగాదున్నక పండుసస్యములు-గోవులుపిడుకకగురియుచునుండు- నేవేళనై
 నవా లేరులు గ- జారచోరులుననాచారులు లేరు-మారిసంకటములుమరణ
 ముల్ లేవు ఎరిసొబుతిరిపెంబు వెరపును లేదు- మరియిప్పుడొదవినమాపాటువి
 నుడి మన్నిజెప్పగ నేలయిపుడొకటాగు - వ న్నెలపులుగులువా ల్మొకంబులును- ఏ
 ఊంపవెంపును వెరగును గాగ- లక్షలు రెండేసిలక్షలుగూడి- మడితోటకళ్ళంబు
 మంద పట్ట నెడి- యడయాసబోకార్చియంతటబోక- మసలిపల్లెలుజొచ్చిమనుజు
 లపట్టి- మెసగజొచ్చినయిండ్లమెడలంగ వెంచి- వెనగాపురంబులువిడిచివచ్చితి
 మి-వసుధేశరక్షింపువచ్చిమనిరి- కరమొప్పవీర రాఘవకటాక్షంబు- మరిచెను
 కాబోలుమది నెన్నిచూడ॥

హరిశ్చంద్రునివాక్యము-ఓమంత్రిపు గవా-సత్యకీర్తి.

గీ॥ చండమృగభయంబుచాలగల్గెనటంచు । నాతికబొందుచున్ననఖిల
 జనులకెల్లనభయమొసగి నేమృగావళివధార్థంబుగాగ నెల్లిదర్లవలయు॥

ఉ॥ కాపునమంత్రివర్యకంకాచల ప్రాంత్యపుచెంచువారల॥ శ్రీవిల
 సీల్లనిచ్చటికి శీఘ్రముగాజనుదెంచునట్లునీ । వావిధనాచరించి తలవర్లకుడిట్ట
 ము జేసిమత్పరిక॥ గావలిగాచియొడుమనుగ్రక్కునబోవలె వేటలాడగ॥

వ॥ అనిన సత్యకీర్తియిట్లునయె॥ అట్లాగేనయ్యాస్వామి హరిశ్చంద్ర
 మహారాజా॥

ఆసమయంబునచెంచులువచ్చుట.

దరువు శంక రాభరణరాగము-ఆదితాళము.

చెంచువారముగిరులవసియింతుమురాశేంద్రా॥ పొంచిదహ్మమ్మగ
 ములఖండించెదమురాశేంద్రా - దంతిసంఘములబట్టిదుంతుమురాశేంద్రా॥
 పంతమలరబెబ్బులుల ముగియింతుమురాశేంద్రా॥ చెంచు॥ కరమొప్పసింహ
 ములబంతిగట్టుదుమురాశేంద్రా - మరియొఖడ్గామ్మగములుబరిమారుమురా
 శేంద్రా॥ చెంచు॥ పనసాఖజూరఫలములుభక్షింతుమురాశేంద్రా- ఘనమై
 న వెదురుబియ్యముగ్రాసమురాశేంద్రా॥ చెంచు॥ వలనొప్పపాగుటాకులువ
 త్రములురాశేంద్రా- వెలయగవేటలాడుచువిహరింతుమురాశేంద్రా॥ చెం
 చు॥ తిరువళ్ళూరినానూడునూడేవుడురాశేంద్రా - అరయశ్రీనివాసుడునూ

యట్లునురాశేంద్రా॥

హరిశ్చంద్రుడు వేటలాడుట-దరువు-వాదనామక్రియ-ఆదితాళం.

వేటలాడెచుహరిశ్చంద్రుడు॥ వేటలా॥ వేటలాడెబల్ ధాటిగదవ్వవ- నా
 టులుబెదరగయార్చుటలలరగ॥ వేట॥ కాంచనమయమౌకంకపత్రముల- పొంచి
 పొంచిపులులతో నెదురించి॥ వే॥ సాధ్యచారుణులు సన్నుతించనిలు- విద్యాకుశల
 తవింతమీరగా॥ వే॥ యీగతిమ్మగములయేవునద్యంచుచు రాఘవార్పణంబల
 రంజెల్లుచూ॥ వేట॥

వ॥ ఇట్లుహరిశ్చంద్రుడు వేటలాడుచున్నసమయంబున మాయామృగం
 బువిశ్వామిత్రయాశ్రమానకురప్పించువిధంబెట్లనిన॥

దరువు-మఖారిరాగం ఆదితాళం.

బెదరిబెదరించెను-మాయామృగము॥ బెదరి॥ బెదరూచుజనులాకుప్రే
 మసంధిల్లగ పొదవినకొమ్మలి- పొదవమాయామృగము॥ బెదరి॥ మాయామృగ
 మువచ్చెమదికినచ్చెరువుగ - కాయముబహురత్నకాంచనమయముగ॥ బెదరి॥
 రాజుపత్నితనలావణ్యముజూచి తేజరిల్లుచుదీని తెచ్చిమ్మనుచుబలుక॥ బె॥ కరమొ
 ప్పవీర రాఘవుడుమున్నుద్రుంచు- వరమా-యామృగముభాతివ న్నెలజూపుచు॥
 బెదరి॥

వ॥ ఇట్లువచ్చినమృగంబు వెనువెంటందగిలి విశ్వామిత్రాశ్రమంబునకు
 ప్రవేశించినంతట రాజునుగూర్చి సత్యకీర్తి యిట్లునియె॥

గీ॥ వేటనెపమునమనకిట్లుబాటదప్పె॥ కుచ్చితంబునతా తెచ్చిక్రూరమృ
 గము॥ గాధిపుత్రునివనమిదెగానవచ్చె॥ చచ్చెమ్మగమునునిదిదప్పిజనగవలయు॥

వ॥ అంతచంద్రమతినిజూచి హరిశ్చంద్రుడిట్లునియె॥

క॥ ఎక్కడిహేమకురంగం॥ బెక్కడిమ్మగయావిహారమెక్కడివిపినం॥
 బిక్కడికేటికివచ్చితిమక్కటమికి-లిప్రమాదమయ్యెడుమనకు॥

సంధి-ద్విపద॥ సారసమిత్రవంశాబ్ధిచంద్రుండు- యారీతిఘనచింతనెల
 మితానొంది - నిట్టూర్పునిగుడించి నెలతుకతోడ - పట్టుగానిద్రించిభ్రమజెం
 దెనయ్యె॥

వ॥ అంతటహరిశ్చంద్రుండునిద్రభంగంబుగా బెదరిపడినంజూచిచంద్ర
 మతిహరిశ్చంద్రునివీపుచరుచునుట్లునియె॥

ద్విపద-ఆనందవైరవిరాగం.

యిదియేమినాధనీవెన్నడెటుంగ-వదరిమేల్కొనివెటగందెదవిట్లు- లం
 తకుండరుద్రోకి-యడమినయ్యె - జంతువునైననుసత్యపగాచు- పరహితర

తుదపుభాగమునకు-కరనిధిపూర్ణిమాచంద్రుడవసమ- డూర్వాశబలగర్వము
 వ్యవహారమున-పర్వతవజ్రవైబాహుదర్పమున-సర్వసర్వసహచక్రమంతయును-ని
 ర్వృత్తముగ నేలునీ కలవెరువ-కరమర్ధినిద్రలోగన్నదియేమో-బయటడివినిగోరి బ్ర
 మ్మనించెదను-సరగున సెలవిమ్ముజయమున్నవరకు- దురితంబు చేరదుదుర్దశరా
 ము-విదితంబుగాగత్రీవీరరాఘవుడు - ముదమొప్పుకరుణించ మోసంబురాదు ||

హరిశ్చంద్రవాక్యం-దరువు-మధ్యమావతి-అదితాశం.

కలకంఠినివెకలగంటిమేల్కొంటి- కలనునుర్దశనొందగంటివాల్లంటి
 కొలువుకూటముననద్దోష్ఠినుండగను-బలిమివిప్రమనామకుటముదన్నెతగను||
 కలకంఠినియంతటబోకతలబట్టియీ డ్చెనన్నయామీదటపట్టణముపెళ్ళి ద్రో
 చె||కల|| బయలుపడబుబొందబడను గాంచితిని-విలసితముగ కీర్తివిడువ గాంచి
 తిని||కల||నిటలాక్షుకరుణన నేక కాలంబు-పటుతరరాజ్యవైభవమందగంటి||కల||
 యెన్నడుయీలాటిస్వప్నమెటుగ జెప్పితినా- కన్నెగోయంతటికైన కల్లలాచు
 దునా||క||పరగతిరువశ్యూరిప్రభువునునమ్మి-స్థిరముగమనసుతగ జేసేనుమ్మి||క||

చంద్రమతివాక్యము||క||ఏతన్మాత్రంబునకో! భూతలపురుషూతయిరి
 తపోబలముదిలో!భీతిల్లనేలజెప్పెద! కాతుక మొదవంగవినుడికల తెర గెల్లెకా
 దరువు-ఆనందభైరవిరాగం-అటతాశము.

చంద్రస్వప్నదుర్దశవినుమా-స్వామీయీదా|| వాదీయైతానుభేదమున
 నినుదెలిచినవిప్రదేవడుగాడువాడుగాధిసుతుడు- చెటులతరక్రోధమతుడు!
 నీమహానదహతిక సేయమేదిపైబడె||యీదా|| చాలచకుటమునేలబడులేని
 భాగమునమేలుతొలుగునెకలతల పసిత్యసౌఖ్యములనిలుప - చింతించగ నేల
 యీవశసౌఖ్యములునిశ్చయములా||యీదా|| భూరిశ్రీతిరువశ్యూరివాసునకోరి
 మనసునిండారదలచినకారహరముదుస్వప్నవిదూరకరము-నిస్సారసంసార
 విచారపరిహరమో||యీదా||

సంధివచనం|| అనిచంద్రమతిదేవిహరిశ్చంద్రమహాస్థాపంబుకూన్చిఅనే
 కవిభంబులబుద్ధిపియ-పూర్వకంబుగా నూరడించుచున్నసమయంబునపీశ్వరు
 త్తుండుమతంగస్త్రీలనునిర్మాణంబుచేసేవిధంబెటువలెనుండెనని||

పీశ్వరుత్తునివాక్యం|| మోతంగకుంభకుచములు! మోతంగకరోప
 మానమహితోరువులక! మోతంగయోనములుగల! మోతంగవధూతయగంబు
 మహినిస్సజ్జించె||

మోతంగవధూతయోనములకుకొనిపోకకల్పగర్భములక! ధవళవరి
 ముదిరిమనదల్చిమొగంబులుగెంపుమోవులు! కువల! మోకాత్రోనవదల!కీక

కుడుదైనవెడందకన్నలుక! యువజనధైర్యమూలములనొక్కటపెళ్లగిలంగ
 జేయవే||

సంధి||వ||ఇన్విధంబునంచండాలబాలికాయుగంబుల సృజియించిమాని
 శుండాలంబారోలంబుకేలుకీట్లనియె||

సీసం|| పాటి-చినినుడినాపలుకులులెలియంగగంధసింధున గాజగమ
 నలార!చిత్తవన్నెలబెట్టిమిరెంతయ!నానవడిచాగలవిసానరిస! జలజాప్త
 కలవార్థివలదుహరిశ్చంద్రునగ్భక్తిబస్మి-చిసంస్తుతించి! సంగీతవిద్యాసంగ
 ముల్ప్రవరించివృద్ధమఘరోక్తింపడలునెరపి! ఎవికలాన్యక్రియా! శాశ్వ
 లనూపి! చేరిసంతోషితస్వాంతజేనియతని! నడుగరానిపదార్థ-బుడిగిదైన్య
 హీనుగావించిబొంకించియేగుదెండు||

మతంగస్త్రీవాక్యం||వ||అనుటయువల్లీయనియప్పల్లవాధరులమ్మునవ
 ల్లనునకుంబ్రణమిట్లవీటొకనిసముల్లాసంబనవచ్చువిధం బెటువలెయుండెను||
 దరువు-ముఖారిరాగం.

వలిపెచ్చిరలునవరించుకా-చాలవలపు*లెడువగలుంచుకా|| రాసాం
 ములుశృంగారించుకా-మంచివీరాదులుభుజములంచుకా||వలి||వాలుచు*పులు
 పెళ్ళులినగా-సొగసుకీబుజడలు తికమలానగా||వలి|| మొలకనవ్వ*నెల
 ముల్కా-ముద్దుగుల్క-గనుకానులేములా||వలి||క్రొత్తజవాబులలందుకా
 శుకునిచేత సెలవులందుకా||వలి||వీరరాఘవుడలంచుకా! బల్వేడుకగ
 మి-చుకా||వలిపె||

వ|| మతంగస్త్రీలుహరిశ్చంద్రమహారాజునుస్తోత్రముసేయుట
 దరువు-ముఖారిరాగం- అటతాశం.

భానువంశాబ్ధివంశోదయప్రభాకరనిభసుగుణాలయ||మానీతయిం
 ద్రసమానవైభవఘనదినాభినవ్యసంతానసజ్జనసేవ్యమాననతతనత్యదానదీ
 త్కార||భానువం||శరధిగంభీరసుభాషితా-మేరుగింధ్యోవుజనశోపితా||వర
 రత్నస్థగితలంకరణవిభూషితయుగాతకంకణడివ్యాంబరధర శృంగారకర
 శత్రుపారియర్ధికల్పద్రుమతర||భాను||ఆరాధితవీరరాఘవా-సువిచారసూన్యత
 వాక్యపాభవా-ఘోరదరిదాంధకారభాసు-రమహోద్ధారషడ్వగవికార
 శాన-సత్కుతారకోసలపురవిహారరాజరాజా||భాను||

వ|| నత్యకీర్తినిగూర్చి||హరిశ్చంద్రవాక్యం||పెహానత్యకీర్తి||
 ద్విపద|| శుద్ధసావేరిరాగం||వినుమంత్రవర్యయీవెలదులిద్దరును-మన
 యెదుటాడినమహితనాట్యంబు-గన్నులజూచితిగావుననాదు-కనులకునానంద

కరమా యెనివుడు. మరక తనీలనిమకలపువ్వరాగ- వరవజ్రవిద్రుమ జైదూ-ర్వల
 లిత-కుమవిదమా క్తిక గో మధిక ములు-కర మొప్పసో మ్ములక నకా-టర ములు-
 యెనివానును పట్టుచీరె యజేలు-వలవలువీ డెంబువ న్నె పుట్టములు- భుగభుగ
 మునుదుక ద్భూకంబుపునుగు-యగరుగంప మునిచ్చి-యతి వేగ బోయి-రవ్వని సెల
 వీ మ్ము రాఘపు ప్రాజ-నెమ్మదీ గో జేరు నేగంగవలయు॥

వ॥ మతంగ స్త్రీలవాక్యం॥ ఓ హరిశ్చంద్ర మహారాజా॥ గీ॥ ఈపదార్థంబు
 తే॥ గాత్రముకు వివిధ భావజ్ఞముక తో వేదివివు. బడలిమి నాలని నిడతపం
 బు చేత నిసితభ తము సగిమిన్ని సవలయు॥ చ॥ ఫరణిత లేకనీ గోడుగుతెక్క-కత
 క్కినవస్తువుత్ పరం॥ పరలుగ నెవ్వయి చ్చిననుబర్విన తాప ము బాము నేర్చునే॥ పొ
 రివారి కాయ నెండగడు మాట్రి-శరీరము వేడగ-మాయెడక॥ కరుణవహింపగా
 దగునభివిత వానక తానురీ-తే॥

వ॥ హరిశ్చంద్రవాక్యం॥ క॥ పుడమిపై తొల్లి యీజగతి॥ నడిగినయాచకు
 లుకలరెయను చితముదీమి॥ యెడవలస్సొకే పక॥ గోడుగుటయెట్లుకండ
 వ్వనస్తుక॥ క॥ పైప ముం యాచకులకును॥ కామితనస్తువులునొసగుకాల
 ముం యం భూమి సునివ్వరానివి॥ వామరయుగళంబుగోడుగుదర్శింపంగ॥

వ॥ మతంగ స్త్రీలవాక్యం॥ క॥ అభాజముకుళ సమచుచ కుంభంబులు
 భూమికి పకోలకలలక॥ శ్రుంభావరతులనినుగడు సంభావింబేద ముమ కువ
 ముంబలయుక॥ డ॥ కాపున పమ్ము పేవ ముంకొగట జేచ్చి ప్రసంగలీ॥ లానిభ
 వరలక బహుక తానిపుణ్యముమీరన న్యధా॥ భావముజ్జగించిర పాఠుసఖ
 ధ్ధి నందుమాపులే॥ భావిధుని బహున్నధునిగర్వము సర్వము బాయుటలు॥

వ॥ హరిశ్చంద్రవాక్యం॥ గీ॥ ద్భావస్పర్శనములక తగరుమీను॥ మీకుకొం
 గిలియిచ్చు మెలతలార॥ పలుకనాచక లెట్లా డేభయములేక॥ తెలియమిజాతి
 యొంత యిచ్చియును తా॥ మాచినమీయందెస్వడు॥ యాచక ముద్రావి శేషన యు
 మాత్రంబుక॥ వోచదుమిలెక్కడిమా॥ యాచకదాలాంగ నలావ హుచ్చోమర
 యుక॥ క॥ ఆయతకారు యును॥ మీయ పరాధ ములు నేనహించినికన॥ న్యా
 యొక్తులే యబల్కిన॥ కోయునానాచకలమిచ్చుగొంకకయలక॥

వ॥ మతంగ స్త్రీలవాక్యం॥ గీ॥ ఫరణి పత్తిక సినర పాలతమకుదామా॥ నివిరి
 మీహించివచ్చినయు॥ తిజవలరతుల దేల్చక పూనితరంగరింపు॥ టర సీచు
 చినతగడు గాపురుములకును॥

దరువు- శుద్ధ కాంధోదీహగం- ఆదితాళం.

మున్నరనుగుచునీపై మీహము హెచ్చెగా॥ మున్నర॥ కన్నవిలుకాడు

మామైకలతకుని ల్పగా॥ మున్నర॥ కన్నవి మోవనొక్క నొన్ననియెంచుమి-రన్న
 సినీల చిమమురతుల దేలిండుమీ॥ మున్నర॥ చందురుని వేడిమిపొందుజూపట్టగా-
 సందియ వేలమాతో చలమిక ఘట్టిగా॥ మున్నర॥ గండుతుమ్మెదలరొద-వేండు
 గదోచేగా-పండిత పాలయే మిఫల ముమమ్మేచగా॥ మున్నర॥ భాసురం॥ కోసల
 పట్టనాముక-గాసికోర్వగ లేముఘన ఫల వాయకా॥ మున్నర॥ పాసిగాతరువ
 ప్లూరవాసుని సాక్షిగ-యీ సమమును నమి మ్మేక బాచులేముగా॥ మున్నర॥

వ॥ హరిశ్చంద్రవాక్యం॥ పంచన మరం॥ భళిభళికి నుండు దుష్ట భామలా
 రయి స్పృహ॥ ధేళి ధేళియటంచు ప్రేలకు॥ డచంపవే॥ దృళాభ శాయి దేటిమాటబ
 ట్టి నేడు సమ్మెలక॥ భళిచళిచళియటంచుచే॥ డివైచెడకమిమి॥

వ॥ సత్యోతి-వాక్యం॥

దరువు- రేగు పీ-అటతాళం.

భానువంశజ రాజేంద్రా-మానిత సద్గుణసాంద్ర॥ భాను॥ స్త్రీలపై గలు
 కనీకల-మేలుగ హాషింతుచాల॥ భాను॥ అభిజాలములదండంచ-వృద్ధమానా
 హసము నెంచ॥ భాను॥ దేశకాలము పది నెంచి-దేశము పాలించుమిచి॥ భాను॥
 భాసిలుకోసలపుని-వాసమన్ని చుయితరిని॥ భాను॥ శ్రీరాఘవేంద్రసత్య
 శ్రీజే-దుజితసంతా॥ భాను॥

వ॥ అంతటనతంగ స్త్రీలు వెళ్ళినతర్వాత హరిశ్చంద్రుని కాచి చంద్రము
 తియిట్లని చె॥

నీ॥ నాణోకయిన్నహీనలయనవింటిమే॥ నక సారంగంబుగలదన గ॥ నా
 కురంగాపేకనంబుజేసెందుదుయచిటికినచ్చుట హీనబడ్చి॥ యెక్కడిమాదోలే
 తెంచిరీ తాపశాస్త్రం భూములకిన చితంబు॥ చండాబాలింజనములకింబడి
 టివకకననంబెట్లుంధ వించె॥ నిశ్వసింపగదగు నెవివేకులకును॥ భూమిపాలక
 యిరిగాధిపుత్రుకపట॥ కృత్యమింతయుగాకన్న నిష్టియన్ని॥ ముంబులుగ్గుగ
 నేర్చునెలచిమాను॥ వ॥ అనిచి శంపు మన్నన॥ యంబునన మ్మతంగవరింగలాచ
 నులకడతోలగిదనివిశ్వామిత్రునిజూచియిట్లని॥ క॥ విజయపుత్రువం॥ కజ
 పుత్రుతపోవిశిష్టగాత్రుసమున్యన్ని జతరులేజోబేదప॥ జిత బాత్రుప్రవి
 శ్వయిత్రుక॥ చ॥ కనినగనిచంద్రమూధరణిక్యాంబు మునునెమ్మగో॥ జై॥
 కినుకమనంబులొమిగులగీల్కాత్రులమత్తుకై॥ డి॥ గానకోమలైమ్మ
 టలగొంకకనిర్ద యన్నజేసి॥ ముత్తినగడునొచ్చినచ్చిమిదికకదలంపగనీవు
 నావడుక॥

విశ్వామిత్రవాక్యం॥ శాసనమేమిమిను భూపరాధముదుదా నులేన

హంకారియు. భువనస్థానిక శాఖిభూతముల నేడటల్లి నొప్పించెనే. యేమో
 త్రింపరియించువాడొనిక నూహించుగకల్పితవే. శౌవ్యత్యంజయ ఫాలనే
 త్రశిభిలంబువృత్తోపముకొవలె. అనిత్రపురాసురవీరుని పైగియు ఫాలలో
 చనుబోలె నాభిలరోపావేశంబునంగర కమలాక్షమాలిక నేలబడవైచి కన
 త్కపిలూ గారశంకవంగీకరింపంజేయు నృగంతంబులంతంతకుం గెంపులీనుచుం
 డనమిపనివాసులగుతాపనజనంబులు మనంబులుదల్లడిల్లడచండదండంబుల కే
 లంగూనిజటాభార బుమాలియాడగటిమండలంబునలలాటంబుల విడం
 బండ్లుగొరుకుచుబదంబులుదాటించుచుజనుదెంచు నెవ్వెశ్వమిత్రుంగనుంగొ
 నిహరిశ్చంద్రుండుచంద్రమతితోసిట్లనియె॥

సీ॥ గాధిపందనుడిదెకాలాగ్ని పోలిక కాలవృత్తుల గతికాలనివలె కా
 లరుద్రునిరీతికన్నులని స్వయంజలజలరాలంగ జేవచ్చు చున్నాడు శయాగ్ని ప
 డువునకటకటబడుచురోషస్ఫూర్తికబలులడగ నీసమయంబున ముగ్ధిశ్వరు
 నకుకానుక గామనకంతహార త్పతతులనిచ్చిరవణీయముగ శాంతి సేయకు
 న్ను బహుశతమువచ్చె నేనితప్పుడతః పూనిక మసరాజ్య గరిమెతస్వజూచుకమ
 లనయ॥ వ॥ ఇట్లు వచ్చి విశ్వామిత్రునకు హరిశ్చంద్రుండునవ స్కరించుట॥

క॥ శరణుశరణుగా ధేయా శరణయ సన్న్యాసిచంద్రగద్గుల సాంద్రా శ
 రణాధినిబ్రోవుముచి చరణద్వయములకు భక్తిసంపదనసభూ॥

స॥ ధీవచనం॥ ఆస్థానసంతోషవాక్యం॥ గీ॥ గాధిపందనుశ్రీపాదకవల
 ములకు మ్రొక్కి నట్టి చాలక ముఖ్యురము తన్నెని ద్యేడజగములుదలకిరా
 శేఖరుండుచిగుస్సంచెదెనె త॥ వ॥ హరిశ్చంద్రనివాక్య ॥

క॥ కొశిక నిపదపద్మము గాసీపడెక నాదుచి కటకుమణిమనసి దా
 నుడ సైరింపుము నే జేసియపరాధవేమిజెప్పమహాత్మా॥

నత్యకీర్తివాక్య - ద్విపద - భైరవిరాగం.

జగధీశనీవాక జడుచిచందము - గగనంబుపైగుల గాదలంచెనవు - నెగు
 లొందిన ప్పడె నెరిమాలిపోక - వగంక కద్యలుడలకొతన్న మరుక పెరుక మా
 టతాతప్పి - తరలకవిసువక తాళిమిగలిగి - యోషినరతిప్రియోక్తుల నెదిర్చికోపము
 వదిలించివశలంబుచీర - నేచినయూనద సెరియకడన్న గామకోదగ్ధదైవగతియ
 టమీర స్ఫుటరోష సేమాహాధూతా - తఘోర - వటుల విషానీలజ్వాలలకటె -
 డాపితకొనుకు పటుకుటిలక తోర - విప్రుల శాపాగ్ని వేడిమిఘనము - కిన్నెరగంధ
 ర్పగీ గావ్యంబుపన్నగ రాతస పటులికజన్మ - జలజలంపుదురుర్విజనుల నెంత
 పలుకులకెడలేమిప్రార్థింపరయ్య - వెలయుమిదకూర్చి సీర రాఘవునిదలచినచ

నయాపదదొలగిపోవు॥
 చంద్రమతివాక్యము - దరువు - రేగు ప్తిరాగము - అటతాళము.
 నృపవర్యా - నామనవినుమా॥ స్వప కృషణాచిమంత్రి విన్నమా లకిం
 చుమా॥ నృప॥ మాటికిగా ధేయునిముమ్మటికిపూజి చుము - శేటగనామనవి
 సూటిగః నవయ్యా॥ నృప॥ తాపనవరునకుబత్కోపమ హెచ్చెనేని - శాపము
 వొందనే యనాపదవచ్చుననకు॥ నృప॥ కోరిక కీర్తియః స్థూరిపహారుని - సాక్షిని
 మ్మయిక వేచారకకీర్తిలుపుమా॥ నృప॥
 హరిశ్చంద్రవాక్యము - ద్విపదార్థము - రేగు ప్తిరాగము - ఆదితాళము.
 శరణుగాధికుమారశరణుసధీర - శరణుగన్మునిచంద్రగద్గుల సాంద్ర -
 నేమూఢవృత్తి నేనిక కృతియు - పామగడనైజేసితి భవదివ్యపాదకద్ధములచేం
 తజేతి - నామనవినివిని నామనోభయవి రామమునేయవె సామిద్రాహ
 ము॥ పామా॥
 విశ్వామిత్రవాక్యము - కందార్థము - రేగు ప్తి - ఆదితాళము.
 నాపాదంబుననినునె - నేపొదనగలన్నివలదు నెరువు మెరయకొ నాపద
 మనొచ్చెనోయని - యాపదలందిననుకోపమాదదూ - మాటలవలనతీరదూ -
 సారెకుయూసుకుమారికలకునపచారవైతివిక కూర్చుడికోపమారదూ॥ మా॥
 హరిశ్చంద్రవాక్యము - ద్విపదార్థము.
 పాపివిశ్వామిత్రపరమవిత్ర - మోహవిషినకుతార మెగిరోషవిష
 మ - శన్నగేంద్రమునునాపైబడనీక - నన్నురక్షించునలెటా - దిక్కెప్పరయ్య
 మీకన్నజగములనంతటా - విన్నమిదెయ్యాపన్నశరణ్యం సన్నిధి వై నుగన్న
 తండ్రివలెనన్ను॥
 శార్దూలాధ్యము॥ ఏరానామయిరోషవహ్నివరియుకొ హెచ్చగతా
 జొచ్చెరా - రారారాజుచుదాంధద్యుతినుగోరా శాంతినాచాతసికార జేసి
 తెల్లయారా - ముతటికి నేవేరువారా - నేవిశ్వామిత్రుడనుకా - కూర్చుడివిను
 ద్రీపురారిమీరువునకు జే ననానీదీరశాంతికాశ జేసి తె॥ తప్పదూరా॥
 హరిశ్చంద్రవాక్యము - ద్విపదార్థము - రేగు ప్తి - ఆదితాళము.
 పరమముని - ద్రసిపాగ్నికంఠెన్ను సురులకన ధ్యంబుచూడ నేసంత
 వారమిచ్చిముసర నాభ్యాప్రాధిమ్యరీతి నన్నవో - గాకున్నయే జాడవ
 ర్తింపనున్నవో - ముఖాధునితయనముంచినముచుము - పాడిగముంచునుపా
 నెనయా॥ పాధియే॥

విశ్వామిత్రవాక్యము-కందార్థములు-రెగు ప్రి ఆదితాశం.

ఘనమామాయాశ్రమమున- ఛేనటివియె వేటలాడఁజేల్లు సహరిణం-బు
నుశరమున హాస్యించగ - గునవంశజగత్వమొత హెచ్చెరా- సాహసమున
వాడిచ్చెరా - విచ్చలవిడినీయిచ్చకుతగిన్టు శుచ్చపురుషులతులువదుర్బలము
హెచ్చెరా|| సాహసము|| ౧|| మరిరాపెపుడు కూతుల-కరికుంభ స్తనలమత్త
కరియాలను-స్వరసాహత్యచరిత్రల- గరితలమా-త్రైలదండించ-కారణ మేమి
రాదుర్విచారణ-శూరుడవై యీసిరి జేతులఘోర సమ్మెటలగొట్టగ నేమి-కా
రణమేమిరా||

హరిశ్చంద్రవాక్యము.

గీ|| తనయుడజ్ఞానియై సేయుతప్పలెల్ల| కన్నతండ్రికిలోగొనికరుణగా
వజ్రదెయ్యుటతూటికూరకుచంద్రహాస| మెత్తుదు రెయేలరామీదనితకింక||

విశ్వామిత్రుని- ద్విపద|| వినకహరిశ్చంద్రవేదలబట్టి- మునుగొట్టితివి
మహాయూథ చిత్తమున- నిచెయ్యులన్నియుసిక్కుసిద్ధిచె- నేదేటుపోటుమా-కెన
గిననేమి- చిత్రనిమొక్క-ంగచేతులగోయ- రాకగదానిన్నురక్షించలసె-
దప్పుగాచి-మీదకగడెగ్గులెన్న- చెప్పెదనొకమాటజేసెదవేని, నామదుకూ
టావనీనలోచనల- సేమామగువఁగెచ్చిఁగీకు- శ్రీమహిరగిరిపెద్దియై వివి
ధమామోహభోగసౌఖ్యంబులబొ-దు- మీదనువిచ్చిఁగినకులాధీశ-మాచిత్తమే
మంత్రముంటచల్లారు-గరిమశ్రీపరరాఘవులసత్కృపను- చిరతరైశ్వర్యంబుజెం
దయపుడు||

హరిశ్చంద్రునివరుస-శంకరాభరణము- ఆదితాశము.

నన్నునున్నించుగాధేయ|| ననుచు|| మంచినివినునన్యాయచరిత్రయా-ను
నుచుదినుంచక చూచుముదయతో|| ననుచు|| ధర్మచివేకవిధాయకఘనతరగర్భ
మాగఁమల-మక్కుమెరుగవా|| ననుచు|| స్వప్తికిదగుప్రతన్వప్తియొందిచిప్ర-తిష్ఠ
గలిగినవి-శిష్టమెటుగవా|| ననుచు|| కూరిమిగనునద్గుణనాపాలిటి-శ్రీరాఘవుడనిచే
రిగొలుతును|| ననుచున్నించు||

గీ|| కులముదిగదాచినమాతెలవరించి| కాంచగీర్వాణలోకసౌఖ్యం
బులొల్ల| బంతమునరాజ్యమైశ్వర్యంబుగొని| చలముకొనియెన్నిజెప్పినకు
లమునిడుచ||

విశ్వామిత్రుని-ద్విపద|| అహహతథాస్తుమాకామ్యటచాలు, మహిప
తినీరాజ్యమంతయుసిదువు,నిలనేడుదీవులనేలేడువేడుక, శృలదడిమా-కనీకతనసి
ద్ధిచె, వరుసతోరంగట్టనలయుమా-శిష్య, వరులబంపెదమునీవలికేలిమిదు,

టుంగరమికనిమ్ముపూహింసనేల,రంగమీరగవీరగాఘపులెనన్ను, కరమొప్పర
క్షించుకాంక్షలీదేర్చు,నరవరినిక్కంబునామాటనమ్ము||

హరిశ్చంద్రవాక్యము.

ఉ|| శ్రీబుదలిర్పుచుండముని శేఖరమెప్పటిచాకమున్నుమీ| రేనిసభా
మగాఁబయిదియిమ్మననన్నునేలక్రమ్మ| పాలనమాచరింపమదిబాయక
వాంఛజనించెనేనిభా| మాలలనాచునోరమానన్నిభగైకొనుడెల్లరాజ్యము||

గీ|| తెల్లముగమన్ననశద్ధిదెలియగొరి| పలికెదరుగాకమీకమిమిభ్రాతి
యన్ధి రంబులైనట్టియావహారాజ్యసుఖము| లనిసధరణీశుజూచియమ్మరి
వసుండు||

విశ్వామిత్రవాక్యము.

మ|| చలనంబుకొనుడిజెందుచుకొయధిపనీచందంబునకొనేప్పుమా| టలు
నాముందరసాగిరావుపెరచోటంగానిధూపాలరా| జులలోనకొనినుసశ్యవా
జ్జీరతుడంచుంజెప్పుగాముజ్జగం| బులయందున్వసుచుండనప్పలుకుద బొంక
య్యెన్వట్టు|| చంద్రమతివాక్యము. ఓప్రాసానాథా- హరిశ్చంద్రుని
రాజా|| క|| పసుధీశపాత్రదానము| యొసగంగాగలిగెమాకునిర్విచక్ర
బసద్భవవితరంబుహీమ|| దెసగంగాదారబోయుడెలమిదర్శు||

క|| దశదానంబులలోపల| విశదాధికమహిమనొప్పేల్పులబిగె
పశుపతిగతిభూదానము| వశమేతత్ఫలముడెలసేఁజెంపంగ||

చ|| మునుధరయేలిచన్నప్రముఖ్యునేకులుచగ్గదేసినం| జనవరవా
రిలోననిలనన్నుపారగులెవ్వరైసొం| పునదమవెంటమంటమునమోగ
జాలినయంతమెరయున్| గొనచనిరేధరాతలముకొంకకుమియలదానమి
చ్చుచున్||

క|| మీరకనేమియుబలుకక| ధారుణియంతయునుగాధితనయుఁకిత
ట|| ధారాపూర్వకముగనని| వారితమగదామమ్మునుధాధీశ||

హరిశ్చంద్రవాక్యము-ఓవిశ్వామిత్రమహాషీ||

గీ|| ఇప్రథమమునిచ ద్రయిచ్చెదనీసితార్థ| తతులకలకోదకంబులధాత
బట్టు| సురమహీసురవరవసుధరలుదక్కగీకు| సామ్రాజ్యమంతయునిచ్చి
శ్రీదుగో||

ద్విపద-భైరవి. తాపసోత్తమయింకతడనేలనేడ-యోధ్యాపురిజేరం
గననుదెంచవలయు-యిదుగోసింహానన-చిదియెక్కిమీరు,నదమలశ్చత్రితోన
ఖలతబొంద,రాజ్యంబునేయుమురమణీయమగన,ప్రాజ్యంబుగానగ్వధూజ

నుల్ బాగడ, సచివులుభృత్యులుచతురంగబలము, ప్రచురంబుగాగోల్వకటూలి
మేక, నిష్పడుశేనీతిమీమాటజెల్లె, తప్పదు రాపట్రాతస్యంబుగాను, పోయివ
చ్చెదరఁజువురంగవుకరుణ, నీయెడ సెలవిమ్మహానవుడీపింప.

అస్థానంతోపవాక్యము-జంపె|| అటమీద దారబోయకమున్నెజేటు
పటుచ్చునిలిగురసె వాపుస్పవషణంబు||౧|| సుదృదు ధువులు మోసెనురము
నీండుచుబాగడి, రకువారముదమలమానిలమువిసరె||౨|| వెనకతిక్కవని
ష్టమునివరేణ్యుడుగెల్పు, ననియురాత్తతబగ్గరాకాశవాణి||౩|| గరిమశ్రీవిర
రాఘవులసత్ప్రపగలిగి, సరణిజెన్నొందునిధరణీశ్వరుండూ||

హరిశ్చంద్రునివాక్యము.

సీ|| వినవయ్యముమ్మహాఘనుడగుగాధిపందరుడు సత్సామ్యండుదాత
నుమ్ము! యీదేశమెల్లను మితడేలగాదగుముదిమొదలమీరెల్లముదముమీర||౧||
చర్యగావించిభక్తితోడుతమీరు బతుకంగవలయునుహితవుగాగ | నాభార్య
యును సేననామతు ధుమ ఘోర కాననభూములకాపు సేయ| పోయెదముమీ
రులీయెడభాయకుండ| కొలికునిగొల్చియుండుడిఘనునిమహిమ| దెలిపెదనుస
శ్యకీతియీతెలుగవినుమం| మంత్రివర్యశుభాకరమహాతదైర్య||

దరువు-శుద్ధ కాంభోది-అటతాళము.

ఈమహాసహునకుయీరాజ్యవిచ్చితి, మంత్రివర్యపేమమానీంద్రుని
ప్రియుడవై మెలగుమంత్రివర్య, ప్రజ్ఞమీరకనుసౌజ్ఞనుఁ తింఁచుమంత్రివర్య
అజ్ఞమస్తకమననమరగదాల్పుముమంత్రివర్య||యీ|| ప్రమమేష్టభృత్యవర్గ
మకొల్పుకొలిపించుమంత్రివర్య, విమలాత్ముని సేవనెల్లడు సేమరికుమంత్రివర్య||
యీ|| గజవాజితత్వసంఘములనొప్పగించుమంత్రివర్య, ప్రజలసంరక్షింఁ
ప్రభురీతదేనయ్యమంత్రివర్య, యీమ! రాణిచుశ్రీవిరరాఘవేంద్రుడెదిక్కు
మంత్రివర్య, నాప్రాహాసమొనెదబలుకనసత్యమంత్రివర్య||యీమ||

సశ్యకీర్తివాక్యము- ద్విపద - ముఖారి నాగము.

ధరణీశప్రజలెల్లనుపాటుమీకు, వరుసతోనందగువచియింభమనిరి,
కుటిలాత్ముడగుకొలికునబాగిద్రోయ, నెటులవర్తించెదమనకులాధీశ, వరుసని
య్యెనుభూరునోటినుండి, పరికామమెసగమీపదములజెంత, జల్లుగామహి
నెల్లజనువులుమాకు, జెల్లుగానుంటిమిచెల్లెపోనేమ- మదిలోననిటుదయమాలి
కుయ్యడగ, నదలకయీమనివ్యాఘ్రంబువాత, పొదగిద్రోఁచుశుభ్రంజంబు
బోలె-మదిచుదినుండిసామాజ్యతెభవము-పోనేలవిషినభూములకేగనేల, సీనే
లతపసికిసీనేల, కడగిఁగేగాటవులకాయశండ్లెరి, కుడిచివర్తించువెక్కురుతాప

నులకు-బొడలకళాసంబాభూతిహాకరణము- జడలరుద్రాకులాసంపదలేల-
తోలుతనెదురుగన్నదుష్టపరకటము - సొలయకభూతంబుసోకినరీతి- చెనటి
మాఘునకిట్టిసిరివచ్చెనింక- చెనకియెవ్వరిసేమిసేయునోరేగి-గజిబిజినొందియి
కగడతల్లిలేని-ప్రజలమైదాములబడజాలవేము-నత్తుముమీపాదజలజంబులాన
యెలమిమీరగ రాఘవేంద్రునిదయాను గలిగియెప్పుడుమీరుకష్టింపనేల||

హరిశ్చంద్రునివాక్యం|| గీ|| మంత్రిశేఖరమానునీమాటతగదు| గానబ్ర
తికెడుమాగఁబుఘనతనెరిగి|వతఁనముసేయగాదగువరుసతోడ| ప్రజలనూ
రాఘుముదినీకుపాటిదలప|| సధివచనం|| విశ్వామిత్రునిగూర్చి|| హరిశ్చంద్ర
వాక్యం||

క|| మునివరరాజ్యంబిచ్చితి|ఘనతరముగగ్రతువులాదిగాగలపనులక|
నొనరించుడడవికేగెద|మనమలరగసెలవునిమ్మువహితచరిత్రా||

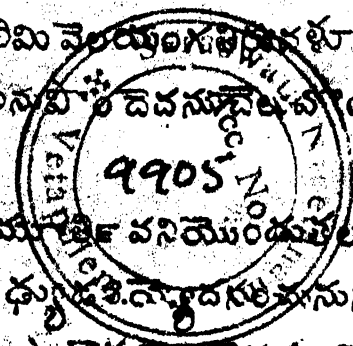
విశ్వామిత్రవాక్యం.

గీ|| ఋణముదీర్గకయండుటగుణముకాదు| మంచివారికిమదివివేకించి
చూడ| నందులోపలమిగులబ్రాహ్మణులసొమ్ము | నీవశహరించివ్రాపించున
త్యఘంబు||

దరువు-శుద్ధ కాంభోది-అటతాళం.

ఇనకులోద్భవా-యింకటిఘనుడవైతివా||మునుకొనినీయజ్ఞకాల- మున
నీవచ్చిననా-ధనములోభమునయీకున్నధరణిమెచ్చనా-ఘనతహెచ్చనా-సొ
మ్మివ్వకకదలవచ్చునా- మనసుననుకపట బుబూనుకవనమునకుబోవగదలంచి
న-మనుజవల్లభయింకనిన్నేచునదగుచెల్లించుద్రవ్యము||ఇన||పొందుమీరమీపైను
గ్నిభూషణంబులు-దెలువందమీగుగట్టియున్నవరపటంబులు-అందమలరగ- నా
కన్నియుచందవలెనుగా- ముందుయోచననందిచూడవ- సుంధరాతలమెల్లనెం
దుకు- ముందుగానీకిచ్చితినియింపొందనిశ్చయమందబలికితివి|| యినకు|| నారవ
స్త్రములుధరియించియడవులందునా- నీవారయయందందదిరుగు యఖిలజగ
మున-ధీరమమీరగకానలదారిదెలిసెగా- కూరిమివెలయగుభక్తిగర్భానిల
యొనకర్మణంబుగ- భూరిరాజ్యవిభూతిమహిమనుబోదెదనుజ్ఞానచందఘన
వంగ|| యినకు||

హరిశ్చంద్రవాక్యం|| ఉ|| ఉడుపతిమాభిమానితవనియెందులంపులు
మానినీక్తిమీ! యదుగులుగొల్చికింకావహిమా ధ్యుడతిన్యాదగులమానున్నవా!
యెడగొడయంబుల్లాకృపవహించితపోధనవర్యసారెక్క| జడదలుబెట్టియె
చ్చుదెల్లుకయింతటతృప్తిగొందమీ||



విశ్వామిత్రవాక్యం॥ ఇలపూర్వద్రవ్యమునకు సెలవుగనిచ్చితి రెభూమి జె
ప్పుమునీమాటలు నేటిదాక నన్యతంబులు బొరయువు నేడిదేలబాంకగ నీకుక॥

హరిశ్చంద్రవాక్యము-ద్విపదార్థము.

మొనినాథసత్యపామూతికవిస్ఫూతిక - ఘనసారచంద్రప్రకాశ స
త్కీతిక-దాసుడేమైననుతప్పు జేసినను-ప్రేసికారిండుటవిహితంబుగాదు- కోప
మేటికిమునికుంజరనీకు-రూపించికోమ్మనిప్రోవుగాబోయి- ధనములేదనిగానితడ
వునకొన్ని-దినములునైరించిదీర్తునీయుణము- నప్పులేదనిత్రోవనగునెయెవ్వరికి-
తప్పునాడిన పెంపుదప్పుటెకాక-యిమ్ములదయమీరయింకనొండనక- యిమ్ము
వాకొక నేలములనాటిమితికి- సెలవిచ్చిపంపినసకలరీతులను- నేలమిమీధనము
పాజికంచిచెల్లింతు-నట్లుచెల్లించక నాలసించినను-గట్టిగామమ్మనంగళ్లనమ్మిం
చి-కోరియుణమునుదీర్చుకుందురుగాని-వీర రాఘవకృపవెరువ నెనింక॥

విశ్వామిత్రవాక్యం॥ గీ॥ పసిడిమేడలలోన పూపానువులను పొసగనిండు
వదనలనుబొందితేని బొందితోడ నెజంభారిపురికిననుతు ననఘవతకనుడగుభ
వజనకునట్లు॥

దరువు-జంఝూటిరాగం- జులువతాళం.

జనవరయాలలనలరీతిజెందుమిహాయి నొందుమి॥ జన॥ ఘనదుగళముల
గానీరుబొందు-గానదినివినిమాని తెసివును॥ జ॥ కరులకునడలెరుక పరచుగరిత
యిచ్చిచెరితలు-మరునివిరిశరములగులుచుతరుణుల సరిసరియనదగు॥ జన॥ విమతి
ముఖములకు సరియెహిమకరనిభ రావము-గమక మైనగబ్బెగుబ్బలకు ఘనవకో
రములు సమమె॥ జన॥ గరిమెతిరువళ్ళూరిశ్రీరాఘవులపదసౌత్తిగ-సరగునయీ
మాలమగువలపరిణయమందిధరణియేలు॥ జన॥

హరిశ్చంద్రవాక్యం-ద్విపద-యెరుకులకాంభోదిరాగం.

ఓమునిచంద్రయత్యుత్తమనిధివి - కామారిసముడవుగావునన్న శిక్షిం
పరక్షింపసిద్ధిబొందింప- యీక్షితిలో దైవమిక లేరువెదుక- దారుణంబునగాక
దైవమార్గమున-నీయుణంబునుదీర్చునీకు జెప్పెదను- దేవసీమలకుభూదేవసీమల
కు- భావింపతోల్లియేపనిలేదుమీకు-గావున నేలాకొకడమగాకుండ- మీవిత్తమి
చ్చెదమిప్రజనడుగ-నిచభామలనొల్లనీ రాజ్యమొల్ల- త్రోచిపోనిమ్మింకతుకతుక
మాను- వెలయతిరువళ్ళూరివీర రాఘవుని- సులితకృపచేతసమకూర్తుధనము॥

దరువు-నావనామక్రియరాగం- ఆదితాళం.

మానివ రాగ్యదీనశరణ్య॥ మానివరామీషాదధ్యానము సేయుచు
నైతా-నలవసీయుంతు గాధినందన సెలవా॥ మాని॥ మానముదనుక గడువుమా

కనుగ్రహించుటయూసమునొందకుమీయప్పదీర్చెదనయ్య॥ మాని॥ మురువుపెల్ల
గిలినధారుణేగ్రుంగబడిన-నీరథూలింకిననిజముబలుగు-దునయ్య॥ మాని॥ తేప్పన
యీ నేలనుమీయప్పచెల్లించక నే-తప్పుజేసి తెనన్నదయనుజూడకుమయ్య॥ మా॥
కోరికతిరువళ్ళూరివీర రాఘవేంద్రునికోరిభజన జేసేఘోరవనమునకు సెలవా ॥

సంధివచనం॥ తనప్రియశిష్యుడైననత్తత్రునిజూచి॥ విశ్వామిత్రునివాక్యం॥

ద్విపద-మధ్యమావతిరాగము.

నాదుశిష్యాగ్రగణ్యనత్తత్రవర్య- పాదుకొని గొల్చినఫలమివుడెవచ్చె-
యలయొక నీవుచూయిందులభక్తి- జలయంగనీరాజు వెనువెంటతగిలి-దొరికినధ
నమెల్లదొడబడకుండ-సరవీసమాదిగానప్పుడెగొనుచు- నాకటస్యకి-ంచితల
తసొక్కి-ంచి వ్యాకులమొందించివ్యధలగుందించి- మానంబువప్పించిమనసునొ
ప్పించి- దీనతరప్పించిగులుదెప్పించి దినములుముప్పదిదీరునంతకును- గన
తరువుండికడమకాకుండ-ధనము తెమ్మనిపల్కి-దట్టింపజలయూ ఘనుడగువీర
ఘవు పదాబ్జములు-యనువొందనమ్మకార్యముజయంబొను॥

వచనం॥ విశ్వామిత్రుడునత్తత్రునిగుఱించిహరిశ్చంద్రునితోచెప్పి

గీ॥ ఇతనిమీ వెంటదోటా-నియరగిభక్తి॥ గొనలుసాగంగననుగ
న్నయట్లు॥ కనుగొనందగునాయాసమునకునోర్వ॥ లేడుసౌఖ్యంబుజరువు
మొదలు॥ హరిశ్చంద్రుడా యితనినన్నజూచినట్లుజూచికాపాడువయ్య॥
వ॥ నత్తత్రుడుహరిశ్చంద్రునిమీదతరువుజేయుట॥

సీ॥ ఆలస్యమిక నేలనప్పదీర్చుము తెమ్మనిమువ మైననునిన్ను నిల్వనియను

మాకొశికునిరాజ్యమండలంబునధనంబాజికంపనీకునరహంబుగాదు॥ యీదేశ
మెల్లను నీరాత్రిలోపలగడువంగవలయును ఘనతమీర॥ బరువడిదేవగోబ్రహ్మ
ణసీమలయాచించియిచ్చినకాసుపరక॥ వీసమైననుచెల్లుగానిచ్చి తేని॥ కాశికుని
యప్పలాచెల్లుగాకయున్నతరువుజేసెదకాశికతపసియాజ్ఞ॥ నిన్నునేమారనీ
వెంటనేగుడెంతు॥ వోయిరాజాయికకొంచమైనశాలస్యము సేయక మాయప్ప
దీర్చవయ్య॥ హరిశ్చంద్రవాక్యము-ద్విపద-ముఖారి.

ఓమునివరశిష్యఓలోహితాస్య-యేమనిజెప్పుదుయిచటమిమ్మింక- కను

గొనికడుదుఃఖకరముబొందితిని-మునివరుయుణముమీముందరదీర్చ-వలసినందు
కుమియువనములనడుమ- నలయంపసొలయింపనాకలాందింప- గుట్టలుదిరిగిం
పకొండలెక్కింప- చ్చెట్టలుదాటింపముండ్లుద్రొక్కింప- గురుమ్మగంబులచాధ
ఘోరమైయిండ-కరుకుసామోణవర్ణములనటంప- వూదూరుతిరిగింపనుపక

రి నైతి. మీరింక రా లేదు మెలుకవతోడ - నాదుభుజంబెక్కినయ మొప్పురండు -
 యీత్రోవ నేగదనపుడూరిలోన - జెచ్చెర జేచ్చెదబడిముడిపడకు-దొచ్చుంబులేన
 ట్టివోయన్నలార అయ్యయోచంద్రమత్యతివేగరమ్మ - వెయ్యెలనావంటివిభుడు
 గలిగుండి-అడవులపాలైతవహహయేమిందు- పడితిరోనావంటిపాపిష్టివిభుని-
 వొనగు-రృకటకటావనజాననుండు- కనకాంగిమీకెంతకష్టంబుగలిగె- మను
 సౌధసోపానముల నెక్క-లేని-వనజాక్షియిల్లెక్క-వలసెనైలములు- పటికంపు
 రాకట్లుపై నెక్క-వలయు-కుటిలకుంతలియెట్లుగుట్టలెక్క-దవె ననువొందరన్న
 గేహళిదాటవలగు-ఘనకుచనీపటుగడచిఘట్టములు- కేళివనంబులక్రీడింపబడం
 లోలాక్షియడవులలోనిట్లమెలగి చిలుకనకు-నబెట్టజెక్క-చేమర్ప-యెలనాగ
 నందనునిల్లెత్తితెచ్చి-నద్దంబుతెరబుచ్చినట్లుండనీదు- మద్దులనెంమోముమరి
 పెంబుదూలె-యీగెపైబడజారునీయించుమఖము-బాగైనపాపటపైబీడువా
 రె-చిలుకవాలినగందుచెలియనీమేను- దళమైనకట్టెండతకునవాడె- నానిమి
 త్తంబుననారీలలామ- యీనీచదుడ శనిటులాందవలసె- హాకజదళనేత్రహా
 శుభగాత్రి - హాకుందరదనహారాజదన - యీత్రోవనడవకుమివికరుకురా
 ల్లు-యీత్రోవనడవకుమివికరపముండ్లు-యీత్రోవనడవకుమివిభుజంగములు
 యీత్రోవనడవలెముందీవరాక్షి- శరభకంతీరవశాదూలఖడ్గ- గురుమృగం
 బులజూచిగునువనీపు - వెరువకనచ్చ క్తివీరరాఘవుని- కరమధికదలచవెకాం
 తాలలామ॥

చంద్రమతిదరువు పున్నాగ అటతాళము.

ప్రాణరాధ ముంకేమినిబలుక నేర్తు-నాప్రాణముల్లడించెయేపగడినో
 ర్తు॥ప్రాణ॥ త్రోవయేదికుజూచినదోచనేమి- భూవరచీకట్లువోచెభావమే
 మి॥ ప్రాణ॥ ఆకులనమలితెచేదెఅమరనేమి- లేకువాగల్గినయండతివ్రమేమి॥
 ప్రా॥ మారుతమువిసరకుండేమి ర్గమేమి- నీరులేకమడవులెల్లనింకులేమి॥ప్రా॥
 గాధినందనునిమాయ గాకనొప్పు- గాదనిచెప్పగయె వరుగలరుప్రాపు॥ ప్రాణ॥
 వీరరాఘవునికృపవెలయులేమి- ఘోరదుగ్ధములనెట్లు గుండులేమి॥ప్రాణ॥

నక్షత్రునివాక్యము॥ చ॥ అలసితినింకనొక్కయదుగైననునేనడువంగ
 నోపమైగలరుగఘమకబిందువులగ్రస్మిబదంబులబొక్కలుచ్చెశి తలసఃధ
 త్తమారుహావితానమునీడకునన్నజేస్సుమా॥ తలపడిమఖ్యజేహమున దాహ
 భరంబుజనించెనెంతయుక॥ ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా నీనికనడవలేనయ్యా॥

దరువు-పద్యమ-వతి ఆదితాళము.

రాజాభానుజేహ-రాజీవమునిల్వడునాదాహముదీర్చవే॥ రాజా॥బడలి

క్షచాతనికనేనడువజాలనయ్యా- నాకడుపునిండలన్నముసిడగవలయుమహారా
 జా॥వాసిగతిరువశ్యూరివాసునికృపదప్పిన- భూసురముగనీకుబ్రహ్మత్యనొందు
 మహారాజా॥

హరిశ్చంద్రునివాక్యము.

గీ॥ మునికుమారకనీవంటిఘనునకింత । వనటబొందగవలసెనావలను
 జేసి॥ గాననేనెంతద్రోహినికష్టమతిని॥ కఠినచిత్తుడబ్రాహ్మణఘాతకుడను॥

దరువు-పున్నాగ రాగం- అటతాళము.

భూసురవరకుమార- గాసిజెందితివియికాననమున॥ భూసు॥ పద
 ములెంతోనొచ్చెనొగపడములాతైదనుఆపదనొందనేలా॥భూసు॥ ఘోరార
 ణ్యములలోన-సారసాన్నములునేసాధింజగలనా॥భూసు॥ చల్లనీరుగొనివచ్చి
 తెల్లముగనీమనసుచల్లజేసెదనూ॥భూ॥ తియ్యనిఫలములుతెచ్చిఅయ్యనీకీచ్చెద
 నుఅలుగనింకేలా॥భూసు॥ వాసిగారాఘవునికృపనూకాశిపురముజేరినగలుగు
 సౌఖ్యముల॥భూసు॥

సంధివచనం॥ అంతటనక్షత్రకునివద్దచంద్రమతిని-హాహితునివిడిచిపె
 ట్టిహరిశ్చంద్రుడుజలములువెదుకబోవుట॥

తోడిరాగం॥ సీ॥ జంబునింబకదంబచంపకతరులార జలములుండెడి
 జాడదెలుపగలరె॥ కుందమందారమాకందసింధువులారసలిలంబులుండెడిజా
 డగనరె॥ చంద్రుడగుపారిజాతవృక్షములారయదకమండెడితావువెదుకగల
 రె॥ సాలబిల్వాశ్వద్ధతాలఘాజములారనమృతముండెడిచోటనరసికనరె॥ శుక
 పికములారకానరెశుద్ధవారి॥ గజగవయాలారకానరెకమ్మనీరు॥ కొండసరులార
 కానరెకమ్మనీరు॥ కొండసరులారకానరెకొలనుజాడ॥ బ్రాంహణాధికంబువెద
 కెవభ్రమనుజెంది॥

దరువు-భైరవి రాగం- ఆదితాళము.

నీరువారకదాయానేనేమిసేతుదైవమా॥నీరుదో॥వారికెదురుజూచుచు
 దాహముదాహమునుచు-యీరీతినక్షత్రాదుయేమిఆపదజెందెనో॥నీరు॥ నక్ష
 త్రకునిదాహమీక్షణమునదీర్చె-దక్షకులెవరులేరుతడవాయుంకేమనందు॥నీ॥
 బడలికచేనొందివడుగువృత్తినొందిననా - యేకబ్రహ్మత్యసిద్ధించు యేలతప్పి
 పోవయ్యో॥నీరు॥ ఘోరకాననీమిదికూగిరమ్మగములవి- హారమెగాజలము
 చేరువలేదాయెను॥నీరు॥ వీరరాఘవేంద్రనావెతలుదీస్తుమీకన్న-వేరెవ్వరయ్య
 చాలవేసటనొందిననునీరు॥

సంధివచనం॥ అహగమందుకృత్రివముషిఃజూచిహరిశ్చంద్రుండు

ట్లనియె॥

✽

భైరవి- ఉ॥ ఓముషివర్య కృష్ణమృగయూధసవన్విలసముక నవ్యకాం ।
 తారములందుదుర్గమపథంబులద్రిమ్మరిమత్తురాకృతో । దారవి శేషపుణ్యము
 కతంబున దాపకపాదపద్మముల్ । చేరగగంటినొక్క- దరిజేరితధన్యుడనైతి
 నావుడ౯॥

✽

కృత్రిమముషివాక్యము- ద్విపద భైరవి.

ఓనరపుంగవనరుచుబలుక- నీమడుపులుమాకు నేలుగంగబడవు- పె
 నచిపక్షులుగూళ్లు పెట్టిసరతన- వినరానుడువునావీనులకిపుడు - సలిగివచ్చిన
 జాడనంతనుమదిని- తెలియ గామామోగద్రిప్తి గాంచితిమి- విక్రమలీలమైవిలసిల్లు
 మెదలి-చక్రవర్తివిహరిశ్చంద్రాహ్వయుడవు- తుకతుక లేకకీర్త్యులుమిన్నముట్ట-
 సకలరాజ్యములొకసంయమికిచ్చి-యెలమినాతనికిమున్నుచ్చితననుచు-బలికినధ
 నముసంపాదించుమాని- నీవునీనుతుడునునీవధూమణియు- నీవిధిసలమరియేగు
 చుండగను-గురువాక్యమొసరింపగోరిమీమీద- తరువువచ్చినమునితనయూడిచాచీ
 ట-నొదలిపడప్పిమైనుర్విపైబడిన- నుదకంబులరయచునున్నాడవీవు- వీరరాఘ
 వుకనుక నెలసనీకుండ-భారమొందగనీవుభయపడనేల॥

✽

హరిశ్చంద్రవాక్యము॥ చ॥ మునికులకుంజరేంద్రవినుమూర్ఖమునింగిన
 బ్రాహ్మణోత్తము౯ । కనిదముజూడుమాకికనుకానలయందునమీరేదిక్కునా
 తనయొనగొల్కలాంగనేనుధాత్రిసురునిదేతోడితెచ్చెడ౯ । మనమానచింతద
 క్కియెడను-లూపోయెదవేగవచ్చెడ౯॥

✽

పాపచనం॥ ఇట్లుకృత్రిమముషికినమస్క-రించి నక్షత్రకునిచంద్రమ
 నిలబడి- నతనివద్దికిబలుచుకొనిపోయికృత్రిమముషిఃజూచి హరిశ్చం
 ద్రుడుచెప్పటం॥

✽

దరువు-కాపిరాగం- అటతాళం.

పాహి పాహిహానిచంద్రమా- యీనక్షత్రునిదేహతపనజూచిబ్రోవు
 మా-దాహముదాహమనుచుచాలతల్లడించుచున్నవాడు-దాహమివ్వవెదయా
 పరా-తాపసంహార॥ పాహి॥ తీర్థమునకైకానతిరిగితి-యేమనిజెప్పతీరరాని
 యలతజెందితి- సార్థమింకేమటంచు-సాహసమవిడచియాశవ్యర్థమామోసను
 చువచ్చితియర్ధినైతిని॥ పాహి॥ విశ్వామిత్రహానిఅజ్ఞానుద్రవ్యమునకైవిశ్వసిం
 చితరువువచ్చెనుయీశ్వరసంకల్పమేమొ-యితడుసమసి తెబ్రహ్మత్యశాశ్వతము
 గనన్నుబొందును-స్వామిమ్రొక్కెదను॥ పా॥ మీకమండలమునతీర్థముయిచ్చి
 రక్షించు- ప్రాకటముగ బ్రాహ్మణార్థము-లోకముననుశ్రీతిరుగుశూరివానుడై

నవానియేకచిత్తమునదలంతునుయేమిసేతును॥పాహి॥

✽

కృత్రిమముషివాక్యం॥ యెరుకులకాఁభోది-ద్విపద॥ నేనేడనీవేడనెలతు
 కయేడ-పూనితపోవిఘ్నమునకిదితోవ- తరలాతులన్నమాతలకంటగించు- నొ
 రులుసన్నిధినున్ననొదవునాగ్రహము-వదలకమీరిందువసీయింపవలదు- బెదరు
 చిత్తమునాకుబిట్టుబురనిన- సలినాప్తకులనాధనాకమండలువు- జలములల్పం
 బునక్షత్రకుండెట్లు- బ్రతుకునీయల్పంబుపానంబువలన- నిదిబుద్ధిగాదునీవిటవి
 నుమింక- చెలువారనిచటికిచేవాటునేల- గలదొకనిర్మలకమలాకరంబు- పోలు
 పొందునత్తటంబునమహావటము- బలసినశాఖలుబైలెల్లగప్పి- యరువొందనవ
 టికిందరగొనుచు సరిగిపథశ్రమమంతయుదీర - నుదకంబుగ్రోలియా-యుర్వీరు
 హంబువదలక జేరుడెన్వరితావుగాదు- చనుమునీవచటికిజాడగానిపుడు- యను
 వొందనిలచినయలశపించెదను- రాజశేఖరవీరరాఘవుచాక్షి- గాజనుగ్రక్కు
 నగరిమతోనివుడు॥ ఓయిరాజాశీఘ్రముగాపోవయ్యాపో॥

✽

చంద్రమతివాక్యం॥ గీ॥ జటిలుడీరీతిమాటలచాలప్రాద్దు॥ గడపెరవిబిం
 బమపరాధికడనుగ్రుంకె॥ యంతటనుచిచ్చుచీకటంతయొదవె॥ మట్టిచేరంగ
 బోవలెమనుజనాథ॥

✽

దరువు-మధ్యమావతి- ఆదితాళం.

తడవుయేలనాప్రాణనాథ-అచటికిబోవ॥తడ॥నడిగాఘూకమనిడిబి
 త్రిదిగడి-నడిగనుగొనుమదిజడుగుగునిక॥ తడ॥ భూపవర్యాని
 రతనూనీవీవుమీదనెక్కించుకొనిఆపదనికమనమరుగగవలెనీ- ప్రాప్త
 పరుగునవత్తుము॥తడ॥ చీకటనుచుభయముయేల-దేవరధరియించిన
 లదుచాల-ఆకటబడలితిమందరమిప్పుడు- నేకొనియామునిచెప్పినచి
 నలపాలించుటకైబిరుదువేసియున్నాడు- ఘనుడురాఘవుడువగవవలదు- యి
 నకులవంశజవినుమునామనవి- ఘనధైర్యమునీమనసుననుచుము॥తడ॥

✽

వ॥ వీవుపై నెక్కినిర్భంధించుచుండునక్షత్రునిజూచి హరిశ్చంద్రుండు
 జెప్పటం॥

✽

ద్విపద-ముఖారిరాగం॥నక్షత్రయాదరణ్యప్రదేశమున- నీక్షణంబున
 బోవనిదియశక్యంబు-దాహంబటంచుతోందరపడిమీరు- గేహంబునున్నట్టిక్రియ
 నునడిగెదరు- అంధకారత్వంబునందుకాల్తోవ- బంధురంబుగ నెడపకనునం
 దంద-సలిరేగియటమూడునాల్గువాలములు-గల్పచ్చికంబులుగ్రమమునగరచె-
 నిరువదియేనూరుసిన్నురుతలల-సరుగుపన్నగములుద్ధతవేనకేలు మెరుగుగోర
 లనువల్మీకముల్వెడలి- యురిబుట్టగోమలనురికియత్తుగ్రవడరంగ జిహాలల్లా

ర్చినున్ననుచు-నొడిసియుపాణంబులుడుగక మొత్తియరిమురిమర్మంబులందంద
 నొవ్వగరిచియు పదములుగదియంగజుట్టు- కొన్నయాపాములుగురుకృపాణ
 మున- పన్నుగద్యంచితపట్టువృగావళులు- ఘోటించినేలతో గొట్టివాలములు-
 దాటించిమిగులదిక్టములువగుల- పదివేలపిడుగులుబడినచందముననుదరిరొ
 ప్పుమమీదచురుకుచురాగ- వడిబిరబిరద్రిప్పివసుమతమీద- నడిచియుగణికలయ
 ట్లుద్రుంచితిని- యదెవటవృక్షంబుయీమాసికడకు- చదరకనిందువచ్చిమదె
 జూమకమలాకరమునందుగలశుద్ధజలము- కమనీయముగగ్రోలుకడవుసిండగ
 ను-వీర నాఘపుకృపావేశంబువలన- చేరితిమిందువసింపగవలయాను॥

గీ॥ మునికుమారకయేయంపువృక్షమహిమమీనకర్కటమందూకమిళి
 తమగుచులలితమైయొప్పుతామరకొలచుగనుము- నీదుబడలికదీరంగనీరుద్రావు॥
 సంధివచనం॥ ఇట్లు శేరిమార్గాయానుబునజలపానంబుజేసినిద్రజెందు
 సమయంబున నావృక్షంబువృక్షజూచివరలోనిభిడ్లంబుదూసినిలుచున్నహరిశ్చం
 ద్రునిజూచిభేతాళుడువచ్చుట॥

దరువు శ్రీరాగము- ఆదితాళము.

భేతాళుడొచ్చెనిదిగోచూడు-కొశకునిపంపున॥ బే॥ భూతప్రేతసంఘాతజాల
 ములు పీఠిగొలువగాబిరబిరనచటికి॥ బే॥ కహకహర్భటులుగలిగిజగంబులు
 తహతహనొందగడ్డెక్కశౌర్యుడొ॥ బే॥ గుప్పనకన్నలనిప్పులురాల్కరమప్పలిం
 చికనురెప్ప సాటులో॥ బే॥ కిటకిటదంష్ట్రులుగీటుచేటులతరక్కుల్లోషాగ్నిప్రళ
 లుప్రజ్వరిల॥ బే॥ భూరిగతిరువళ్ళూరివాసుని-కోంభజించెభూరవిణునకై॥ బే॥

భేతాళునివాక్యం॥ సీ॥ ఎవ్వడవివునాకెదిరిభాపించెదు శంకయింత
 యులేకసాహసమున । బులియన్నపెదరిల్లులలిజింకజొచ్చి నగటజొచ్చితిమదీ
 యగహనభూమి । నెక్కడకేగెదవింక నాముందరమింగెదనహికప్పమింగుక
 రణి । గీర్వాణగంధర్వకిన్నరపన్నగ యతరాక్షసముఖ్యులైనన్న । జెనకపెర
 తునునీవిట్లుచెనకనగునె । నాదువిహరించుమట్టికింద నెవసించు । తివిరితీదక్షకుల
 భూతనివహములనుభంగపఱచితి నామిత్రబాంధవులను॥

క॥ శంకరుడడ్డమువచ్చినగొంకకవారింబినాదుక్రోధాగ్నికిని శృంక
 నినుబట్టుకొనియెద । యంకిలియునులేకవేల్తునాజ్యాహుతగ॥

దరువు- మఖారి ఆదితాళం.

భేతాళుడనగనన్నెరుగవా- నేఘాతనాయకుడొటతెలియవా॥ బింకెపు
 మాటలటుంచరా- త్రిశంకనందనుడనియెంచరా॥ యేలనిరాకరించేవురానీపాలి
 టిమృత్యువునేనెరా- కూరివిషముమింగనేలరా- నాతోపోరునేయగలేవుపో

పోరా॥ యిదుగోశూలమువచ్చెచూడరా, నీమదగర్వముగించనేనెరా॥ కీలిత
 మైనయీశరమునా- నీశూలముద్రుంతువేగిరమునా, యీశక్తిచేతనుచావురా,
 దురాశనీకేలనుఘావరా॥ యిదుగోచూడుకొబేరాస్త్రమూ- నీకెదురెవచ్చె
 నుదివ్యశస్త్రమూ- కరవాలమిదిగోపృథ్వీవరా నీశరములుఖండించజ్ఞులరా॥
 బడబాగ్నిసరియైనబాణము-నిన్నుపడవై చునిదేవీడుపాము-ఫలద్రుంగత
 రముగాదురా-యెన్నటికైననినుమర్థింతురా॥ శ్రీవీరరాఘవునికరుణను- నిన్ను
 బోవనియ్యకద్రుంతుకలనాను॥

చంద్రమతినిజూచి॥ హరిశ్చంద్రునివాక్యం॥ గీ॥ ఏమిసేయుదునీరాత్రియం
 దెతరుణి । యిదుఃఖంబులెల్లనునబ్బెమనకు । శీఘ్రతరముగభేతాళుశిరము
 ద్రుంచి । మిమ్ముబ్రతికించుకొంటినిమీననయన॥

ద్విపదార్థములు- రేగుప్తిరాగం- ఆదితాళం.

కటకటాయాకాలగతియిట్లులుండ- అటుజూడుదామేఘపటలిరాకట
 లు-నిగుడెతూర్పునఘననీలమేఘంబు-గగనామండలముగప్పేనూ- వుత్తరదిశను
 నిగనీగమెరువులాప్పేనూ-భుగులుభుగుల్లఃభువిఃపిడుగుపడ,నిగుడనుఃడిగండ్లై
 గరనురుముచును-గగనామండలము॥ ౧॥ వడిగండ్లకంఠెనువానమున్నాడి, కడ
 వలజలములోక్కటివంచినట్లు, నెడమకరివ్వసదర గాలి-పిడువానివనగురిసె
 గా-యీనక్షత్రునిజడుపుయేరితీర్తునూ-కడుఃడిమనమివ్వడుపు-కునువడియ
 గ-అడడికట్టమూగానిలచి॥ విడు॥

వ॥ హరిశ్చంద్రునిజూచి॥ చంద్రమతివాక్యం॥ గీ॥ ఏలచింపమనకుభూ
 పాలచంద్ర । లేటిగుములకుగ్రాసరబుఘాటపుట । వరుసదప్పకనిప్పించునజ
 బంధుడల్లదెయరుణకాంతితోనరుగుదెంచె॥

ద్విపద-ఆనందశైరవి॥ ఇనవంశదీపయావృక్షంబుడిడచి-ఘనపుణ్యోధకా
 ముల్ఘనపురంబులును-కరమర్థిబరువైనగ్రామముల్గడచి- సరగునకాశికిచను
 చేరవలయు-యదిగాకము-నాధుడీశిష్యువరుని- వదలకవునవెంటవచ్చునట్లుగ
 ను-సెలవిచ్చియుండగాజగధీశమనము-చెలువొందయుణమెల్లచెల్లంచవలయు
 గావునమనముయీగహనంబువిడిచి-త్రోవగనుంగొనియూరవెయ్యక- కాశికా
 పురికినిగ్రక్కు-నజేరి-కాశికుయుణమివ్వగావలెనాదు- విన్నపంబాలించివీరరా
 ఘవుని- సన్నుతింపుముత్రోవజగుపుమునాథ॥

చంద్రమతినిజూచి॥ హరిశ్చంద్రవాక్యం॥ క॥ భీకరమైయెటుజూచిననో
 కాంతతరింపరానిహుతభుక్తి-లానికముకడుప్రబలెనునా । శీకాసనువ్రాతగ
 మవలేరెవ్వారు॥

దరువు-శుద్ధ కాంభోది- ఆదితాళం

ఇంతి నేనీదావాగ్ని కమి నేతు నె-వోయింతి॥ దంతియానయెటుజూచిన
 దరిగొనివచ్చె కడయ్యయో॥ యింతి॥ పక్షిజాతములుకమలిభస్తమా యెను-
 యీమహావృక్షములపైనిసర్వభక్షకునిజ్వాలలమరె॥యింతి॥ భుగభుగల్మనిమం
 బలూపవిభూమిశల్లడించెసెగలా- పొగలుమిగులకలిగిభూనభోంతరాళమెల్ల
 నిడె॥ యింతి॥ సత్యముగ మోసియుణము-శాంతిగాదీరక ముందెమ్మత్యువునన్ను
 జేందితె మిదితనత్యసానునాదు॥యింతి॥ అస్పయుణముగాకబ్రహ్మహత్యయొక
 టిసిద్ధమామె తెప్పనయినత్రునేజూపునబ్రతికించుకొందు॥యింతి॥ కన్ను
 లయిపాతకము గాంచకమున్నెప్రా-ము-లెన్నియిచ్చివహ్ని కిఫలదయింపుబు
 ట్టిపజేతు॥యింతి॥ వాసిగశ్రీతరువశ్శూరివాసుడై వెలసిసశ్రీనివాసుడయీ వేళ
 దయజేసిరక్ష సేయవలెను॥యింతి॥

హరిశ్చంద్రునిజూచి చంద్రమతివాక్యం॥

దరువు-మధ్యమావతి- ఆదితాళము.

తగునాధైర్యమువిడువనగునానాసదయా- తెగువామేలనుచుమదితెలి
 యుచునదయా॥తగు॥ వనవహ్ని చొరనీకువలదునాసదయానినుబాసిక్షణమో
 య్యేనేరసదయా॥తగు॥ అరయనికంటెముందులగ్నిజొత్తునదయా- మఱిసీవు
 యియు-ముమానునదయా॥తగు॥ గరిమనీవున్న వృద్ధిగలదునాసదయాప
 యియు॥ నేనున్న ఫలమేమిసదయా॥తగు॥ స్థిరముగ సత్యవాక్యశీలుడవునదయా
 యియు॥ భవభాధ నేనెంతదాననుసదయా॥తగు॥ విజయ రాఘవులదయ వెలసిసదయా
 యియు॥ చంద్రుడుచులనలమిదెవచ్చెనదయా॥తగు॥

హరిశ్చంద్రవాక్యం-ద్విపద- ముఖారి.

జలజాక్షి నీకిట్టి సాహసకృత్య-మలవడనోవు నెయకటానీవు-తోడిబడ
 జొచ్చినతోడ నెదెగడి-విడవడబ్రాణముల్ విడుచునీశిశువు- గుతుడునీవునుచావ
 జూచిప్రాంబు-ధృతినిచ్చి యెట్లువతికంపగావచ్చు- వచ్చు నెనోరాడివాక్రుచ్చు
 నిన్ను-చిచ్చులాబదునునిచెలగివిడొక-లుప- వెరపింతయునులేకవీర రాఘవుని-
 కరుణమాలినయట్టికఠినాత్ముడైన॥

లోహిత్యాస్యనివాక్యం-ద్విపద- యెరుకులకాంభోది.

అమ్మమ్మనీవివుడగ్ని లోనురుక-సమ్మదంబొదవంగజనియదవేని, వత్తునేను
 నునన్నువదలకతిగిచి-యెత్తుకోవమ్మపెల్లెసగలాలించి-బాచిచ్చిమన్నించివక్త
 గాలాలి-యూచవెనిద్దరలాగివచ్చెనాకు-అబ్బబ్బయీ శుంటలడరిపైకురుక, గు
 బ్బుగుబ్బుసవచ్చి కొనసాగేనేడు, కన్నులపొగగప్పెకాయంబుస్రుకె- వ

న్నియలనుమానెవగదప్పిజెందె-యిదుగొనేశ్రీ రాఘవేంద్రుసాక్షిగనువదలను
 నీవుపోవలదమ్మనేడు॥

వ॥ అమ్మనీనివుకునిప్పమంటలోబడుటకపోవుచున్నావు నన్నుకూ
 డాయెత్తుకొనిపోవమ్మా-నాకునిద్రవచ్చుచున్నది॥

చంద్రమతి వాక్యం.

గీ॥ నన్నుగన్నతండ్రీచాయన్ననాకూన । నాదుచిన్నిపట్టినాకుమార।
 పోయివేగవహ్ని పొరిబుచ్చిచల్లార్చి । నచ్చుదనుకత డ్రవద్దనుడు॥

వ॥ ఓలోహిత్యాస్యానేనునిప్పమంటలోపడలేదు-నిప్పుచల్లార్చి వ
 చ్చుచున్నానురాకుమారా॥

చంద్రమతి వాక్యం.

చ॥ జనవరచింతబోవిడచిసంతసమొందుసుధీన ర్యోనీతనయుడలూ
 హితాస్యకుధైర్యముదెల్పుమునాజ్ఞనిమ్ముసా । వసుడగునగ్నిమోత్రాశకువ
 ద్దనమొప్పుగజేసిజొచ్చెద । న్నినమిలరంగనూరడిలుమంజులభాష-దీపకా॥

వ॥ ఓప్రాణనాధానికుమారునిసమాధానముజేయుము- నేనగ్నిలో
 జొచ్చెదనుఅరుజ్జయిమ్ముమహారాజా॥

సంధివచనం॥ చంద్రమతిత్రిగ్విశేవునిస్తుతించుట॥

ద్విపద- సౌరాష్ట్రరాగం.

వరదవైశ్వానరవరదయాలోల,దురితసమత్కరతూలవాతు
 లోనవాక్కుమనేతలదు- వదలకపతిభక్తిపదలుదునేని, నరలోకమున
 ననాకూమివిభుషు- పరమసత్యంబుదప్పకమనునేని- పరమశీతలుడవై ప్రా
 ణదానంబు, గరుణమైతొలుతనక్షత్రునికొసగి, మునినాథుఁబుణహాసమునిగి
 పోకుండ, మనుజేశుకొడుకొనుమతిగావుమివుడు- కలగకవీరరాఘవుని స
 త్కరుణ, గలిగినవారముకరమొప్పుజూడు॥

దరువు- నాదనామక్రియరాగం- ఆదితాళం.

జాతవేదా,మాతోటివాదా॥జాత॥ జాతవేదనీసేతలునునునీతివనిద్రత
 జాతులయెడలా॥జాత॥ హితవుదెల్పసెదవె-కాతుడవుమునుమీనినతూలనుగో
 రినచపలుడవినరా॥జాత॥ సర్వభక్షుడవునరగునగమ్మనియున్నుకుడునీర్వచు
 ణచడా॥జాత॥ ధూరిగతిరువల్లూరివాసుడా, ధారమమాకువిచారమేనిక॥
 జాత॥ వ॥ ఇట్లుచంద్రమతినిప్పలోబడితనపతివ్రతా-లోహమవలనమద
 లబికినంజూచినత్రుడుచెప్పవిధంబెట్లున॥

ద్విపద-ముఖారి.

జనవరనీకులసారసనేత్రి, ఘనవహ్నిలోజ్జ్వలిచ్చి గ్రకుననిలిచె, జెచ్చెర
 రాయంచ బెంగల్వకొలను, జొచ్చినగతిజిచ్చుజొచ్చియానడుమ, గలయబూసి
 నకింశుకంబులలోన, జెబువారుచున్నరాజుకచందమున, బ్రబలుసంధ్యారా
 గపటలంబునందు, సొబగొందుగ్రొన్నెలసోగుపాగునను, మెలసిమండెడుబె
 నుమంటలలోన, నిలచిమెదీగకాంతికివన్నెనిగడ, దీపింపదానిబాతివ్రత్యమ
 హిమకేపారవరగందిరెల్లదేవతులు, పొరబారినుజ్జ్వలంబువల్లవాన, గురి
 సెనప్పుడువహ్నిగొబ్బుననరిగి, నిగుడెకిలమిమానినపురుడై గప్పె, పొగలు
 టలుడిగినిస్వలుచల్లనారె, కరమొప్పునీరరాఘవునిసత్కరుణ- నరపాలకుయం
 దునయమొప్పుగలదు॥ వ॥ ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా నీభార్యపాతివ్రత్యమ
 హిమవలన నన్నిప్రవేశముజేసి మరల బ్రతికెనయ్యా నీవు మహానుభావుడవ
 య్యారాజేంద్రా॥ చంద్రమతినిజూచి॥నక్షత్రునివాక్యము॥

మత్తకోకిల- రేగుప్తి- ఏకతాళం.

కల్లగాదిదీపిమాత్యముకారణంబుననియెడ॥ తల్లినేబ్రతుకంగగం
 టినివారుదాగ్నికితప్పితి॥ యెల్లవారలుచూడప్రాణములిచ్చిబ్రోచితివన్న
 నే । యుల్లసించిప్రాణదానముయొత్తంబులలోదరి॥

వ॥ ఓచంద్రమతి నీమాహాత్యమువలన మేమిందంము నిప్పులోబడక
 బ్రతికితిమిత్తే॥

చంద్రమతినిజూచిహరిశ్చంద్రుడుచెప్పట.

ఉ॥ ఓవంతాశిరోమణి యోరుహలోచననీసుశీలతా । శ్రీవిసుతప్ర
 భావమునజేసిచహన్బుతమావహిల్లగా । నీవనపావకంబులగెనెల్లశుభంబులు
 గల్గెనుకనీ । పావనవతకంబుకడుబస్తుతికెక్కుధరాతలంబునక॥

గీ॥ రాజముఖి నాకునపకితికరాకయుండ । నీవబ్రోచితివిసంయమింద్ర
 తనముగాన । యారసిచూడనీకారణమన । మౌనిధనమిచ్చినత్యంబుబూన
 గలుగు॥ వ॥ ఓచంద్రమతి నీమహిమవలన నాకపకితికరాకుండ నీబ్రాహ్మ
 ణుని కాపాడితివిగదా ప్రాణనాయకీ॥

సంధివచనము॥ ఇట్లుమాగకమందుపోవుచుండ గాచంద్రమతినిగూర్చి॥
 నక్షత్రునివాక్యం.

క॥ భీకరదావాగ్నిశిఖా॥ నీకముపాల్పడకయుండనిరుపమకరుణా॥జే
 కొనిననుబ్రోచితికాం । తాకలెన్నికుప్రాణదానఫలంబుక॥

క॥ ఇంకుసుప్రత్యుపకారముపొందుగనికనీకునొకటిప్రానియొనర్చక॥

జనదనగంధివిసందగుమందేతరబుద్ధిజెందిమద్వచనంబుల్॥

సీ॥ కాశికమానిపుంగవువేడియతనిచేగమ్మరసామ్రాజ్యగరిమవడసి।
 శీఘ్రబహుధాభిషిక్తునిగావెంతునీపుత్రునుజనవణకతచరిత్రుడొకొనిమర
 లిసంతోషంబుతోనయోధ్యాపట్టణమునకునరుగుదెంము। విశ్వసింపుమదీయవి
 హితోపదేశంబుప్యవగాదలంపకుమీననయన। నానుడువుబుద్ధివినకయమ్మాన
 వేంద్రుగూడి వెనువెంటదీరుగగగోరెదని। జలజనేత్రబహుప్రయాసములనొం
 ది।తిరుగుచుండగవలయుదిగ్దేశములను॥

క॥ నేనున్నాడతడున్నాడొనశినదళాక్షి నీవునుజ్వలమతివైసీ।నందను
 గొనుచునయోధ్యానగరముజేరిరాజ్యమంతయుగొనుమా॥

వ॥ ఓచంద్రమతీనీవునన్నునిప్పులోబడకుండకాపాడెనందుకునీకువ్రత్య
 ప్రకారముజేయుచున్నాను నీవునీకుమారునియెత్తుకొని నిప్పుజేలయోధ్యాప
 ట్టణమునకురమ్మనీకుమారునకుపట్టాభిషేకముజేయించుచున్నానుయీరాజు
 తోగూడయడవులలోనేలకష్టపడుతావమ్మాచంద్రమతి॥

సంధివచనం॥ అనివవాక్యంబులువిని కణకపుటంబులుకరకమలంబుల
 మూసుకొని హరిశ్చంద్రుంబుసేయుచు నమ్మునితనయునింగనుంగొని చంద్రమ
 తియిట్లునియె॥

క॥ సతికిహపరసౌఖ్యములకుఁ । బతియెనిధానంబుచూవెపరికింపం
 గబతి నెడబాసిచెరించెడు। సతికివృధగావెసకలసౌభాగ్యములుక॥

క॥ ఓమునిరాజతనూభవ । సోమునినెడబాసియున్నజూడందగునే।
 యామినియట్లతలంపగ।భామినియునుబ్రాణనాథుబాసినవేళక॥

ఉ॥ కావుననిత్యసత్యగుణగణ్యుడుపుణ్యడితండుభర్తయుం। దైవము
 కామితార్థఫలదాతయునాకుదలంచిచూడనీ। భావజమూర్తివైభవునీబాసించ
 రింపగ నెట్లునేర్తునే।నోవటువర్యయీయనుచితోక్తులుపలకగనికుధర్మమే॥

గీ॥ ఇంద్రసన్నిభుడగుహరిశ్చంద్రవిభుని ధైర్యగాఢీర్యశైర్యసై
 ర్యవైభవంబులెటుగకనిప్రలాపంబులరకపలుకుచున్నాడవోవెట్టిబ్రహ్మచారి॥

గీ॥ మామనస్సూతితోటట్టుమహితలంబు। గాధిసుతునకునిస్త్రీమికొ
 తుకమునగాన।బ్రాహ్మణద్రవ్యంబుకానపడము।మునియుణంబునమాకేలము
 నుగనయ్య॥

వ॥ వోపిచ్చిబ్రాహ్మణుడా వుడకధారాపూర్వకముగవిశ్వాసుత్రున
 కురాజ్యమిచ్చితిమిమ్మలమాకేలనయ్యానక్షత్రేశా॥

సంధివచనం॥ ఈప్రకారంబునంబోయి కాశిచేరువగంగానదింజూచి

చంద్రమతితో హరిశ్చంద్రుడిట్లనియె వోమనోహరీ యిదియేగంగానదియనిచెప్పెదరు॥
గంగా దేవీస్తోత్రము.

శా॥ తల్లిమిన్న కనిన్న నాడిన జనుల్ తార్థిగైవల్యభా॥ స్వల్లక్ష్మీందగ జట్టికొందురనిన వాంఛించి ప్రేమంబునం । ధిల్లన్ నిన్గొనియాడువారికరు జేని ర్వాంసాభాగ్యముల్ । కల్లంలాసహృతాఘపంక త్రిజగత్క- శ్యాణిభాగీరథీ॥
ద్వీపద - భైరవి.

మదిరాక్షియిందులమహామవణింప - పదినూలు ముఖముల ఫణియు నుజాలడిది వేదవిఖ్యాతమిదిము క్తిమార్గ- మిదిస్వర్గ సోహనమిదిసిద్ధ సేవ్య-మిది దోషచయదూరమిదితీర్థసార-మిదిభుక్తిము క్తిదమిదిసత్యచరిత-మిదిశంకర త్నే త్రమిట్టిచిత్రంబుకంతునికొరకోసిక న్నులమూసీ-చింతలాక్క-టిజేసిశివుదలపో సీయలసంతతోల్లాసమందెడువాని-గలిగించునీకాశిఘనపుణ్యరాశి- వామాక్షి విప్రనివధియించునతడు-కామాంధుడైతల్లిగదిసిసయతడు-దొడరిసువర్ణంబు దొంగిలినతడువనితలశిశువులవధియించునతడుగినుక మైధేనువుగడిపినయతడు గొండీడుగృహదాహాకుడుగరదుండు- జండాలుడఖిలదూషకుడునుమతయు- గ్రిమిపశున్యూ-పక్షికిటాదిజంతుసముదాయమైననిచ్చటమృతిబొంది- మిన్నేరు ది-మిన్నేరు-లిగన్ను-గ్రొన్నెలబువ్వునుగుత్తుకనలుపుచులితోలుగాసేయుట ను-మిన్నేరు-లబుదశూలమునస్థి-నమాలికయును-గలయితడాతడైకమనీయ యి-మిన్నేరు-తమిలచినకడలనేమెలగు- శివలోకమునసుఖస్థితిన్బుడగాంచు-మిన్నేరు- మలగతివీర రాఘవుకృపను॥

వ॥ పోప్రాణనాయకీ యీగంగానదిమహాపావనమైనదిమహాపాతక ములకల్లబోగొట్టునేచంద్రమతి॥

దరువు- భైరవిరాగం- ఆదితాళము.

పరపుణ్యకాశీపురమెసఖియా- పరమార్థమైనా॥వర॥పరపుణ్యకా శిగనుగొనవెవైభవాశ్రకలితమగుచూ-గురుతరగోపురములాప్పెనె-నవరత్న ఖచితకుడ్యకవాటములహెచ్చెనె-పరతత్వమగుచూ-సురగరుడోరగసిద్ధసేవ్య మానమగుచునుండూ॥వర॥ఘనవిచిత్రతోరణములూ- గలిగియుద్యానవనము లుగజవాజులమరెనె- రాజమాగ్గములుగనుగొనవంతగవెలసెనె- దురితా ఖండితమైజనులకెల్లభుక్తిముక్తిజనెడుమాగ్గమగుచునుండూ॥వర॥అరయగ యీపట్నమేలుహరుడువిశ్వనాథుడనగ - ధరణిలోప్రసిద్ధిగలిగెప్రమధనాథు డైసురుచిరభూజలందనే- శ్రీతిరువళ్ళూరిహరివీరరాఘవభజనయనుదినము సేయుచుండునె॥వర॥

ద్వీపద- విశ్వనాథస్తుతి- అతాళ.

జయభక్తమందారసజ్జకోద్ధార-జయసద్గుణాధారసంసారదూర-జ యసత్కృపాలోలశాత్రుశూల-జయహుతాశననేత్రజలజాతుమిత్ర-జయమే రుకోదండజయవిష్ణుకాండ-జయనిర్జితానంగశశిభవశౌంగ-చారుకోమలహాస చతుదవలూస - గౌరీమనోల్లాసకాశీనివాస- యీకౌశికునిరుణంసీకాశిలో నధికొనితిరగాతేరవుగల్పింపు - రంజిల్లుశ్రీవీరరాఘవుమిత్రులంజలియొగ్గదనా లస్యమేలే॥

వ॥ ఇట్లుశివస్తుతిచేయుచున్న హరిశ్చంద్రునిజూచి నత్తుత్తుడిట్లనియె॥
గీ॥ మనుజనాథవృధాప్రయోజనమునందు॥ డెలియనేరకయూరకదిన దినంబు । పొద్దుబుచ్చుచుమాయప్పసుద్దియెల్ల । మరచియున్నాడనిదిభావ్య మాతలంప॥

క॥ ఇదెయిచ్చెదనదెయిచ్చెద । బదపదదనియాసజాపిపలుడెరగుల నా॥ హృదయమునొప్పించితివిక । గుడిద్రోసెదనేడునిన్నుగొంకకయిచటక॥

గీ॥ అదనుపదననెకూర్చిమాయప్పవీర్చి॥ పొమ్మునీవన్నబోమెయిపో రుమాని॥ బడలిజీతమువెట్టనిబంటనగుచు॥ వెఱచినాకెలనీవెనువెటదిరుగ॥

దరువు- శుద్ధకాంభోదీరాగం- అటతాళం.

కదలనివ్వనూకౌశికునియాజ్ఞనిను॥కదల॥ అదెచూడువిశ్వామిత్రునినా ప్యకనిను॥కదల॥ గొప్పాగనుగాధిసుతుఅప్పయిటుగుప్పతగదెన్నెరమాగ నుకనురెప్పాపాపైనానిను॥కదల॥ ధాటిమీరగనీసాటివారిలానగ నామిదనె దముమ్మాటికియేనాటికైన॥కదల॥ ఘట్టిగనుద్రవ్యమిటుగట్టుయిచ్చిర్రో ట్టునీహస్తమునకిట్టివేయింతునిను॥కద॥ కూరిమితిరువళ్ళూరివీరరాఘవశ్రీనాట యణయనుచుహరినామభజనజేసి॥కదల॥

వ॥ ఓహరిశ్చంద్రుడావృధాగాకాలముపోగొట్టుచున్నావు నాలప్పు యివ్వకనిన్నయికనునేనుకదలనివ్వనోయి॥

దరువు- ముఖారి- అటతాళము.

అయ్యయ్యాయీబాధకోర్వగా - జాలనయ్యానన్నెంచునీవానిగావి శ్వాసమనధనముగూర్చెదా-యావిశ్వామిత్రునియుణముదీర్చెదా॥అయ్య॥కరు కూవిరతలచాతవొచ్చితి- శ్రీహరిహరినీశరణుజొచ్చితి॥అయ్య॥ధరనురావంటి పాపాత్ముని-వరసియుండువమునిశిఖామణి॥అయ్య॥ త్వరసేయనేనేమిసేతు నూ-యేమరకమిధనవివ్వజాతునూ॥అయ్య॥రమణితిరువళ్ళూరి రాఘవాయీస మయములోనన్నుభోవరా॥ అయ్యయ్యయ్య॥

వ॥ ఓనక్షత్రేశా అవసరపడకవయ్యా యిప్పుడేసీయప్పుదీర్చుచున్నానువిశ్వామిత్రశిష్యా॥

హరిశ్చంద్రునిజూచిచంద్రమతిచెప్పట॥ ద్విపదముఖారి.

భూచక్రమెల్ల నేర్చును నేలినట్టి - రాచవేల్పువునీవుప్రాకృతునట్లు - పాయనిచి-తవిభ్రాంతిగుండెదవు-దాయంబుతలనిట్టిదైన్యంబుతగునె- మతిబూని నీసత్యమహీమబెంపొంద-మితిరెండుదినములమీదనుండగనె- చొప్పుడనప్పుదీర్చుటమేలుదినము- లొప్పునొండొకటొక్కనొక్కటిదరుగు-నుడితప్పునాతప్పు నుమలకసత్య- మెడలింపగనిపెట్టునెవుడుకొశికుడు- శిశువులునాసోవశెక్కిలి మీటి విశదాత్మపాలుద్రావించుచందమున-మసలకమనవెంటనుండియాయప్పుకనటివాపగనేడుగలిగెనీవడుగు - యింటివేలువుచునకితడింక నెన్నికంటకంబులుబల్కుగాకేమిదీన- మీదనేననినోరబ్రేవులుజూప-బోదురెఱుణముదెంపున గొనువారు-జపములుతపములుసకలదానమ్ము-లుపవాసవిధులుజేవోపచారములు- గ్రతువులునొనరించి కాంచుపుష్కంబు- లతులితసత్యవాక్యమునకుసరియె-కావుననిప్పుడక్కరవాపికొనగ- నేవిధంబునవెరవేమియుగాన- మెడపక తనుచిక్రయించిచెల్లింపు-కడుబడుగొంతైనగొశికుఁబుణము-కడమకునొకతెగగల్గునెల్లిటికి- గుడిచుట్టిచచ్చినగొలదిమేలొదవు-గరిమెశ్రీవీర రాఘవునిచిత్తమున-మరువకనుండుముమంకేమిభయము॥

వ॥ ఓప్రాణాధా నీవేలభయపడుచున్నావనితెలుపకొక్కడే లోకములో యెక్కువయైనదేదియునులేదు కానినీవుచంద్రమతినిబులుముదీర్చుముహరిశ్చంద్ర మహారాజా॥

వ॥ చంద్రమతినిజూచి హరిశ్చంద్రుడు చెప్పె-

ద్విపద - పున్నాగరాగము.

మదిగాత్రయీవేడిమాటనాచెవుల - గదియించిపాపంబుగట్టుకోదగు నె-పతియెట్టికష్టపుపనిజేసియెస-సతిబ్రోచుటిదిధర్మశాస్త్రగమ్మతము-యాలి నమ్మినకష్టమనుచునెల్లెడలజూలనిందింపుచుజనులేవగింప - వదనాంబుజమువంచినసుధపెక్కెండ్లుబ్రతికెడియ్యూమాలబ్రతుకేటిబ్రతుకు- పడతినేడిట్లనికొబతి మాలియమ్మి-బడయగాదగునింద్రపదవైనన్యోల్ల-తెక్కింపనపకీర్తిలేనిజీవనము నికగంబుగానొక్కనిమిషంబెచాలు- నొనడంగబ్రాణులనొత్తికుత్తుకలుగరగ రదరిగడికటికివాడైన-దయలేకతనకళత్రమునమ్మకొనెను-నయమేదిదీనికినామ దిసౌరదు-ధనముకైపన్నినిదాసిగానమ్మ-జనునెభగ్తకుగోడుజవియనిగుడుజ- మరణంబుమేలునెమ్మదీనికంటె-పరికించిచూడంగభామాలలామ-కానిశ్రీవీర

రాఘవునిసత్కృపను-మానీంద్రముణమెల్లమనమదీర్చెదము॥

వ॥ ఋణమునకై భార్యనువిక్రయించితేని లోకనిగితుండనుగానా నాజన్మమువ్యథకముగాదాచంద్రమతి॥

చంద్రమతివాక్యము- కందార్థం- రేగుప్తి.

మదమలరగసూన్యతనం - పదనిల్బుజగంబులెల్లబ్రస్తుతిసేయం - సదయామునిఋణమునకై - పదరకననుచిక్రయించుపాటిగా-యోచి-చమదసూటిగా- మోహమువిడుపుధాటిగా- విభ్యాతినొందునేటుగా- మాటికియీపలుమాటలేలము- మ్మాటికినేనీమగువనుగాన॥పాటిగా॥

వ॥ ఓప్రాణాధానన్నువిక్రయించుట హీనముగాదలంపక సతవాక్యపరిపాలకుడవగుముప్రాణనాధా॥

వ॥ చంద్రమతినజూచిహరిశ్చంద్రుడుజెప్పట॥

గీ॥ సకలరాజన్యకన్యకాజనములవుడు! నీకుబరిచర్యసేయుచునెమ్మి గొలుతు | వుత్పలేతఁడయిచట నిన్నొక్కరునకు | దాసిగావిక్రయింపంగజేసెనజుడు॥

తే॥ గీ॥ తరుణినామాటకడుగిడదాటవెటతు! వతివనామానసమున బాయకవసించు! వింతినాకన్నపెన్నిధివెన్నిమాడ | లలననాపూజ్యసామాజ్య లక్ష్మీవీవు॥

వ॥ ఓప్రాణాధానకు అనేకరాజకన్యలచే బరిచర్యలనొందుచుండునీ పూజకవిభక్తమహిమవలసివచ్చెగదాచంద్రమతి॥

పునః పున్నాగరాగం - ఆదితాళము.

అనియోవనయమ్మాదునిన్న॥అతివా॥ హితవోప్పుగనన్నెడబాయ నన్నెడబాయజాలనే॥అతి॥ యీపట్లనిన్నుయెట్లామరతునూ- పాపజాతిదైవమిట్లుపగసాధించెనేమిసేతు॥అతివా॥ చాలకష్టముసంభవించినా- అవినష్టవారుగలరా-ఆహాహానన్నెమనవచ్చునె॥అతివా॥ కానీనాపూర్వకర్మ మెట్టిదో-మానహానిగలిగిననవుడె- మహినీయాజీవనముయేలే॥అతివా॥ వనితనీవునావద్దనుండినా-వనదుగళములుశృంగారవనములైదోచెనుగదవె॥అతివా॥ భూరిశ్రీతిరువభూరివాసుని-కోరిబోచు రాఘవుడుగొబ్బునమనలబ్రోవాడా॥ అతివా॥

వ॥ ఓచుదవతీనిన్నమ్మటకు రాకుమనసురాలేదుగదవేచంద్రమతి॥

హరిశ్చంద్రునిజూచి నక్షత్రునివాక్యము.

క॥ యిక్కలువకంటినమ్మక!తక్కినవేటొండుగలదెతర్కింపగనీయ

పైనితొప్పునానుమియ్యాదుడుచూకొనుచూ- నడపిను
తడయక రిఘువరుదలచుచున్నపుకడకు॥ కాలా ॥ యి

స్పద - మధ్యమావతిరాగం.

యదేవ్యదురుగ్గు - యదేవ్యదురుగ్గు తుండీపురిలోన-
 యదేవ్యరును- భాగ్యగా వేడలింపబడుగులులేవు బొమ్మ
 - రమ్మనిప్రార్థింపరాదొకరుండు- పిడివంటలు
 యదేవ్యంతులత్వప్త గాదినలేదు- సప్తకంబులచాచునము
 గాజుజ్జిత్రేన్పంగలేదు- కడికడికొకమాడగ్రహణకా
 లించుకొనుచు- బరులుబృహత్పాపరియంతముగను-
 దినలేదు- వేదోమ్మత్యువుచుంపలేదొజముండు- కాదే
 నీకొట్టికకువిభ్రుడెట్లు జేరిడిని- గైకొనిబ్రతుకనేగతి
 నిర్దులమైచనిరొ- కాకనావీనులగవిసెనోశాశు-
 రోదనము- వితతంబుగానేడువినరాదదేల- యెవ్వ
 యదేవ్యంతులత్వప్త గాదినలేదు- సప్తకంబులచాచునము
 గాజుజ్జిత్రేన్పంగలేదు- కడికడికొకమాడగ్రహణకా
 లించుకొనుచు- బరులుబృహత్పాపరియంతముగను-
 దినలేదు- వేదోమ్మత్యువుచుంపలేదొజముండు- కాదే
 నీకొట్టికకువిభ్రుడెట్లు జేరిడిని- గైకొనిబ్రతుకనేగతి
 నిర్దులమైచనిరొ- కాకనావీనులగవిసెనోశాశు-
 రోదనము- వితతంబుగానేడువినరాదదేల- యెవ్వ

తమనీమృదుపాదములకు। దండమిదెనీవుగాధినంద
కురుండవైతేనియివును। యీమృగాక్షినిగొనవలెని

కుడా విశ్వామిత్రునియుణమును దీర్చి యామందయా

గాలకొశకుమచెప్పటం॥

మధ్యమా షణ్మిరాగం అటతాళం.

-యంత చాల్ పోరా - నీపత్ని గాదిదగజముగడలిసే
 దొంగలొంచి తెచ్చి - అంగళ్ల సమ్మేవు సంగతి గాదు॥ పో
 సెనా - నీను బట్టి బలమిగి - కోర్తా లో పడవై చివం పేరు
 త్వకంటిని బల్ - మచ్చికమీర నాకిచ్చి - చ్చివ్రోవ
 తప్పు నైరింతు నీమో - ప్పెతనము - చూపమెప్పు గాదురో
 నీవి శువుచును ముబ్రహ్మ కోడుకువచ్చిన గాని విడువను

విడిచిపో॥ పోరా॥ గరిమేశ్రవీరరాఘవులకుప్రీతిగ కరమొప్పగదీసిఘనతనక
ర్పించి..పోరా॥

ప॥ హరిమోసగాడా బలవంతముగానొక స్త్రీని తెచ్చివిక్రయించుచు
న్నాత్రి ఇదినీభార్యగాదు తలవరులుచూచిననిన్నుపారాలోపేతురుగట్టిగానె
వ్వరితోనుచేపుకనాకువప్పగించివచ్చినదోవపట్టుకొనిపోరాపో॥

కాలశౌకుకునితో హరిశ్చంద్రుడు చెప్పటం॥

మ॥ అవివేకంబునవిప్రతాపములనేబలెగ్రదీలాగునక॥ రవివంశుండద్ర
శంకునందనుడనేరాజ్యంబుపాలించునో॥ భువిలోనెన్నడుజోరవాక్యమువినక
భూదేవమున్నాత్మకుక॥ శివినోకకమదిలోనసహ్యముగనీచేతకమహాదోష
ముల్॥

వ॥ శివశివాయీలాటినిందాపాక్యములు నేటికాలమునకునివలసిన
చైత్ర దాదాహ్మణుడా॥

సీ॥ సర్వసర్వంసహచక్రంబుగాధినందనునకు నేర్పడదారబోసి। ఆజ
 క్రిలోకవిడోజునకటమున్నయజ్ఞకారణమునయ్యమునినయ్య। కొనినవిత్తమున
 రవనజాయలేక్షణ విక్రయింపగనును పక్రమించి । నాడహరిశ్చంద్రనామధే
 యాంకుడనీలీలదుర్భాషలేలనీకు। మిన్నకుండుముకాకున్నమెలతగొనగ। జాల
 వయేనిహేమనివరములుకోటి। జట్టిగానిచ్చిమస్మనస్తాపమెల్ల। బాపికోనిపొ
 మ్మవిప్రయాపద్మముఖిని॥

వ॥ వాఁబ్రాహ్మణోత్తమానేనుజగచ్ఛక్రవతికాయగుహరిశ్చంద్రమహా
రాజను-ఇదినాభార్య-విశ్వామిత్రునియున్నముదీర్చుటకుగావిక్రయింపుచున్నా
నునీవేలదుర్పావలాడెదవయ్యాకౌశికుడా॥ *

హరిశ్చంద్రునితో కాలకాశికుడు చెప్పటా॥

ద్విపద॥ జననాధనీ కేలచాలకో పంబు-వనితనమ్మెదననివచ్చినందుకును-
మాకుదో చినదొక మాటజెప్పితిమి-కాకనీమదికింతకంటకంటెన-సొతపుజెప్పం
గమా కేలనీకెట్టి గతిబుట్టగలదట్లుగానిమ్ముమీద-నాలినంగడిబెట్టియమ్మెదనీకు-
జాలిలేదటమాకునంతాపమేల-కోరినధనమ్మెల్లగొమ్మనియెల్ల-వారునుజూడను
వణినిపగ-ములు-రూపించిచౌకముల్ రూఢిగానీవుధూపాలచంద్రనాథూను
రోత్తముకువలనొప్పుచెల్లిచివరుసరావెంట కలికినిప్పుడుబంపుకనరింతలేక-
ఘనతశ్రీనిర రాఘవులునీకిట్లుమనసుబుట్టిచినమాకేమిచింత॥

వ॥ నీవుహరిశ్చంద్రమహారాజవైతేమాతమిమాకుదోచినమాటచెప్పి
తిమికోపముజేసేకోవలదయ్యామహారాజా॥

సీ॥ తగవుధర్మంబువిడచి సత్యంబువదిలి । యితనిపిలువని పేరంటమేగు
దెంచి పాటిజెప్పెదననుచుదబ్బరలుబల్కె । కాలకౌశికునకునిచ్చకంబుగాగి ।

వ॥ హరిశ్చంద్రునిజూచిచంద్రమతియిట్లునియె॥

శా॥ ఓప్రాణేశ్వరయోగభీరజలధీయోధైర్యహేమాచలా | యోప్రా
లేయమరీచిరూపవిభవా యోరాజమాడామణి | యోప్రత్యర్థిమజేభపాటన
హరియోనిత్యసత్యవ్రతా | యోప్రాభాతదిశశలేజనిసు నేయోజంబెడంచా
యుచుక॥

దరువు-పున్నాగరాగము-ఆదితాళం.

ప్రాణహయకాసీవంటిప్రభువునిన్నెడదాసిననా - ప్రాణముచెట్లుని
ల్పుదుపండితానందతానా॥ ప్రాణ॥ చిన్ననాటానుంచిననీ- చెట్టబట్టినది
మొదలూ-యెన్నగానీరుతామారయన్నరీతియంటినయ్యయ్యో॥ ప్రాణ॥ వం
దితాజనత్రిశంకానందనానీకరుణాను- పొందరానిభోగములపొందితీయిన్నా
ళ్లదనుకా॥ ప్రాణ॥ మోహనాకారసీముద్దుమోముచూడకతాళా- సాహస
మురానెవరికిద్రోహముజేసితి నోమున్నా॥ ప్రాణ॥ పాపజాతీబ్రహ్మనిన్నెడదా
పగాదలచెనేటికీ-పాపజాతినీనావంటిపడతియెందైనగలదా॥ ప్రాణ॥ కాలకౌ
తుకునిదాసీకాంతనైతినినేగానా- చాలగాసెలవియ్యవయ్యా సరగునపోయివ
ాసిగ శ్రీతిరువళ్ళూరివాసునీకృపగలిగెదనుకా- భాసురధైర్య
ముచిలుకొకగాదున్యపవరా॥ ప్రాణ॥

ప్రాణనాథా నిన్నుచిధచియొకనిమిషమైననుండజాలనిదాననై
నీచిధియెల్లప్రాసెనేనికకాలకాళికునిదాసినైతిని కావునపోయివచ్చెదనుసెల
విమ్ముమహారాజా॥

హరిశ్చంద్రవాక్యము.

గీ॥ కరుణవర్జించిమృగశాబకంబుగ్రోలుపురికినిచ్చినయట్లుగాపువ్వుబో
డి | విక్రయింపగవలసెపుధ్వీశ్వరునకు | దరమెయేరికిగడవంగదైవఘటన ॥

వ॥ దైవఘటననెవరికినిదప్పింపవశముగాదేచంద్రమతి॥

చంద్రమతినిజూచికాలకౌశికుడుచెప్పట॥ ద్వీపద-నాటరాగం.

వోసినామొడలభయమొక్కింతలేక- వాసిమాలిననాలివానినిమృత్యు-
డాసినగతినిచ్చిడాసినేజూడ-పాసినేరకభాషించుటెట్లు భాషించిమరిసాగబడి
మ్రొక్కుటెట్లు-రోషమెట్లుదవదీరోతగ్గొనిన- బాపురేపతివ్రతబాపురేగోల
బాపురేగుణవతిబాపురేముగుద- విడువుమీదేశాళివిద్యలాజ్ఞలుకు- బడితపార
ముదొంగపదరులన్నియును- యెరిగితినిమగ్నమికనేవరించి యురికిపోజూచెద
నూడనివెనుక-దక్కితివనినమ్మదగదునిన్నెపుడు కుక్క-కూతురమెడగోసిపోగ
లపురెండుపోనాడినరేవణరీతి-నుండగాలకునిన్నునోరంతప్రాద్దు- కీలునకలికే

బగించివీవు- లీలంగగొట్టుదువెరపులేకున్న- గోచిగట్టిననాటగోలేపినుగుల-
మోచిగణించినమూలధనంబు-కసిబెండపువ్వులగతిరాసిబోసి- పొసగునావా
తనబాక్కులెన్నితని- చేతితడారదుచ్చివ్వులేమ- బాతియెనీవంటిబానిసలెచట-
గండకొననచ్చుగైకొనిరాక- మెండాడ్డెడవపుమం నెమేలముల్మాను-మనుచుబి
ట్టదలించియాపుళ్ళహోడి-తనకుమొక్కు-చుబాణితలములనొగి-పెలుచనెత్తురు
లుసిప్పిలగోలమొత్తి-తలకొన్నకోషమంతటనిల్పలేక- వెరచివాపోవుచువెనబా
డి-మరుగుజొచ్చినసురుగుమారు-గుడికిలబడరెట్టుగుదియించితిగిచి- యద
రంటముతైదనతివరోగనుము-ధరణితిరువళ్ళూరిధామునితోడు-తరుణిరోయీ
మాటతథ్యంబునమ్ము॥

క॥వోవిద్వేలమారీప్రాద్దుపోయినదీప్తుముగానడుపుము- వోరిలోహే
తాస్యారోఘ్యచేయకుబామ్మలేకున్ననీచమకమూడదీసెదెంజూడుము॥

వ॥ ఆసమయంబునబ్రాతుండైలోహితాన్యుడుపిలాపించుట॥

దరువు-పున్నాగరాగం-ఆదితాళము.

అహహదైవమా- అపురలన్యాయమా॥ ప్రారబ్ధదుఃఖముపాలైతిని
క్కమా॥అహ॥జనకునిబాసితిఘనచింతజెందితి॥అహ॥వోహాహాహాహా
మండనైతిని॥ అహ॥పురాకృతంబిదిధరనుతప్పదీ॥అహ॥
బాదిక్కుగానవా॥అహ॥విజయరాఘవా-వేగబ్రోవవా॥అహ॥

మాగకమందుకాలకౌశుకునిజూచి శిష్యులు

గీ॥ వందనముమీకువోగురువరసురేంద్ర | పందతనముననినతిబలంబు
దాధక॥మందుయానక్తికలయట్టిదైభుజింబ॥ నిండుమతిశయ్యపైనుండినిన్నదల
చె॥

దరువు-భైరవి-ఆదితాళము.

భళిభళినీపడితిదుడుకుపాలెంతోగురురాయా - కలకంఠినేటికినీతోక
లహించునుగురురాయా॥భళి॥తనకాళ్ళుబిసుకుటకైనిన్నదలచెనుగురురాయా-
వనితనేటికినీవులునువందునుగురురాయా॥భళి॥ మురిసేవునీకుకాలముమూడిం
దిగురురాయా-గురుతుగయీసతివేలాగుకొంటివిగురురాయా॥ భళి॥ తిర్రళా
క్షీనీగుండెలవియతన్నునుగురురాయా- యెరుగవానీభార్యగుణముయేమయ్య
గురురాయా॥భళి॥మొండిపొరకతోదండించుపొర్లింనుగురురాయా- పిండమ
వెయ్యకనీకుబిగియించునుగురురాయా॥ భళి॥ అట్లాటాకాపురమైనదిలయ్య
య్యోగురురాయా-అట్లానేకావలెనీకుఅఘాయిత్యపుగురురాయా॥భళి॥ రా
ల్లునేజేరితినిబ్రతికవుగురురాయా- రాఘవేంద్రుడు మనపాలిటరక్షకుడుగురు

రాయా॥ భృ॥

వ॥ వోగురువాకాలకౌశికుడానీభార్యయైనకలహకంఠినిన్నదలచుకొని
తాళలేక మహాకోపము చేయుచున్నదయ్యా- నీతలమండవిరుగునట్లు పొరకకట్ట
తోగొట్టునేమోనయ్యా॥

కాలకౌశుకునివాక్యం-ద్విపద-మధ్యమావతిరాగం.

వినుశివ్యనీవు జెప్పినమాటనిజము-మనసునసంతోషమార్గంబులేదు- త
ప్పదునీమాట తారా-ణమాకు- జెప్పితిమునుతుమ్ము శేకొనకేగి-నాకూర్చిపత్ని
చేనడునెత్తిపగుల-రోకటనొక పెట్టుగూఢిగాబడతి- ముండకూతురుకిన్క-ము
క్కునబంటి గుండెరుల్లునునదిగోపించెనేని- పడతిగాదదినన్నపట్టిమర్ధింప-పు
డమిబుట్టినపెనుభూతంబుగాని- యియింతిగొనువచ్చు పెరిగిననన్న-పోయిన
ప్పుడెతలపుచ్చుకమ్రుంగు-కావుననిప్పుడేకమలాక్షివాతక- నీవుముందరబోయి
నేర్పునంథిల్ల- జననాధుడొక్కడీపతిదారహాసె- తొనరనొజ్జలకనియొడబడ
మొఱగి-నావధూమణికిసంతసముబుట్టించి- వేవేగనాలోనివెరపెల్లమాన్పు-నా
వెరపుదీర్చిననాగేంద్రశయను- దావీర రాఘవుండరయగానిన్ను - కాపాడిర
క్షించుఘనబుద్ధియొసగు- నాపాటుదప్పించునాప్రియశివ్య॥

వ॥ వోరిశిష్యాదిదినాకుభార్యకాదురా-అదిపెనుభూతమురా దాన
ముక్కుతలచుకుంటేనేగుండెరుల్లుమనుచున్నదిరాశిష్యా॥

కలహకంఠినిజూచిశివ్యలుచెప్పుట॥

సీ॥ గురురాణివినుముమాగురుడైననీపతిజేసినకార్యంబుజెప్పతరమ
జెప్పకుండిననువోచెలియనీచేచావు జెప్పినగురువుచేచేటువచ్చు! మనకేమియను
చునీమాటదాచెదకుంటెకడుపుబ్బరముజూడు కలహకంఠి! అనుమానమింకెల
నతివనీవిభుడొకరాజపత్నినిగొనెరాజసమున! తల్లివినునీవుగూర్చినధనము యె
ల్ల! పరునియిల్లాలిక్రతానుపాడుజేసి! గోచిపాతలరాయుడైకొమరుడరిగి! వ
చ్చుచున్నాడుయా రాజవనితగూడి॥

వ॥ వోకలహకంఠినిమొగుడురాజకన్యను క్రయమునకుదీసుకొనివచ్చు
చున్నాడమ్మాకలహకంఠి॥

కలహకంఠివాక్యం-ద్విపద-ముఖారిరాగం.

కంటకటాకాటికికాళ్ళుసాచియును- విటతనంబులజూడవిడువడిబడుగు
కొండంగివీనివెకురుతలదరుగ-ముండగోష్టికిముక్కు-మొగమేడతనకు- బిడ్డలకొ
నగకపెండ్లాముకిడక-పడ్డికిచ్చుచుజీమవలెకూడపెట్టి- ధనమెత్తయనునుండత
లకిచ్చెవీని-గొనిపోయియెన్నడుకూలగుమ్మెదరో- బావురేసనుకొనపనిలేదుగా

క-రూపింపనాకంటెరూపసిగలదె- యాప్రాద్దువానికుయ్యడసిగబట్టి- వీవుత
ట్టంతయువిడిపించియెదుట-రక్తి-ంచిపోయినధనమెల్లమగుడ- కక్కింపకున్ననే
కలహకంఠికినె- వెలయితిరువళ్ళూరివీర రాఘవుని-తలచనిపాపాత్ముడండింతుని
పుడు॥

వ॥ వోరిశిష్యాపాపాత్ముడైననామగడుముండలుమారియై తిరుగుచు
న్నాడు-నావలసకాస్తయైతేగానిబుద్ధిమానదురాశిష్యా॥

కాలకౌశుకునిజూచిశివ్యలుచెప్పుట॥

సీ॥ భూసురాగ్రణివినుమునీపాలతిశేరి! కందనముజేసినచిమీచందమె
ల్ల! భక్తితోదెచ్చిననువినియుక్తిదెలసి! అతివతోగూడరమ్మనియాజ్ఞచేసె॥

వచనం॥ కాలకౌశికునికలహకంఠిసంవాదము॥

దరువు-రేగ ప్రి-అటతాళం.

కల॥ మగడానినిన్నయెన్నగరాదుపోరనీబగిసెంతకనుపాడెనేటికి॥
కాల॥ బగిసిమాలినతోత్తమొగవానితోసతితగవుసేయుటనీకుతగునాటవె॥కల॥
కాటికిబోవగకాళ్లుజూచిననీకునేటికిజారత్వమేలరా॥కాల॥ జారూడవనినన్న
డూరితెభయమేమెకోరినపువులెల్లముడుతునె॥కల॥ తుంటారివెధవానీవెంటవ
చ్చినయీతంటాలమారిదియెవతెరా॥కాల॥ కంటికిప్రియమైనకాంతానుదాసి
గకొంటెతొత్తాతెచ్చుకుంటినె॥ కల॥ కొండాలువలెనీకుకొడుకూలుగలుగాగ
మిండకత్తెలగూడియుండవా॥కాల॥ మిండాలమారినీకుండబట్టకుంటెదండిగఊ
రెల్లదిరుగవె॥కల॥ మొద్దుపొరకచాతమొత్తగగాని- యీబుద్ధితక్కు-వపనులుమ
రుతువా॥కాల॥ గయ్యాళినన్నంటగలవాటెభీపోవెకొయ్యాలగోపినిన్నెరుగన॥

వ॥ వోరిమొగడానిన్నుపొరకచేతమొత్తేనేకానినీకుబుద్ధిరాదురా॥

వ॥ వోసిగయ్యాళిముండానన్నంటుటకునీకుశక్తిగలదాభీపోవేపో॥

దరువు-కాంధోది-యేక తాళం.

కల॥ భీచీనన్నెమెరుగుదువూభీవెదవాకొడకా॥కాల॥ బోసినోటివెధి
వినాతోవూసులాడాకా॥కల॥ గుండ్రాతానీగుండెలవియాగుడదేదేనిజము॥కాల॥
అంతాపనినాచాతనికమరినిజూడు॥కల॥ బోడిరండాకొడకయింతపొంగుయేల
రా॥కాల॥ బొట్టావంటిపొట్టాబగులాపట్టితన్నెనె॥కల॥ తన్నితివాబదులూనిన్ను
తన్నాకవిడువా॥కాల॥ బగిసిమాలినరండానీబిగువుదప్పావా॥

వ॥ వోరివెధవకొడకానీకింతపొంగుయేలరా॥

వ॥ వోసిబోసినోటివెధవానాతోవాదులాడకవే॥

దరువు- అటతాళం.

కల||నిన్నెన్నగ నెంచుటెంతరా||కాల|| యెన్నరానిదేమియెంతువే||క||
 వక్రిశ్శూపడనిన్ను నరుకుదునా||కాల||నీసొక్క-దొంగిండుకావిడుతునా||క||పా-
 డెగట్టయింతపాపమా||కాల||పాడగట్టినవెనుకాఫలమేమె||క|| రోకటితోవ
 కటితితునా||కాల||రోతెత్తితలమీదవేతునా||క||వోరినీవిందుండనేరావు|| కా||
 నేరానివారికినేర్పవే || కల || వీరగాఘవూనికరుడాకు - నీవువెలయంగలేని
 పాపిష్టివి||

కలహాకంఠిజూచిచంద్రమతిచెప్పటా

ద్విపద- ఆనందభైరవి.

వోకలహాకంఠియూయగత్తముడైన-నీకూర్చిపతినిట్లునిందింపదగునె- త
 నువారునిందింపతమవారురోయ- నగువారులెరుగకనయమేదియిట్లు- మగడు
 నాలునుసభిమానంబువిడచి-మొగములుబగులంగమొత్తులాడుదురె- పతితోడన
 తమూరుపడినేనిపుణ్య- గతికేగనదినరకంబునగుంలుపాయనిభక్తిమైపతిపాద
 సేవ- సేయుటగాదెప్రసీధికినెక్కి- రాయరుంధతియునునాయుహల్యయును-
 నాయనసూయయుసఖిలలోకముల- నేర్పరించుచుపతికుదురుభాషించు- పా
 పాపిష్టివానికావంధియైపుట్టు-ఘనమొప్పవీర-రాఘవుమది నెంచు-ఘనదోషమొ
 ల్లునుకడనుగోరి||

కల|| వోకలహాకంఠిపతినినిందించినమహాపాపముకాదాపతినియెల్లప్పు
 డుడైపముగాఢావింపవలెనంమాకలహాకంఠి||

కలహాకంఠివాక్యము.

గీ|| తగవుజెప్పంగనిన్నుప్రార్థనముజేసి|| యెవ్వరిచటికిదెచ్చిరోచివ్వు
 లాకి|| నీవుజెప్పకయుండిననేమెరుగమె|| పుడమివతికంచుమగనాలినడకలెల్ల ||
 వ || వోటక్కులాడిచంద్రమతి పిలువనిపేరంటమువచ్చి నిన్నెవ్వరుచె
 ప్పుచునిరీ||

ద్విపద- నాటరాగం.

నీవువంకలుదీర్చనీవంపుపనులు- గావింపుచుండెదగాకవేగిరమె- నన్నె
 రుంగదుగాకనాపేరుతెలియ-విన్నవృత్తువుకైనవెరవేకివచ్చు-గదలినేరోకలి
 గైకొన్నవలనగదలుదురీవాడగరితలందరునునాపొడగాంచిననగరంబువరకు-
 నిపోటువాటుననిపుడిట్లుమమ్ము-బోరించితివిజంత్రబొమ్మనాయక్క-నీరజిచ్చెగ
 యింపనేర్చితల్లి- యెచ్చటనుండనీనిటుదాపురముగ-వచ్చితిదోచ్చితివాళ్ళమీ
 వసుడు-నోడకకురుబిట్టాడిసిరాదిగిచి- మూడివోదాకించిమూతులును-ము-

యెగ్గులుదప్పులునెన్నియూరితి-వగ్గనిచ్చుచామలబెట్టి- యడుములగుదియిం
 చియించుకనేపు-యెడపకపనులుసేయింపగాబూని- యలయకసొలయకనతి
 భయంబునను-నిలచినకాలునునిలువంగనీక- పదపడిజేయమీపనులెల్లమాకు-పి
 దపనీపుత్రునిపిలువంగదగును- యెదురుమాటాడకుమింకరాఘవుని- పదముల
 సాక్షిగపడదన్నివైతు||

వ|| ఓచంద్రమతికబర్దార్- నేనురోకలిదేతయెత్తుకొనిబయలుదేరితి
 నేనియీప్రాంత్యమునందుండెడి స్త్రీలందరుభయముచేగడగడవణికెదరుకా
 బట్టి నిన్నునుద్దులుచెప్పటకిచటికెవరునుపిలువలేదుభీపోవేపో||

సంధివచనం|| యిక్కడయిట్లుండె||

అవటహరిశ్చంద్రునిజూచి నక్షత్రుడిట్లునియె||

రేగుప్తి|| గీ||కొశికునియజ్ఞనీవెంటకడుప్రయాస| మునజరించినవాస
 రంబులకునెల్ల|భత్యసెలవయ్యెధారుణీపాలయపుడు | నీవుమాకిచ్చిధనంబు
 నేటితుదకు||

వ|| వోహరిశ్చంద్రుడా నీవిదివరకిచ్చినద్రవ్యము మాభత్యకన్యకు స
 రిపోయెను- యికవిశ్వామిత్రునియుఃముదీర్పవయ్యా మహారాజా ||

హరిశ్చంద్రునివాక్యం- రేగుప్తిరాగము.

గీ||నిన్నువామీదతరువుకానిగనొనర్చి|యనువుచోనీకులత్రేయిమహా
 ధీతనయుడేమియునాతోడవనగలేదు| పాడియేనీకుననునేడు||

నక్షత్రునివాక్యం-ద్విపద-మధ్యమావతిరాగం.

ధరణీశనివెంటతరువచ్చుచువుడు- వరుసవాక్రుచ్చినవారైనవినుము-నీ
 చేతబత్తెంబునిచ్చులుగొనగ-న-చెవిలోజెప్పినాడునద్దురుడు-నీవొడబడనేలనిను
 వేడనేల నీవులేదననేలనినుప్రభాతమున- దీవింపవచ్చినదీనవిపుడనె- చావనా
 వ్యగబూనిసాహసంబాదవ-నెడపకగిరులెక్కి-యేరులుదాటి- కడుభయంకర
 మహాగహనమోగడచి-కాలుగాలినపిల్లికరణిసీవెంట- నేలనీబంటనైయెల్లందు
 దిరిగి-చారకహిమవరవవాతాతపముల నూగూరిగుడిపంచనాదిగినిద్రించి-తిరి
 సినపలుగుడుదెచ్చినిచ్చును-వరుసనొక్క-కకడివనరుదుగుడిచి-చదువునుసరి
 ధ్యయుజపమునుప్రేల్చి-మొదలుముట్టగవోయిమోటనైబడలి-జడుముగ్రోకుచు
 జగజిక్కి-నట్లుండి-కడపటబత్తెంబుగానకేతేర- నడుమజావగనీవునాతలపుండ్లు
 గడగిరక్షించెదోకరువుకాలమున- నొరసివపుండ్లపైనుప్పునుజల్లి- కెరలజేసెద
 పునేగనిసిద్ధిసేని-చక్క-బెట్టగలేరుసాధువురేగ పొక్కి-నిల్వనుతలపొలమునగాని
 మేలెరుంగెదవనిమితవచ్చుదాక-నానిసిన్నుకాపాడితిగాగ- తరలిపోవగనీకధ

రగిరిగీచి-మొరలుబెట్టగగట్టిమువ్వతబెట్టి-గుదిగుదిగావించికూ రాకుజేసి-యదలించినినుమేకయరుపుగూయింప-జనుదప్పెనది నేడుసర్వధానిన్ను-నెనకముందటిపగవెడలమరల్తు-వీర రాఘవుసాక్షివిడుతుప్రాణంబు-ధారుణీవరమాకుధనమివ్వకున్ను॥

వ॥ ఇప్పుడువిశ్వామిత్రునియప్పదీర్పకుంటివేని నాప్రాణములను నిచ్చటనేవదిలిపెట్టెదనయ్యా మహారాజా॥

హరిశ్చంద్రునివాక్యము-సీసార్థం-రేగుప్తిరాగం ఆదితాళము.

గురునాజ్ఞ జేసిమీగురునివిత్తమునకై వేంచేసినావుమా వెంటనంటి! వెలదినమ్మించినవిత్తమంతయుగాధీసుతునప్పనకుచెల్లునుస్థిరముగ! తర్వుభత్యమునకుతగనిల్వవలసినతర్వాతయిచ్చెదతథ్యముగను । పరదేసులకుగుడిపంచలేనిద్రంపగరిమెసాధములూగలుగునా! భుజియించుటాకుసరసాన్న మేలగలుగునూ! స్థిరమూగయ్యింటింటాకుతిరిగిభిక్షామెత్తితే! పరమాన్నమిడుదురటెపరమపవిత్రమాకు! గరిమెసాధములుగలుగునా॥

నక్షత్రునివాక్యము- సీసార్థము.

హరిశ్చంద్రచంద్రాతనారతియ్యగవచ్చు యిసుకనుదోసరుబెట్టి! నక్షత్రునివాక్యము-సీసార్థము- గావచ్చుగానినీమనసుగరుగంగరాదు । తరువుభత్యముయివ్వతలవపుడుడుకునీకులంకెనవచ్చునికమరయి! నీవీరపత్నినిన్నేర్పనగనికొలకాశకుడిచ్చినవిత్తమూ! నిశ్యముముగభావించుతరువునకుదత్తాము! సంశయముగయిటుసల్పవైతేనిప్రాణహింసజేసుకుందునూ- యదిసత్యమరయికాలాకాశకుడిచ్చినవిత్తమూ॥

వ॥ ఇప్పుడుయిచ్చినద్రవ్యమంతయు భత్యమునకుసరిపోయినది అందుకువాప్పకుంటివేనినాప్రాణములనునిచ్చటనేవిడిచిపెట్టెదనయ్యామహారాజా॥

వ॥ నక్షత్రుడుహరిశ్చంద్రునితరువుసేయవిధంబెట్లనిన॥

దరువు-శుద్ధకాంభోది- అటతాళము.

ధరణీధరాద్రవ్యమివ్వవేమి॥ ధర॥ మానవవల్లభనీమానమదక్కదు-యేనికనిన్నువిడువనుయెంతకై నా॥ధ॥ వాటముగాదికమోమాటముమాకేమి-మాటికినిన్నుదనెత్తిదాటనివనూ!ధర॥ తప్పుదుగాధేయునిద్రవ్యముయివ్వక-చప్పనిమాటలకేమిచెప్పలేక॥ధర॥ చాలగయింతటికినమ్మతజెప్పవు-కాలికిమెడకునంటగట్టవలెనా॥ ధర॥ యెన్నగనేటికియేమనినొకెదవు-పన్నుగరాఘవేద్రునిపాదమాస॥ ధర॥

వ॥ ఓరాజాయీచప్పనిమాటలతోబ్రయోజనములేదు- విశ్వామిత్రుని అప్పుయివ్వకతప్పదప్పాహరిశ్చంద్రుడా॥

వ॥హరిశ్చంద్రుడుమహాధీనత్వంబునస్వామినిప్రాధికానజేయుట॥

క॥ ఏగిరిదితునికనే! దాపనవరుముణమునిజముతప్పకయుండె! రాపలికినమితిదినముల! లోపలనెనమస్తజనములుంగొనియాడె॥

దరువు- పున్నాగరాగము- అటతాళము.

ఇంకనేమిసేతుదైవమా - నేడునానంకటములుదీర్పభారమా- కాలకాశుడనెడువానికి-అమ్ముకుంటిఆలుబిడ్డలనకనేటికి॥యింక॥ అమ్మనట్టిద్రవ్యమెల్లనూ-నిత్యభత్యమిమ్మటంచుచెట్లబెట్టెనూ॥యింక॥ మానియుణముయెటులదీసునో- నావద్దలేనిధనముయెటులగూతునూ॥యింక॥ భూమిసురునియుణముతీరదో-లేకనాపూర్వజన్మకర్మమెట్టిదో॥యింక॥ విశ్వమందునన్నుగానవా-హారేరామవిశ్వగర్భవీరరాఘవా॥యింక॥

వ॥ ఓదైవమాయీబ్రంహచారియూలుబిడ్డలవిక్రయించినద్రవ్యమంత యాభత్యమునకు చెల్లుపెట్టెను యిక నేనెట్లువిశ్వామిత్రుని ఋణముదీతుకనుహోదైవమా॥

నక్షత్రునివాక్యం.

క॥ ఊరకచింతించుచునీనిరీతింగదలకున్నవృషమా- పుష్పపద్మజేగమ! రారమ్ముధనంముదెమ్మరసికతవెలయె॥

వ॥ హరిశ్చంద్రుడా నీవిట్లూరకజాగుసేయించుంటివేని మాలప్పుయెట్లుతీరును యికనిమిషమైననోర్వజాల అప్పుయిచ్చెదవా లేక లేదనదవా చెప్పుము నేపోయివచ్చెదమహారాజా॥

హరిశ్చంద్రునివాక్యము.

ఉ॥ మానికుమారయింతననుమానముయేటికినన్నుయేవిధి॥ యీనగరంబులోనననునెవ్వనికైననుబంటుగాగ । మీయానతిద్రవ్యమంతటికినంముడుబోయెదనయ్యయేక్రియె॥ పూనితధాస్తువిక్రయముపొందుగ సేయముయీదినంబున॥

వ॥ వోనక్షత్రేశామీకు రావలగిన అప్పునకు నన్ను విక్రయించుము నాస్వేమీ విశ్వామిత్రశిష్యా॥

రాజవీధుల యందు హరిశ్చంద్రుని నక్షత్రకుడు విక్రయించు విధంబెట్లనిన.

దరువు-మొరుకులకాంభోది-అదితాశము.

విక్రయించెదయ్యౌ పాలుని-సత్యాసంధూని॥విక్ర॥ చక్రమూతనపం
 వునేయసార్వభౌముడగుచుజగతి-చక్రమేలివరవికులాభివంద్రుని-సత్యాసం
 ధూని॥విక్ర॥ దానపరుడైనరణియెల్ల రాతయగుచుకాశికుండు-దానమిచ్చితా
 నాండ్రవ్యమునకైధర్మమూర్తి॥విక్ర॥ కోరినాధనమెల్లయిచ్చిచూరితేజుని
 గొంటిలేనికోరికలరగామిచేతజేరిపనులు సేయుచుండ॥విక్ర॥ ధీరులారాగొన
 రెసుధీమణులారాగొనరెసుగుణోద్ధానులారాగొనరె-పరమదాతలారాగొనరె
 నేడూ॥విక్ర॥ ధీరుడైశ్రీతిరువళ్ళూరిదివ్యధామడగుచు వీరరాఘవేంద్రుడైనవి
 ఘ్నభక్తిగణగువాని॥విక్ర॥

వ॥ ఓర్రురజనులారా ఈసత్యసంధుడగు హరిశ్చంద్రుని విశ్వామిత్రుని
 యప్పుకుగాను విక్రయించుచున్నాను ద్రవ్యమునిచ్చిక్రయమునకు దీసికొనుడు
 అనియిట్లునక్షత్రేకుడుచెప్పుచుండగా వీరబాహుడువచ్చువిధంబెట్లనిన॥

దరువు-జంజూటిరాగం-జులువతాళము.

కేకజేయుచువీరబాహుడు కేరుచుయిదెవచ్చెనూ॥కేక॥ జోకమీరకాశి
 పురిజొచ్చి కూక వేసిప్రాకటముగవీరరాఘవుని క్తుడైతనృపునిజేర॥కేక॥ లొట్టి
 కలుగొట్టివకలొట్టిచంకబెట్టి-మట్టులేకైపుజేసిమదముచేతసొక్కి-సోలి॥కేక॥
 పొట్టిచేతరేగికల్లుపొట్టనిండిదాగి-యంగితమాచేతనొకటమునపకట్లగుదియ
 కేక॥తోలుతిత్తిబట్టి-చింపిపేలికెనెత్తిజుట్టి నీలికాశగట్టిగుదియనిండగప
 లచుర॥కేక॥

వ॥ ఇట్లువీరబాహువచ్చిహరిశ్చంద్రునిజూచిచెప్పువిధంబెట్లనిన॥

కాంభోది-అటతాళము.

యాలలు॥ వోవోరిరాచవాడానా-యూడిగమైయుంబెసీకూ-కోరిన
 కోరికలిత్తురా-వోరిరాజేంద్రదా-చేరికనావద్దబ్రతుకారా-యేపట్లవాదానూ
 డవైయుంటివానేడూయూచిరత-బాపనిబాకినేతీర్చెద-వోరిరాజేంద్రదాచా
 యరానియుంబుముచాపెదా-కంమూనిగంజియంబలిగ్రాసముగవ్విత్తూసిబలి
 కంకూ-నమ్మికనన్నసేవించారా-వోరిరాజేంద్రదా-సంమతినాయింటనుం
 డారా-దానోటగరచూకపొలిమేరాతిరిగిరాగలవా-బలియూడవైకాడుగా
 చేవా-వీరరాఘవునిగొలచివీరదాసుడనయ్యేవా-మాలామాదిగాలలోనామ
 ర్యాదాబుకొన్నిగలవూ-చానగానెరిగివతింజేవా-వోరిరాజేంద్రదా-మాల
 కూడెమంచిదనుకోరా॥

వ॥ వీరబాహునిజూచి హరిశ్చంద్రునివాక్యం॥

ద్విపద॥ వోరిచండాలుడయూరకుండెదవా - నోరువేయగవతేవో
 పండ్లుడుల్ల నుడుగకకల్లుగుడ్లురుకంగద్రావి-యొడలెరుంగకప్రేలెదూరకనీవు
 కలహీనుడవృథానుకులజునినన్ను-పిలిచియేలెదనంటివెరపింతలేక-కట్టినదొక
 బట్టికప్పిందితోలు-చుట్టినదొకచింపిసొమ్మెల్లనినుము-కకు-వచ్చేడినన్నుకనుగొ
 నవకట-వక-పేయనిలేకవాడవునీవు-నేనడసివేడనెమ్మికొని-కేచిచ్చుధనమే
 డనిమాటలేడ-జలనొప్పురాఘవువణింపనట్టి-కులహీనపోపోరికుదురుగానే
 డు॥ వ॥వోరిమాలావాడాకల్లుద్రాగివాళ్లు తెలియకపిచ్చికూతలగూయుచు
 న్నావుఎగు-వహుట్లాడితేవేనిసీపండ్లుజలజలరాలునట్లుచేయుచున్నానునీపసి
 చూచుకొనిపోరాపో ఇట్లుచెప్పినహరిశ్చంద్రునిజూచివీరబాహుడుచెప్పు విధం
 బెట్లనిన॥

క॥ ఇంతదొరవరుసవాడవు! పంతంబుననుడకేలప్రాభవమెడలె॥
 పంతంబొందుచునోభూ!కాంతాయివ్వడుగుచేతగాసింబడకె॥

దరువు-శుద్ధకాంభోది.

రాజాధమారద్దులేలరా॥రాజా॥ రాజువైతేమీరాజ్యమేలరా॥రాజా॥
 తలచిచూడుమీశండ్రిమాలడు-కలయజూచితేకులముదెలుసురా॥రాజా॥ మా
 యకిననుమాలవాడనీసాటివారిలోచాకసేయకా॥రాజా॥ గొప్పగలిగితేవాప్పు
 చుండురా-మొప్పెయింతటిఅప్పుయేలరా॥రాజా॥ విశదమూ॥
 గితెదకగలుగుచందాననుండవా॥రాజా॥ కాసుగలిగితేఘనతగల్గునూ-వాసుజే
 సితేదాసుబులేరా॥రాజా॥ ధారుణితిరువళ్ళూరివాసుని-జేరిగొనచేతానిల్ల
 దా॥రాజా॥

వ॥ అట్టియెడహరిశ్చంద్రునిజూచినక్షత్రేకుడుచెప్పువిధంబెట్లనిన॥

కందార్థములు-రేగుప్తిరాగం.

జననాథమాలమాదిగాలనికులభేదంబుసేయయదితగునామా॥ధనమి
 చ్చువానికెనిను॥యినవంశజుడుగోవిక్రయించెదా-సద్గురునిభక్తిగాంచెదా-
 వంచనపలుకులువలదువలదునీమంచితెలిసెముమ్మాటికివిక్రయించెదా-సద్గు
 రునిభక్తిగాంచెదా॥౧॥

కులహీనుడనగనేటికికులముబలముబూచియమ్మకొమ్మనిముసితోవల
 నొప్పుగబలికితివా॥కలవరముందేవుముందెగానవా-కన్నదెరుపసికూనవా-మా
 రవపతియీమాలనికెనిను-మాధవముకైకానుకనిచ్చుట॥గానవా॥

వ॥ నక్షత్రునిజూచివీరబాహుడుచెప్పుట॥

గ॥ బీరమేచ్చినోచాపనయ్యనిన్న॥ దిరుగకినుటనీమదిదిరముసే

హరిశ్చంద్రవాక్యము.

ఉ॥ వానరవల్లభాన్వయుడవజితదోషుడసాన్వభౌముడక॥ భాసుర
మాన్యప్రతిభ బాయగజాలక చేరినీకు నే॥ దాసుడనయ్యెదక వినుముత స్పనిమా
బయినాకుఁబూట ॥ యీభూసుర బాలకాగ్రణికి బాంధవగనిమ్ము ధనమ్మున
ర్వముక॥

చ॥ హృదయములో పలకగ పటమించుక యేనియొనిల్పకెంతయుక॥ స
దమలభ క్తిము క్తినిశంబును బాయక నీదు సేవ సే ॥ యుడుమిత సేయకుండిన
కొలగత నాదుశిరంబుద్రుంచిసి ॥ పదములమీదనిల్పెదను బాలసుధాకరమాళి
సాక్షిగక॥

వ॥ ఓవీరబాహుడా ఈశ్వర సాక్షి గాక పటములేక నీకెల్లప్పుడు పనులు
సేయుచుందును నీతనికియివ్వవలసి ధనంబునంతయు నివ్వవయ్యావీరబాహు॥

హరిశ్చంద్రునిదరువు-ముఖారి-ఆదితాళం.

పరివర్యగావెంతూ- నాప్రభువానీమది నెంతూ - గరిమె వెలయుననుక
రుణజూడునీ - యరపదయుగళము నొత్తూదు నెయిక॥ పరి ॥ కపటామింత
యూలేక- నీకడనునుంచెదగాకా - చపలుడనై నేక పటమొనర్చిన- యపుడుత్రి
శంకునీయడుగులయానా॥ పరి॥ యేయెడలమీ సేవ సేబాయక- జేసెద జేవా-
న్యాయరహితముగ నేనడచితినా - కాయమనక నాకండలుగోయుము॥ పరి॥
రాగిల్లువిశ్వేశురాఘవేంద్రులుసాక్షి- బాగుమీరగను పంచభూతములు- సాగ
రములుండునచంద్రులుసాక్షిగ॥ పరి॥

వీరబాహునివాక్యము.

మత్తకోకిల॥ ధారుణీసురనందనావీనుతావసించక వద్దటల్ ॥ ధా
రుణీధర మెత్తుద్రవ్యముదాత్తతకతగదెచ్చిరి ॥ ధారుణీ పతిబట్టి ముచ్చియుదా
రతకగానువిత్తముక॥ కోరికల్దనరారునీతనిగొంచు నేయిలుజేరెదక॥

వ॥ వోబాపనయ్యా ఇదిగోద్రవ్యముదెచ్చితిమితిసికొనియీరాజునుమా
కిమ్మునక్షత్రేశా॥

హరిశ్చంద్రునిగూర్చినక్షత్రునివాక్యము.

గీ॥ ఇనకులాధీశనీవు మాకియ్యకొనినా విత్తమంతయు నేడుప్రవేశమయ్యె॥
మరేకరుడువిశ్వసాధుండుసాక్షిగాగనిలుపుకొంటివిసత్యంబునిత్యముగను॥

వ॥ వోహరిశ్చంద్రమహారాజా మాద్రవ్యముమాకువచ్చినదీనీవుసత్య
సాధుడవై నీవి నేనుపోయి వచ్చెదనయ్యారాజేంద్రా॥

వీరబాహుండుహరిశ్చంద్రునిజూచినప్పుడు.

క॥ ఘనమైవమాంసకండలు | దనరినయీకల్లుకుండతగపూనికతో | కొని నాదు వెంటవడువుము | ననుమానము సేయఁటేలనపనీనాధా॥

వ॥ ఓరాజా ఈకల్లుకుండను మీసికొని నా ముందటనడువుమున హరిశ్చంద్రుడిట్లనియె॥

స్వామీభారవాహకుండనై వీరదాసుండ నేపేరువహించి ముఖ్యదాసుండనై వచ్చెద మనగృహంబునకు పోదమరండని గోసంగులం గూడుకొని ముందుమాగకంబునంజనియెడ॥

వీరబాహునివాక్యం-ద్వీపద - మధ్యమావతి రాగము.

మనువంశతిలక నీమతఁబటగంటి- వినయసంభ్రమములు వెలయవహించి యేసిడిముడిపాటు నేవికారంబు- నేసిగ్గుకోతయు నెసగకనన్ను - గొలిచి సంగతిజనుగోసంగిబంటు-గలసియుండుటజూడగల దెయ్యెయ్యెడల- నీవంటిబంటు నేనికబొందజాల- కావరంబును లేకకలసిననీకు - నేమియొచ్చిననదియింకకు లాదీశ- యూములోపలజెల్లుజనుమునుగలుగు- మామాలవాడలోమహిమలు గొన్ననీమమేర్పడియున్ననీతి జెప్పెదను-పడియున్న ముడుసులు పసరంపుతలలు- నివేదిత్రేయగ నెండబరచినతోళ్ళు- గరచికుక్కలువీకగా జెనుకొమ్ము-లారగడి నీతినినున్నదొక్కలను-వరదలై నెత్తురుపడియొగుత్తుకలు - తరగినగోవులుతలలైవచ్చి- మురియలు సెదరినమురికినంజళ్ళు- నరుచుగాకులుగలయామాల వాడ-పడిజొచ్చెప్రేవులువాతికేతర - నడరుదుగకంధంబుకలుమాత్రమైనకింకరిపడకశంకింపక ధైర్య - మింకకనీవుచాయంటికి నేగి-నడియొసలన్నియొనవలవ్రోయించి- కడగి నేజెప్పికకష్టంపుపనులు- నెలకొనినిమిషంబునిలిపినకాలు- నిలువకసొలవకసిద్ధురబోక- కలగకనన్నోదకములపైయాస- గొలుపకవ్యపగతక్షుత్పల్లుగలిగి - మొగముసృక్కింపక ముడుగకరేయు - బగలనగనా పాలభక్తితోజేయు - శ్రీవీరరాఘవు సేవించువాడు - మావాడమెలగినమాన్యండుగాడె॥

వ॥ వోహరిశ్చంద్రుడానీవుసోమరితనములేక చెప్పినవనులనెల్ల జేయుచుండవలయురా॥ అనినహరిశ్చంద్రుడుచైప్పవిధంబెట్లనిన॥

గీ॥ నాదుప్రభుడవుగురుడవునాధీశు|నధికభక్తినిసేవనమరజేసే|యొజ్జశిరసావహించియేకనటులేక| జరుపగలవాడకష్టంపుబనులునెపుడు॥

వ॥ యీప్రకారంబున బనులు జేయుచున్న హరిశ్చంద్రునిగూర్చి వీరబాహునివాక్యం॥

క॥ తడయకనాపదములుబల్ | వడినొవ్వగదొడగభృత్యవరవేగమె నా|యడుగులునీతోడవైనిడి| కడుభక్తియొత్తునద్రగలిగెడుదాక॥

వ॥ ఓహరిశ్చంద్రా నాకునిదురవచ్చువరకు నాకాళ్ళుచక్కగాపినుకలూరా॥ అననవీరదాసుండనుపేరువహించి వినయభక్తులచేతవారిసేవజేసినహరిశ్చంద్రుండునిజూచి వీరబాహుడుచెప్పవిధంబెట్లనిన॥

తే॥ గీ॥ ఓరినీమీదవిశ్వాసమొదవెనాకు | నేనొసర్చుప్రయోజనంబీవుసేయు| నేడుమొదలుగనాయాజ్ఞవాడవగుచు| వినుముచెప్పెదనీకుదద్విధముదెలియ॥

దరువు- శుద్ధసావేరి- అటతాళం.

వోరినిన్ను మెచ్చినారా- వీరదాసుడునీవేరా॥ వోరి॥ ప్రేతరాజ్యాభిషేకా- ప్రీతినొందురాపరాకా॥ వోరి॥ భూతములునిన్నుగొలువ- ప్రేతరాజ్యమందునిలవూ॥ వోరి॥ రుద్రభూమిచేరబొమ్ము- ముద్రాకోలవేగచెమ్ము॥ వాతీరూకయొక్క-మాడ-ప్రేతబంధువులిచ్చుజాడా॥ వోరి॥ కాటిపీనుగపైచీరా-ధాటిమీరగనాదేరా॥ వోరి॥ రవ్వజేసిరూకగూర్చుద్రవ్యమెల్లయందుజేర్చు॥ వోరి॥ ఖాసాతిండినీకు నెల్లా-గ్రాసమారపిండమెల్లా॥ వోరి॥ వీరరాఘవులనమ్మి-నీరదాసవేగబొమ్మి॥ వోరి॥

వ॥ ఓరివీరదాసుడా నీయందు నాకతిప్రీతిగలిగినది కావున నీదలకొనినీవునాకుబదులుగాశ్మశానభూమియందు కావలికాచియుండు రూకయొకమాడయున్న పీనుగుపైవస్త్రములున్న నాకు తెచ్చిచ్చి వాతిపిండములనెల్ల నీవుతినుచుసుఖముగానుండురా॥ అనిచెప్పినహరిశ్చంద్రుడువినయంబున సెలవుతీసుకొని ప్రేతస్థలపట్టాభిషిక్తుండై తనప్రేతరాజ్యపరిపాలనంబునకుపోవువిధంబెట్లనిన॥

ప్రేతములవాక్యం- దరువు- జంఝూటిరాగం- జుల్వతాళం.

భూతములార- యితనికిప్రేతభూపతిత్వము॥ భూత॥ దాతయితని పేరువీరదాసుడనగబరగివి- భ్యాతివెలయగను- వాతిపాతికలకు ప్రభువనదగు॥ మంచిదినము నేటికి- మంచపైననుంచులగ్న- మెంచివునుకలోనిజలమునుంచినభిషేకించవలయు॥ భూత॥ కొరువులుదివిటీలుతోలుగొడుగుకేశచామరములు-కొరివిదయ్యములుపిశాచగుములుగూడికొలువదగును॥ భూత॥ సందడిచట- మొదలదు- వందనములుజేసిమీ- రందరుఆనందమందుజెందియింపొందరె॥ గూరివెలయుశ్రీతిరువళ్లూరివీరరాఘవుడా- ధారమనుచునమ్మిమదిని- ధీరుడవనికొనుమున్నున్నాభూత॥

వ॥ అనియిట్లుభూతప్రేతములనుకొనుచుండె॥

హరిశ్చంద్రనివాక్యం - ద్వీపద - ధైరవిరాగం.

భూతప్రేతములారబుద్ధివినుండు- ప్రీతిగానాయాజ్ఞపెంపువహించి-
ఘనముగానేదాదిగామీరుగూడి- చనివీరబాహునిసదనంబునందు- పెట్టిగొట్టు
ముసీళ్లు వెలయంగకసవు-కట్టెలునివియాదిగాగలపనులు- పగలెల్లజేసిమాపటి
కిటవచ్చి-తెగువమైకాడుతిరుగరానుండి- యెచ్చటనెవ్వరు నెరుగకయుం
డ-వచ్చిపీనుగకాలవైచిపోకుండ- నాలీలకొరవిదయ్యంబులదివ్వె- కోలలవారి
గాగొనిగస్తుదిరిగి- ప్రొద్దునచనుదెంచిపొడచూపకున్న- గ్రుద్దియిడుడ్డునగొ
ట్టుదుననుచు-పువులసంపదగలవీరబాహునకు - జపముసేయుడుమంత్రసాధ
కులనియు- చండాలుడనకమాస్వామివీవించి- రండునిచ్చలుబ్రహ్మరాక్షసులా
ర-మీరునేజెప్పెనమేరదప్పినను- శ్రీరఘువరుయానశిక్షింతునిపు- భేతాశనివిం
కభీకరంబుగను- ఖ్యాతిగానాకొల్వుకాడవైతిరిగి- నిట్టలఁబుగబెంచినిచ్చోట
మంచె- బెట్టింపు నెంతయు బెంపారనిచట॥

వ॥ వోభూతప్రేతములారా వోభేతాశుడా మీరుఅతిజాగ్రత్తగలిగి
యుండుమనేనునివసించుట కొకమంచమువేయించండి అనినహరిశ్చంద్రుని
తోభేతాశుండుచెప్పవిధంబెట్లనిన॥

మత్తకోకిల॥ ఓనరోత్తమ సర్వభూతము లొక్కడంభవ దాజ్ఞనే!
బూనిమన్నిడిరాతికంభములూనిఘట్టిగమిట్టుగా! మానుగావైనిల్వగట్టిరిమం
చెసొబగిటుజూడుమా! మానితంబుగమంచెనుండుముమన్నిజేసెదనంతయొక్క॥

వ॥ ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా యిదిగోమంచమువేసియున్నది యిం
దునుఖముగాగూర్చుండుముమహారాజా॥

హరిశ్చంద్రవాక్యం వోభేతాశుడా॥

గీ॥ వీరబాహునియాజ్ఞచేవెలసియికను|సత్యమునప్రేతరాజ్యంబున
లువువాడ| సత్యమునకంటెయితరంబుజగతిలేదు | సత్యకితిఁపొందుటెశా
శ్వతంబు॥

వ॥ వోభేతాశుడా నీవుచెప్పినప్రకారము వీరబాహునియాజ్ఞచేప్రే
తభూమినిసత్యముగాపరిపాలింపుచువచ్చుచున్నానురా॥

సంధివచనము॥ యిట్లుప్రేతభూమియందుహరిశ్చంద్రుడు వాత్సల్య
గానుండిన పిమ్మట కాలకొశికునిగృహములో పనులుసేయుచున్నచంద్రవతి
నికూర్చిలోహితాస్యుడుచెప్పట॥

సీనార్థము - రేగుప్తిరాగము.

పండ్రెండుసలలామపాపాత్ముడైనయా- కాలకొశికునింటకష్టపాటు
నందుచుగుడువనన్నములేకపస్తులు- తడివంతగుండుచుపాటిదప్పి- మానసం
బునగుందిమాయలచేనొంది - బడలికచేడస్సీభ్రాలుగ్రంస్సి - యారీతివీనింట
నేనుంటకమికా! రణముయమ్మయ్యాదెల్పవే- అయ్యయ్యాయీవే- దసనొం
దుటేలదెల్పవే- మనవినివినినాజనకునిచేంతకు - ననుజేర్చవెయ్యాయనుమాన
మైన- కారణము॥

వ॥ చంద్రవతికడనున్న లోహితాస్యుడిట్లుచెప్పిన వానిచెట్టబట్టుకొ
నియిడ్చుకునిపోవు కాలకొశికుడు లోహితాస్యునిజూచి చెప్పెడి విధంబె
ట్టులనిన॥

ద్వీపద - నాటరాగము.

ఓరోరిలోహితవోరంతప్రొద్దు నీరీతిజంటికిందరికియీతోత్తు- కరవుల
గుదిచాటుకాడవైయిట్లుతరలవువీపెల్లదద్దులుగట్ట- నడువకకాదింకననిడడవ
ట్టి-తోడలునుచెవులునెత్తురులుబ్బనులిమి- యిదియాదిగానింకనీవాడలోన-చది
వెదుయాబ్రహ్మచారులగూడి- బుద్ధితప్పకవనంబునకునిచ్చుటను- ప్రొద్దునజనిప
దిపుల్లెలాసులును- వేలిమిసమిధలువెలయదర్శలును- బాలురపోరుద్వపండ్లుదో
సెడునుతుళసిపత్రియుపెయ్యదూడకుగసవు- నలవడనివిమొదలైనవస్తువులు-
ముదముతోదినదినంబునుకొంచవచ్చి పదిమందితోగూడ పనులనుగరపు- మీరి
నాయాజ్ఞలోమెలగకయున్న శ్రీరఘువరుయానశిక్షింతునిన్ను॥

వ॥ లోహితాస్యుడుచంద్రవతినిజూచిచెప్పట॥

గీ॥ అమ్మయీయయ్యవారుకోపమ్ముతోడ! బడినదల్చుచుబుగ్గలుబట్టి
నులిమికట్టెలునుదర్శలునుపచ్చికసవుపండ్లు! యడవికినిపోయినన్ను తెమ్మను
చుబత్సె॥

వ॥ వోతల్లీ చంద్రవతీ యీయయ్యవారు నన్నడివికిబోయి కట్టెలు
తీసికొనిరమ్మనుచున్నాడమ్మా॥

చంద్రవతివాక్యము-దరువు-పున్నాగ- అటతాళము.

క్షణమునిన్నెడబాసితాళరా-ముద్దు- తనయాయడవికిబోవనేలరా॥
క్షణ॥ పట్టాభద్రునిముద్దుపట్టివైయ్యండి-కట్టెలుమయ్యపాలైతివే॥క్షణ॥ కరప
ల్లవములెంతాగందునో-నీచరణాయుగమునొప్పిజెందునో॥ క్షణ॥ బలయం
డాలకువోర్వజాలవె-నీవలసియాకలిచేతతాళవే॥క్షణ॥ వనమూలుదిరుగాగవ్రా
గ్గొల్లె-చనజుససుడిట్టు శేసెగా॥ క్షణ॥ బలుడునీకీసనులూజెప్పెనా-కా

లా-కొశికునిమనసెట్లువాప్పేనో॥ తుణ॥ శత్రుత్వమంతాసాధించెరా-విశ్వా
 మిత్రునియేమనవచ్చురా॥ తుణ॥ దినకారవంశోద్ధారకా - యినకోటితేజహ
 వుత్రకా॥ తుణ॥ హరిరాఘవుడెనిన్నుగాచురా - నీకరమూనయారక్షదాచు
 రా॥ తుణ॥ వ॥ హలోహితాస్యా రాజపుత్రుడవైపుట్టి యడవిలోసంచ
 రించునట్లుబ్రహ్మదేవుడునీనాసటవ్రాసెనాకుమారుడా॥

వ॥ కాలకొశికునిశిష్యులు అడవిలోకిపోవుచూ లోహితాస్యునితో
 చెప్పట॥

కందార్థములు॥ నరనాథతనయవినుమనగరునానతిశనముకరిగిగొ
 నితెత్తుముశ్రీకరముప్పదర్శనమిధలు॥ తెరగెల్లనుతెలిపెదామూతెలియరా॥
 మాతోడచెలిమికలియరా- ఫలములుఘనవటపత్రములునుగొని- సొలయకదె
 చేసొంపుదెలిపెదమూ॥ తెలియరా॥

తెచ్చినఫలములలోనగ- మిచ్చెదమికలోహితాస్య- యిదిగొనుముత
 గవచ్చినత్రోవసెనడుపుము-చెచ్చెరగురుమందిరమునకూచేరగా-పోవలెను
 కొక్కెదీరగా- భారమనమనమింపారకవూరికి- భారమనకబల్పరువులుబెట్టు
 చు॥ చేరగా॥

శిష్యులువిశేషభారంబు లోహితాస్యునితలమీదంబెట్టినభా
 రములలోలక లోహితాస్యుడుచెప్పడివిధంబెట్టులనిన॥

కందార్థం॥ ఉడుగనియెండబడలితి॥ యొడలెల్లనుఘర్మనలిలయుతమై
 ముప్పొక్కె॥ ఉడబడుచున్నవిపదములు॥ నడువగనావశముగాదునయమతు
 లారా॥ మీకంటెనాకొడయులన్నారా- గడియచ్చటనిలిచికదలిపోదము
 గాని- విడిబాడిపోనేలహితులారాఘనులారానయమాతులారా॥

హాశిష్యులారా యెండవలన నాశరీరముడస్సిమూర్చవచ్చునట్లున్నద
 య్యాశిష్యులారా॥

శిష్యులవాక్యము - ద్విపద - మధ్యమావతిరాగం.

లోహితాస్యనీయొడలెంతడస్సి - చాలబడలితివినీశ్రమయెల్లదీర- వ
 చ్చిమిటజూడువటమూలమునకు-చెచ్చెరతలమోపుజేచ్చిపడవైచి- చల్లజల
 ములిచ్చటగుంటద్రావి-యెల్లమిజేరియూముర్వీరహంబు- నీడకొండాకసేపుని
 ద్రించియనము, యాదుచుపలములుయాకులుగోసి, అమరింగతలనిడియాలస్సో
 పడక, క్రమమొప్పుగాకాలకొశికుకడకు, సిరిమించునట్టియాశ్రీరాఘవేంద్రు, క
 రుణకొంచుచుశిష్యుగతిజేరవలయు॥

వ॥ ఓలోహితాస్యాగంటలోనీరుద్రాగిఆకులుగోసి యెత్తుకొని
 పోవుదమురారాఅనినమంచిదనిలోహితాస్యుడుఆకులుగోసేటప్పడు శిష్యుల
 తోచెప్పట॥

గీ॥ అయ్యలారవట్టియాకులుగోయంగ॥ పుట్టపైనికాలుపొసగనిల్వి॥
 యొక్కకాలుకొమ్మనూనిగోయుచునుంటి॥ పుట్టలోనిదేముపట్టికరచె॥

వ॥ ఓశిష్యులారచెట్టుయొక్కపుట్టలోనుండేజంతువుయేదోనన్నుకర
 చేనయ్యాశిష్యులారా॥

బాలులవాక్యం-ద్విపద-ముఖారిరాగము.

ఆలోహితాస్యునియావిషవహ్నికీలలుసోకగగిట్టడియెగసి-నంతభస్మీ
 భూతమయ్యెనావటము-యంతియేకానియాయాదిసర్పంబు- పనివడిచంపనో
 పదుబాలునతని-జననిపాతివ్రత్యశక్తిపెంపునను - నదిజూడుమనకునునాశ్చర్య
 మయ్యె-మదిలోనదలపనీమనుజేంద్రసుతుడు- నిగుడినవిషవహ్నినిలుపునగాలి,
 పొగలిభస్మముగాకపోలించిచూడ- నలకాలకూటమహాగరళంబు- చెలగుచు
 మ్రింగిమూర్చితుడైనశివుని-వడుపుననున్నాడువాడదుమోము- విడువదుతను
 కాంతివీనమంతయును- పదతలంబులుగాజుబారపునిష్ఠ- చెదలంటునేవలచేతి
 యీరక్ష- వెలయనేమంచుదీవించికట్టినదొ, తలపోయనేలతనతల్లికివాతా
 నువొందజెప్పగనతిశీఘ్రమునను-మునునేనుజనిసర్వమునుదెల్పవలయు- వదల
 రువళ్ళూరిపానుడైనట్టి- వీరరాఘవుక్యపవీనియందిపుడు - చాలలేకున్న
 యంబునందు-ఆలస్యమునుజేయుటనుచితమగును॥

వ॥ హాశిష్యులారామనమందరముపోయియాసంగతిచంద్రమతితో జె
 ప్పదమురండిశిష్యులారా॥

శిష్యువాక్యము-దరువు- భైరవిరాగము-ఆదితాళము.

ఏమానినీతోవిన్నవెందునమ్మయ్యా॥ యేమా॥ సామాజయాననీప్రేమా
 లోహితాస్యుని-పామూగరచినమూర్చపాలుజెందెనే॥ యేమా॥ దిట్టాతనము
 ననీపట్టిపుట్టపైకాలుపెట్టిఆకులూగోయిట్టాలాయనే॥ యేమా॥ లేమావిన
 వెనీనోముఫలమునిజములేకున్నపెనుబాముగరచునా॥ యేమా॥ మాతోడగూ
 డివానమాగాకయాశముననొందిచేతోమోదమునమత్రజేరినిలచెనే॥ యేమా॥
 ఆశంతావకటేనమ్మఅహహయేమందునమ్మ- భాసురాంగియాదుఃఖపాటూలా
 నానే॥ యేమా॥ హాతల్లియనుచుమూర్చలందెనే- శ్రీతిరువళ్ళూరిదాతాకృపలే
 కెనుతథ్యామాయనే॥ యేమా॥

శిష్యులవాక్యము-హరిశ్చంద్రమతి నీకొమారుడు ఆకులుగోయుచుండగా

పాముగరచిక్రిందబడియున్నాడమ్మాచంద్రమతి॥

చంద్రమతి వాక్యము.

క॥ పతిబాసియునీకతమునమతిలోదుఃఖంబులెల్లమానిచరింతు॥ ధృ
తియాత్మనిలిపియకనే॥ గతిగడతుకళోకవాధికడముట్టంగక॥

దరువు-వున్నా గరాగం-అటతాళము.

లోహితాస్యాలోహితాస్యా-అహహామద్దులోహితాస్యా॥ పాము
కాటూ జెందానీకూ-పాపపుబ్రహ్మవా సెనయ్యయో॥లోహి॥కాలాకౌశికుడు
నిదకయుడై కానభమునకనిపెనయ్యయ్యో॥లోహి॥ కౌశికునీమాయవలనా
కానిప్రాణహానిగలిగే॥లోహి॥ఘడియాయొక్కయుగమాయ రా-కన్నతండ్రి
నిన్ను బాసి॥లోహి॥పామునిన్నుగరచునపుడు-భావామనయేమంటివో॥లో॥
నన్నే మానిదూరితివో-చిన్ని ముద్దులన్నాఅయ్యయ్యో॥లోహి॥నీవుబ్రతికినామే
మెల్లానిలచిజీవితూముతనయా॥లోహి॥ హాపుత్రహాపుత్రానీవుఅడవిపాలైతి
వాతనయా॥లోహి॥ రాఘవేంద్రూనిసత్కృపా - రాదాయునినకులాధీ
పా॥లోహి॥

వ॥ చంద్రమతినిజూచికలహకంఠిజెప్పట॥

ద్విపద - ముఖారిరాగము.

ఓసీయమాంగల్యమొదవనేజ్ఞేదవు- యీసంధ్యపొద్దుమాయుంటిముం
డటను-కలగొనిచీమలగామలవలెను-జెలగుచుముందరశిశువులాడగను,నీకేలప
లవింపనీకుమారునకు-నీకునుగాజెడనేడిల్లుపెళ్లు- బోకార్చినట్టియీప్రోదకునే
డ-నాకుబోవదుగాకనాసూత్రధారి- కొడుకునెక్కడదాగగురుతుగానంపి-
కడునుగ్రభుజగంబుగరచినదనుచు, వెడదేడ్చులేళ్ళుచువెడకుచుసందు- వెడ
లిపోహాచెదోవేసాలుపన్ని-లోకంబులోలేనిలాటతాటకతై-నీకువాడమ్మలన్ని
యుడెలుసుమాకు-గైకొనిమేకలగాచిరాపొమ్మ- నీకంటెమిక్కి-లినెరజాణనే
నుకొడుకుకువిలపింపుకొనుచునీవున్న-యెడపకెవ్వరుసేతురీపనులెల్ల, లలితిరు
వళ్ళూరినిలయుడైప్రీతి, నెలకొన్న కనకవల్లిశునికరుణ- గలుగనియాగుబలకమ్మ
వుగాని-వలనొప్పుచున్నట్టివనితవెనీవు॥

వ॥ వోసీవిడ్డెలమారీచంద్రమతీలమంగళముగలుగునటులగామాయం
టివద్దనేడ్వకవేతాటకతై॥

చంద్రమతివాక్యము- ద్విపదార్థములు.

తల్లిరోవినవెనాతనయుడునడవి-కల్లనజనిసర్పకాటునవిషము- తల
క్కి-మూర్చిలైతథ్యంబుగాను - కలకంఠిసెలవుయియ్యవి - ~~చేయక~~

యావనమునకనుపావె-వెలదిలోహీతునీమంత్రవిధులాజీవితునీసేయ- తలపుజే
సీతిప్రాణదానమొనరించవమ్మా॥కలకంఠి॥

అలస్యమేలనేయతివరోయొకని,బాలునివద్దికిబంపవెతల్లి- యువిదరో
కొనప్రాణయుతుడైనవాడొ-వివరామెరుగాగావలెనమ్మా- మేలైనవాతకవి
నకానెట్లొర్తురోకొమ్మా-యవిధీనొందుచునానుతుడడవినున్నాడనిన-చెవిసో
కినంతలోనెచెలియాగుండెరుల్లనెనె॥వివరా॥౩॥

వ॥ ఓతల్లికలహకంఠీనాకుమారుండేమయ్యెనో చూచిరమ్మనవె నీకు
పుణ్యముగలుగునేకలహకంఠి॥

కలహకంఠి వాక్యము.

గీ॥ కాననంబులపుట్టలలోనదిరుగు॥ పన్నగంబులకెల్లవాగ్బంధనమ్మ॥
సేయదగుమాకునిదిమేముచేసినట్టి॥ తప్పలోగొమ్ముమాయమ్మదయదలిర్ప॥

వ॥ ఓసిటక్కులాడియడవిలోవుండేపాములకెల్ల వాగ్బంధనముచేయ
కపోవడముమాత్రపేనుభవపుదునీవేమిచేయుమనుచున్నావోచేప్పుము॥

కందార్థములు.

వనభూమికరిగిఫలములు॥గొనితెమ్మనీకుమారకునిబంపితివా॥ పనిమా
లితిండిక్రొవ్వున॥మనజాలకపుట్టలెక్కి-మదమునా-దుడుకువాడుయేవిధమునా॥
కొదువలేకబల్కుడుపుగలిగితె-మదిమతజెనొదుమాకానసుడైమదమునా॥

కలకంఠినిన్నుగొనుటకు॥ కలవిత్తముదారబోయగంటిమిమునుయా॥
ఫలమునకుదోడుగామా॥పలననుభటుడొకడునీకువలసేనె-నీబుద్ధియిచటాడెల
సెనే-పలుకులుడిగినాపనులుదీర్చికా-వలసితేరాత్రికివడిగాబోవా॥ వలసెనే॥

వ॥ ఓచంద్రమతీనీకుమారునియడవికిపోయిపండ్లుకోసీతెమ్మంటిమిగా
నిపుట్టలెక్కి-దుష్టకార్యములజేయమంటిమాయీశ్వడుమాధనమంలానీకుధార
బోసినిన్నుకొన్నదికాకుండానీకొఱకొకపనివానిసికూడాపంపవలయునాకా
వలసివుంటేరాత్రికిబోయినీపుత్రునివెదకలేవిడ్డెలమారీ॥

మాపీడవిడుచునీవును॥నీపాపడుచచ్చునపుడునేరువుగానె॥ నీపుత్రువెడ
కనోపము॥నీపనరపుబుద్ధివిడువునేటికి-నీచురాలముమ్మాటికీ- కూటికిగలిగితెనీ
టుగలుగుననుమాట-నిజముపలుమాటలుయేలే॥మాటికి॥ ౩॥

వ॥ నీపుత్రుడుపోతేమాపీడబోయినది ఇక్కడ వెతికెవారెవ్వరులేరు
పోవేపో॥

వ॥ చంద్రమతివాక్యము॥

గీ॥ తల్లినీమాటకెగురాదుదానగాను॥ భక్తిదళుకొత్తనేనీకుపాదసేనికు

వ! పనులు వీర్చిన వెనుక నా తనయుజూచి | భానుడు దయించక నుముందె పరగివ
త్తు|| వ|| కలహాకంఠీశీవు చెప్పినట్లే నీ పనులన్నియును జేసి తాత్రికి బోయినావు
త్రునిచూచి వచ్చుచున్నానమ్మా||

వ|| కలహాకంఠిని మించిన బనులు జేసి సెలవుగైకొని నభక్త రాత్రికొల
మందు నపుత్ర శోకాతికై యైన చంద్రమతి నరణ్యప్రవేశము జేయుట||

ద్వీపద- ముఖాచిరాగం.

నా పట్టి నా కూన నా ముద్దులయ్య- యే పట్టులను యేను యెట్లోర్తునయ్య-
యేంధకారమును శోకాంధకారమును- బంధురంబగుచు లోపల వెలుపలను- గ
ప్పెకన్నును మిన్నుగానంగరాక, నెప్పడు బూతునోయికనిన్ను పుత్ర-కొరవిగై
కొని వడుగులు సెప్పించిన- వరమాగణమున నేను వచ్చుచున్నాను- వటభస్మము
నుగంటివక్క-తెనొంటి-పటురయంబున రాగవైకొని రావు- పొడవైన వటభస్మ
పుంజంబుగాళ్ళ, కడను పుట్టతలాపికడనుండనిట్లు-బడికన్నులర మోర్చి పాదముల్
వీడు-పడజూచి మృదు పాణి పల్లవయుగము-వెడదయరంబుపై వ్రేసి గళంబు- కు
డిచి కుఁభజము పైకొండొకవంచి - పడియుండజేసె నెసాపడైవంబు- కడుభ
యంకరుడైనకొలికుకతన- వరతిరువళ్ళూరివాసుడైనట్టి-హరివీర రాఘవునక్క
రెండుచేతి- లేదయ్యనిచ్చటనే నేమి సేతు-చాలకానిన్ను యేపగిదిరక్షింతు||

వ|| ఓరిపుత్రుడా లోహితాస్యా నీవిట్లడవిలోపాముచే గరవబడి చని
పోవుచున్నావముజేసెనాకుమారా||

క|| అన్నాలోహిత పలుకవు| యెన్నంగా సకలలోకమే లేడికూనా| చ
న్నుంగ్రోలవు చూడవు| పన్నుగ యీపామునీకు పగయెట్టిదయో||

వ|| వోలోహితాస్యా కండ్లెత్తియేల చూడవు నీతల్లి యేడ్చుచుండుటనీ
కువినలేదానిన్ను యీపాముకరవవలయునని యెన్నిదినములుగా పగబట్టియుం
డెనోగదానాయనా||

దరువు-పున్నాగ రాగం- ఆదితాళం.

యెన్ని నోములు నోచినిన్ను గంటికి కొడుకలోహితాస్యా- పన్నగముగ
రువపాలై తివాకొడుకలోహితాస్యా|| యె|| నన్ను|| నన్ను|| తొలుత వానినమ్మియుం
టినికొడుకలోహితాస్యా కన్నతండ్రినన్నుకాపాడెవారెవరులోహితాస్యా||
యెన్ని|| హాపుత్రాహాపుత్రాహా ముద్దులా కూనలోహితాస్యా-నా పట్టి
మికనందనాపలుకారలోహితాస్యా|| యెన్ని || పలుకావు నేనేమిపాప
జ్ఞిజేసితిలోహితాస్యా - అలరుచు నా యెదుట ఆట్లు పదేమిత్తా లోహితా

స్యా|| యెన్ని || మురీయుచు ముందాటముచ్చాటజూపరాలోహితాస్యా- అ
రయనే నెంతటి మన్యాయురాలనులోహితాస్యా|| యెన్ని|| చిన్నారి నగుమో
ముచెలువాముజూపరాలోహితాస్యా - నన్ను గన్నతండ్రినా ముద్దుపాపన్న
లోహితాస్యా|| యెన్ని|| యినవంశోద్ధారక యనకోటి సన్నిభలోహితాస్యా-
తనయనిన్నుజూడతండ్రికి లేదాయలోహితాస్యా|| యెన్ని|| నీముద్దు నెంమో
ము నెలచందురుని చేరులోహితాస్యా - సామ-జవైరికి సరివచ్చునీనడుములో
హితాస్యా|| యెన్ని|| మృదుపల్లవ మురీతమొనయునీ పదమూలు లోహితా
స్యా- అధరబింబాఫలముయరుణప్రభ సుమించులోహితాస్యా|| యెన్ని|| కలి
హస్తామునకు మేల్పరియైన కరములులోహితాస్యా - గురుతారాగుములాకు
గోళ్ళుసాటెనవచ్చులోహితాస్యా|| యెన్ని|| వికబాజ్జములవలెను వెలయునీక
న్నులులోహితాస్యా - వికసితతలపుష్పవిధము సాసకము లోహితాస్యా||
నా పక్కయెడ బాసినను వీడిపోతివాలోహితాస్యా - పాపాపువిధి కెంతోబరు
వై య్యతో జెనోలోహితాస్యా|| యెన్ని|| సన్నున్యులగుజ్యోతిశ్శాస్త్రవరు
లుమున్నులోహితాస్యా - నీజన్మపత్రిక జూచి చక్రవర్తిననిరిలోహితాస్యా||
మనమాననీజన్మా మహిమలెన్నుచుంటిలోహితాస్యా - ఘనశాస్త్రజ్ఞులమా
టాకల్లలాయగదరలోహితాస్యా|| యెన్ని|| మొల్లావిరులతల్లా
తూవేలోహితాస్యా- నాయుల్లను వియక రిసయ్యర్విపైబడితివో
యెన్ని|| తక్షకపివపహ్నితలకెక్కనాకొడుకాలోహితాస్యా
రిక రాఘవుడేదిక్కులోహితాస్యా|| యెన్ని||

వ|| ఓరికొడుకా లోహితాస్యా నేనోచిననోములన్నియు వ్యర్థము
లైపోయెనే నీవునన్నుకాపాడుదువనియుంటినే - నీవిట్లుపాముచే గరవబడి
చనిపోదువని పెద్దలెవరున్నుచెప్పరైరే నాయనాలోహితాస్యా||

ద్వీపద- శోకవిరాళి.

హాలోహితాస్యాలోకకస్తార- లాలితసౌభాగ్యలక్షణాకార-హాని
ర్వికారమహాగుణోద్ధార- హాసుకుమారక శ్యామవిహార - వాసికెక్కినచక్రవ
తికుమార- తిన్ననింగవామతించునీమోము- కన్నులపండువుగాజూడకున్న
పులకండమొలుకునీముద్దులమాట-లలవడినీనులనాలింపకున్న- మెరుగారునీబో
దుమేనుచిత్తంబు- కరుణవోనకు-నగదియింపకున్న - నొడలప్రాణములుం
కనిమిషంబు వెడముగానినుదాసియే నెట్లులోతుక- నేతెరవునబోయియే
నెట్లువత్తు-నాతోడజెప్పవెనతోడనీడ - యెచ్చటనుండినిన్నెలమిసేబలువ-వ
చ్చింకజూడవాచివదనాబ్జమలర- యెదురుగావత్తునేడేటికిరావు- మదినికు

నామీదమరులెందుబోయె- వడుగులచేతనీవాతకవిన్నపుడె- తడయకనేరొ-
 తప్పుపైబెట్టి- యలుకమైముఖపద్మమవ్వలజేసి- పలుకవునేనిట్లుపలుమారుల
 లువ- నోయన్ననేమనియొకమరికింక- నోయన్ననీకింకనుడిగినాలోని- కుందా
 ర్పవేపైడికుండలమేడ- లందురత్నావళివలరునుయ్యెలల- సుదతులుజోకట్టిజీ
 లలుపాడ- నిదురవోయెడునీవునేదురానేల - బడినక్కలరవనిర్భయముననడ
 వి- నుడుగకనిద్దురనొందియున్నాడ- వేమండనింకనిట్లేమందువిధిని - నేమ
 దుబెట్టిననెనగుబ్రాణమ్ము- నీమందటికిరాఘవేంద్రుడువచ్చు- యేమాటికై
 తికించునీపట్టినికను॥

ప॥ ఓరిలోహితాస్యా గొప్పమేడలలో నుయ్యాలలందూగుచుండగ
 సౌందర్యవతులగుస్త్రీలుజోకొట్టుచుండురుగదా అట్టినీవు నేడిట్లడవిలోయె
 తసౌఖ్యముగాబయండియున్నావురాకుమారా॥

దరువు-ఆహారిరాగం-ఆదితాళం-

శోకవాధికాయీదలేనుగా-దైవారాయా॥శోక॥ లేకనాదుపూర్వకర్మ
 పాకమాగాకనేడయ్యయ్యో॥ శోక॥ యెంతపాపాజాతిలోకదా-ప్రాణేశ
 దైనాకాంతునినేచాసీతీగదా-చింతనొందానేలానునాచిన్నకొమారుడిల్లెయి
 చటా॥శోక॥ పాముచేతాచావుగల్గెగా - చొర్యాగ్యమహిమెబాయరానికీ
 తలుజెందెగా-నోముఖలమెగానిదీనికేమనందూనెటులనుందూ॥ శోక॥ దిక్కు
 లేనిదాననైతిగా-నామానసమునపొక్కిపొక్కిగుండనాయగా-చక్కనిలోహీ
 తాస్యాడెచిక్కనినంమితినియ్యయ్యో॥ శోక॥ స్వామితరువళ్ళూరిరాఘవా
 వరదాసహృదయధామవిమలకమలబాంధవా - రామరామనన్నుబ్రోవవేపి
 సేతు-యెటులగడుతూ॥ శోక॥

ప॥ హరిలోహితాస్యాభర్తయైన హరిశ్చంద్రమహారాజుగుగూడనెడి
 బాసినిన్నుజూచుచు దుఃఖోపశమనంబుజేసికొనుచుంటిని నీవుకూడచనిపోతివా
 కుమారా-ఇకనేనెట్లుబ్రతుకుదురానాయనా॥

ద్వీపద-ముఖారిరాగము.

దైవమాయటుజూడుదయచేతనన్ను-నీవుగాకికమాకునెవ్వరిక్కడను
 యీవిషాదముచేతనిందోర్వగలన- యేయుపాయముదోచదేమిసేయుదును
 వెల్లువబారలినవిషముదుఃఖంబు-మల్లడిగొనవగమానకెచ్చినను- సుతునిప్రాణ
 ములుదచ్చునెవీనిపుణ్య- గతికిబోవదహించికాలకొశికున- ముదితమేలొక్క
 యమున్నెనేబోయి-వదలకపనిదీర్పవలయునన్నోట- చేసినతపమంతచేకూ
 నట్టి-కొశికుపూనికెకడుచెల్లెనిపుడు- దానికిమెరుగుగాదలచిదొక్కటియొకా

రానట్టియొకటికిచికటిని- నడుముకుగట్టినాచీరవిగించి- కొడుకువీపునకట్టికొని
 కొంతదత్త్వ- గడచినయముకలుఘనచర్మములును-కడవకుండలువెంట్రుకలును
 చాటలును-బూడిదగుప్పలుబాగురాసులును- పోడిమిచెడినట్టిపుట్టెచిప్పలును
 శాకినిధాకినినకలభూతంబు-లేకంబుగాగూడియెలమినార్వంగ-యతిభీకరంబై
 నయారుద్రభూమి-ధృతిజొచ్చియందొక్కదెసపుత్రుడించి- పొంతయెలుగల
 లోనపొడవడకాచ్చి- కొంతజిక్కినకడకొరువులుదెచ్చి-పరపైనచితిబేర్చిపాప
 నిజేర్చి-కొరివినొక్కటితలకొరివిడదార్చి-పలవించుననుజూచిపండుగయెంచు-
 వలవనివైరంబువసుధపైపెచ్చి- తలచువిశ్వామిత్రుతలపెల్లదీర్చికలహకంఠిం
 టచుకష్టతకోర్చి-తనువిసజ్జించుటెతగవనియెంచి- మనసునిల్పిననన్నుమానిని
 యెంచు-కడతేచ్చవీరరాఘవుడెయ్యివేళ - వుడమిలోతనునమ్ముపుణ్యలనెల్ల॥

ప॥ అయిట్లుచంద్రమతివిలపించి అగ్యర్థరాత్రివేళ యేమియుదోచ
 కనుతుడునద్గతికిబోవుటకై దహించెదననికొడుకునెత్తివీపున గట్టిగాకట్టుకొ
 నిశ్శశానమునకుబోయియొక్కచోట కాలినకొరువులుండగా-వాటినెల్లయొక
 టిగాజేర్చిఅందులోపుత్రునిపడుకోబెట్టిబెప్పిరనిమహాదుఃఖంబున వ్యసనపడు
 చుండగాశాకినియనుపిశాచముజూచిహరిశ్చంద్రునితోజెప్పవిధంబెట్లనిన॥

హరిశ్చంద్రునిజూచిశాకినియనుపిశాచివాక్యము.

ప॥ కొరువుగుట్టబెట్టితనకుకదనునొచ్చుచుమాపుపుత్రునికై । కర
 మనురాగమందకనుకాష్టమునందుననుంచియేడ్చుచుకై । కొరివినివొక్కటెత్తి
 తలకుంతలమీదనడంగజాలకం । తరుణిలలామదీనియెడతద్దయు బ్రీతివహింప
 గాంచితికై॥

శాకినినిజూచి హరిశ్చంద్రునివాక్యము.

ద్వీపద-శుద్ధసావేరిరాగము.

ఓరోరిశాకినివోపిశాచంబ-యారాత్రివేళనుయికాటిలోన- నాయా
 జ్ఞునెరుగకనాతియెట్లొచ్చె-మాయగాదెచ్చితామమ్ముమరిపించె-తానుదెచ్చిన
 యట్టిపీనుగతోడ-దానిజంపెదజూడువదలకనిపుడు-యీవల్లకాటిలోయాయా
 ర్తరావ-మీవిధినినవచ్చెనెలుగుచందమును-జోలింపసతిగానిపురుషుండుగాదు-
 చాలునీతలపోతచయ్యననేగి-కదసిచూడకపోందుగాదనిముద్ర- గుడియమూపు
 ననిడిక్రూరఖడ్గంబు-మొలదిండుతోనంటముడివ్రేసివిగించి- కులగిరిపైనుండికుంభి
 ముది-కనముననురుకుసింహంబుచందమున-మసలకనేబోదుమండపైనుండిమే
 నినిపైదాటిమెల్లనేగాంచి-యాదటగనుగొనియదలించివత్తు- కాదేనిశ్రీవీరఘన
 కాఘవేంద్రు- పాదసేవకునేనుపలచనైపోనె॥

వ॥ వోపిశాచమా యెవతోయెక ఆదుదిమనలనుమోసముచేసి పీను
గనుదెచ్చికాల్చివేసిపోవుటకు వచ్చినదికాబట్టి యిచ్చుడునేనపోయి దానినియ
దలించి తరగొట్టివచ్చెదనే శాకినీపిశాచమా॥

వీరదాసుడను హరిశ్చంద్రుడు చ ద్రమతితోజెప్పుట.

సీసార్థము- రేగుప్తిరాగము.

రమణియోయ్యార్థరాత్రినియొంటిగాయికాటికరుడెచహేతువేమి
యేకారణంబున యీదుఃఖముందెదు భయముయె-తయలేక పడకజాక్షి।
యూహించిచూడగ సాహసురాలవునీభతకయ్యవోనిజముగాను । నీవునీకె
క్కడనీపుత్రునికిచావుకేమికారణముదెల్పవె। నీనామధేయమేమివివరముగా
బల్కవె। కోమలాంగియీరుదహూమికనిపినదష్ట । తామాసుడెవడోదెల్పు
భామాదండింతుగాక కేమికారణముదెల్పవె॥

వ॥ వోస్త్రీగత్నమా నీవుయొంటరిగా నీరుద్రహూమికివచ్చి యేడ్చు
టకుయేమికారణము మీదేశమేది నీగునిపేరేమి నీపుత్రుడేమి కారణముచే
యెను వీటిశెల్ల వివరముగా తెల్పవే యువతి॥

చంద్రమతివాక్యము- సీసార్థము.

వినుముయీపురిలోనవిప్రవరేణ్యుని దానినైయుండితితద్దృహమునీ।
దృష్టుటకునునహతలేక నావిభుడునన్నయ్యాయావిచ్ఛకును । అరయనే
నానెనుపేరబరగుదురానూనుడితడయ్యనయగునాధ్య । చిన్నినాకొమ
నిన్నటిదినమునయాభూదేవుడనువాను। కట్టెలకుబోయియచటాపాము
చేజచ్చెనూ। యోభూతానాధనీవెరిగియున్నమంత్రించి। నాభీలవిషమడించినా
పట్టిసబ్రతికించు॥ యాభూతే॥

వ॥ ఓభూతనాథుడా బ్రాహ్మణునియుగముదీర్చుటకు శక్తిలేకనామ
గడుయీపూరిలోనొకనికి దాసురాలుగానుండునట్లువిక్రియించెను నాపేరు
హంసనారనుచున్నగు నిన్నటిదినమునాపుత్రుడుకట్టెలుతెచ్చుటకై యడవికి
పోయి పాముకరచివచ్చెను నీకుమంత్రముతెలిసియుంటే మంత్రించి బ్రతికిం
చవయ్యా భూతనాథా॥

చంద్రమతిగూర్చి వీరదాసుడగు హరిశ్చంద్రుడుచెప్పుట.

ద్విపద - ముఖారి రాగము.

భూతనాథుడగానుభువనెల్లజనుల- శేతమొక్కలుగొనుసిద్ధుండగా
ను-వెడగుమందులశేతవిషమెట్లడంగు- చెడునకోచీరరాచినపాముకాటును॥

భుజెట్టగనేరమనజేయనేర- నెందునిప్పురముననీరుద్రభూమి- గుత్తగాగైకొని
గురుభజశక్తి నొత్తియెవ్వరికైననుక్కడగించు- బలియుండుచండాలపతివీర
బాహు- డెలమిమైచున్నిచియీముద్రగుదియ- తగనిచ్చియీకాడుతరలకరే
య- బగలునుగావంగబనిచెనన్నిందు- వీరదాసునిపేర వెలయుచుండుదును- వా
రకనడురేయివచ్చినీటిల్లు- నన్నగానకయుండనందనుదెచ్చి- పిన్నసచితిమీదబె
ట్టంగదగునె- నెలతవుగానమన్నిచితినిన్ను- తలద్రవ్వవేయుచుతొక్కరుడైన-
సొదజేర్చదగునంతచోటుకుమాడ- మొదటనేదెచ్చిమామందరిజెట్టి- పిదపద
హింతురుపీనుగదెచ్చి- ముదితయీతగినచొప్పుననీవుదెచ్చి- యీకుమారునక
గ్నినిమ్మిటుదొసగ- లేకున్నగాల్చిపోలేవునన్నెలు- కడువడివీర రాఘవసాక్షిగా
ను-వడయడొవీరబాహునియడుగులాన॥

వ॥ ఓస్త్రీరత్నమా నేను భూతనాథుడనుగాను సిద్ధుడనుగానునాకు
మంత్రములుతెలియదు మందులుతెలియదునీపుత్రునిబ్రతికించుటకున్న తెలియ
దునేనువీరబాహునిదాసుడనైన వీరదాసుడనువాడను యాశ్మశాసమునందు
కావలిగాచియుండియొక్కకపీనుగకునొకమాడచొప్పునదీసికొని యాద్రవ్య
మునునాయజమానునికి జేర్చుచుండునునీవుచమ్ములనుమోసముచేసిమాకుదెలి
యకుండానీపుత్రునిదెచ్చియిచ్చటదహనముజేయుటకుచాచి యీస్త్రీని
నందునమన్నిచినిపురుషుడైనయడల తక్షణములనరికివేరయి నీవు
పున్నమాడద్రవ్యముమాకుతెచ్చియిచ్చి నీపుత్రునిదహనముజేసివేరయి

వీరదాసునిజూచిచంద్రమతివాక్యము॥

ద్విపద- పున్నాగ రాగము.

పరహితచెరితనాపైనొకకొంతకరుణసేయకసిరిగలదానివలెనె- య
డిగెదనేలనన్నదలించియిచ్చుడు- యెడపకదీననికేమిగుడెడిని-యదుపకజెప్పె
దయ్యరీశుసతిని- గుడుసువిప్పనిబితుకూటిపాలైతి- ఆడితప్పనివానియతివనై
యొండి యూకిగపనులుజేయుడికినదాన- కాసుకుగతిలేనికష్టతనొంది- చేసినక
ర్మంబుజేశేతనివుడు- యనుభవింపగగట్టినదిదైవమాణు- యనునొందనొకగ
వ్వయైనలేనట్టి వానిక సానిక వనితనీజాల- నేనీగుమాడనేనెటులదెచ్చిత్తు- సకల
దీవులనేలుజనపతిపుత్రు- డకటచేరెడునేలకహుకండుగాడె నీవేమిసేతుపన్ని
యనిమాణు- నానెంటతతిగొనిసలిచిపోనీక- పట్టియీగనినేలపైబడికాల- బె
ట్టిబ్రాముచుబుసపెట్టుచుండంగ- కట్టడిదైవంబుకరుణబోవిడచి- ముట్టడివేసిన
న్నుంచెయీ- వేగ- మీకెట్లుదయబుట్టుమీధనంబిక- పైకంబుతేలేనిపణిపైనివుడు

ద మయు చిమనిచి తేధర్మంబుగలదు-ప్రియముంచిరక్షించు ప్రేతావనీశ- మాన
 వజనంబునుహిమిద హెచ్చుపూనిజేవులమీరుపురణిం పవచ్చు- భూతదయయా
 నుదానెల్లా-బృతకొచ్చు- దాతయీ వేళనాశనయునకిచ్చు- చితిచిచ్చునీయాజ్ఞ
 చేసినవచ్చు- మతిలోక సౌఖ్యంబుయదిమీరకిచ్చు- ఫలమనిదలచెదపసివానికిపు
 డిలపిల్లువాచిత్తవీధులనిన్ను- వీర రాఘవుడునీ వేయనిదలతు- జేరినామనివినీచి
 త్తమంచుచు||

ప|| ఓవీర దాసూ- నాచేతనొక కానైనలేదయ్యా- నాయందుదయపుంచ
 వయ్యా నేనునిశ్చయముగనీభూమండలంబేలేడి మహారాజునకుభార్యనయ్యా
 విశ్వామిత్రునియొక్కనూయచే మాకిట్టికష్టములుసంభవించెను భూమండలా
 ధిపతిపుత్రుడైననాకొమారుడు చేరెడు నేలకహుకడుగాడా పైకములేనినా
 యందుకరుణగలిగి నాపుత్రునిదహనముజేయుట కాజ్ఞయివ్వవయ్యానీకుపుణ్య
 ముగలుగుచున్నది||

ప|| చంద్రమతినిజూచిహరిశ్చంద్రవాక్యము||
 చ|| హరిపదపూజకుంఠొలగియంత్యజుగొల్చికులాభిమానముల్ | సర
 గురవీటుబుచ్చి హరిచందనకీతులు హెచ్చబెట్టిను | పక్కరమగువల్లకాటికినికా
 పలివచ్చినదుష్టబుద్ధికి | కరుణదలిర్ప నెక్కడిదిగంధగజేంద్రసమానగామిని ||
 ప|| నాస్త్రిరత్నమాకులముమొదలగువాటినివదలిచండాలునిసేవజేయూ
 చుశ్మశానముగావలికాచుచుండేమాబోటివారి కెట్లుదయగలుగునే||

దరువు-ముఖారి రాగము- అటతాళము.
 మానినీమణినికుయ్యాయనుమానమేలనే||మాని|| ఏనికిచటనేలమాడయి
 వ్వకున్నవిననునిజము||మాని|| చక్రవతికతనూజాతుడంటివి- భూచక్రమేలిసట్టి
 పానిచానవై తెసినములేద||మా||తలిరుబోణినికుయంతద్రవ్యముండినా-యలమి
 మూడవాణ్ణెకాని యితరమెన్ననేలచాన|| మాని|| వాతిపాతికెమొదలగుమా
 వాతకవారీతిఖ్యాతివీరబాహునాజ్ఞక్రమముననడుచువాడనువో||మాని|| మా
 టికినివివ్వడిగినమాడయివ్వక-కాటిపాపనికియాలకరుణగలుగునీపైని|| మాని||
 పేదరాలననుటకుయీవాదులొప్పునా-కాదనిమదనేంచకుమంగళసూత్రమిమ్ము
 తగనూ||మాని||రాణమీరశ్రీవిజయరాఘవులనా-కానితక్కువై తెనొప్పుగాదు
 యంత వేడుకున్న||మానినీ||

ప|| నామానినీప్రొద్దుపోయెడిమాటలతో నేమియుప్రయోజనములే
 వాతిపాతికెతిసికొనకకాల్చనివ్వనుచక్రవర్తికొమారుడనియంటివి-అట్టులం
 లేదవ్యములేకపోవునా- నీవుపేదరాలనంటేవిడువము- నీకేదద్రవ్యములేక

టే- నీమంగళసూత్రమైనాయొచ్చినీపుత్రునిదహించిపొమ్మునుందరీ||
 వీర దాసునిచూచిచంద్రమతివాక్యం.
 ప|| నామహానుభావానీపలుకులకులికిపడినాచిత్తముననిన్నుమత్సరినిం
 గాదలంచెద మిత్పాతీవ్రత్యవిశేషంబునంజేసి మదీయకంతంముననున్నమంగళ
 సూత్రంబుమిణుకుపరపురుషులకెన్నడుంగోచరంబుగాదు గావుననీపహంసకు
 లావతంసంబగుహరిశ్చంద్రనరేంద్రుండుగా వెనఁదేహంబునంబొందవలదుమ
 హారాజకిరీటసంఘటితరత్నంబులుపంచవన్నెపువ్వుంబులుగా యెవ్వనిపాదప
 ద్మంబులమీదప్రకాశింపుచుండులట్టిచక్రవతికయగు మీపాదపద్మంబులకవవర
 లింబునుబాహ్యభ్యంతరంబులనేకశతసహస్రవందనంబులచరించెద తిమింప
 వలయు||

ద్విపద- శ్రున్నాగ.
 నాసార్వభౌమనీవున్నయీమంచ-భాసురరత్నసభామటపంబె-పయి
 భూతిభేతాళపజ్జులువీర-భటపరివారకప్రకరంబెనీకు-బెరిపొందచితివహ్ని
 భీకరశిఖలు-ఘనతరకరదీపికాసహస్రములె-చదలగ్రిక్కిరిసినశవధూమపుంజ-
 మదిభవత్రేళిసీలాతపత్రములె- శూలకిలితనరస్థూలశిరోజ- జాలంబులాభేట
 సమయచామరలీకరమధికనరశిరవికరినపాత్రములు- సరసతమంగళాచార
 కుంభములె- జ్వలనప్రదేశనిజవ్యంజనములు-ధళధళమనుచిత్రతాళవృంతములె
 ప్రజదండములుబరాబరిసేయుమత్త-గజములునీవెంటగదలిరావేల-నోజతోబ
 డివాగెనొప్పుసాంబ్రాణి-తేజీలునీవెంటదిగిచిరావేల- వలనొప్పుదండెలవజ్రా
 లమించు-దొలుకారుచున్నయాందోళికలేవి-పసిడితీగలకీలుపంజులచాలు- పస
 నైనముత్యాలపల్లకీలేవి-యాతేజమారూపమాభుజాగర్వ- మాతెల్వయాభా
 గ్యమారాజసంబు- నెక్కడనుడివోయెనెక్కడనడగ- నెక్కడతుదిమొదలిదు
 రవస్థ- హాహరిశ్చంద్రరావయ్యనీపుత్రు- లోహితాస్యనిపద్మలోచనుజూడు-
 ముందునీతోడలపైమొదమునంద్ర- జెందినగతినేడుచిత్తంబుబాక్క-బన్నినచితి
 మీదబడిదీఘునిద్ర- నున్నాడుమేల్కొనడాకపరియైన- నాపుత్రరత్నంబునా
 పాటుటాడ-నోపకవచ్చితానున్నవాడిచట-పాలించువారలేపట్టునలేక-లలిమి
 రకనకవల్లిశుడైనట్టి-వీర రాఘవుక్యపావేశంబుమనకు- కోరికతోసమకూడదే
 మందు||

ప|| నామహానుభావానీవునాపతివైనహరిశ్చంద్రమహారాజు వనుటకు
 కుండేహములేదునాపతివ్రతామహిమవలననాకంతమున విణుకుచుండుమంగ
 లసూత్రమిదివరకెవరిదృష్టికిగోచరముగాకయుండె నోప్రాణనాథా- ఈ

క కావలివారు-పనిబూనిపంచిన పడుచు లేచుచును - నేకాలకౌశికునింటికే 7దను
నాకడ్డపడకుమునాయన్ననీవు- ఘనుడగువీరరాఘవుడనాయెడను-యెనరగా
దయతప్పియున్నాడునేడు॥

✱

వ॥ వోలన్నానాపుత్రుడు పాముగఱచిచచ్చిపోయినందున దహనము
జేయుటకుశ్శశానమునకుయెత్తుకొనిపోగా మాడమువ్వక నేకాల్పగుండదనిచె
ప్పినందున కాలకౌశికునినడిగి తెచ్చుటకై పోవుచున్నానప్పా॥

చంద్రమతినిగూర్చిచోరునివాక్యం.

దరువు- మధ్యమావతిరాగం- అటతాళం.

యేలాదుఃఖమేలానాతల్లెనీకేలా॥ దుఃఖమేలా॥ చాలగనీకుబల్సంతస
మొనరింతూ॥ యేలా॥ తల్లిగోనినునాచెల్లెలుగాజూతు- మొల్లసుగంధినేకల్లా
రిగానునీ॥కేలాదుఃఖమేలా॥ కొమ్మగొనాచేతిసొమ్ముముడుపువేగ- గొంము
యిచ్చెదచాలసమ్మతినొందుమా॥యేలా॥ చపలాక్షునినుజూడగృపబుట్టెనామ
ది-క పటామింతోలేదుకానివాడనుగాను॥యేలా॥ వేమారుదిగులూనీకేమి నేనుం
డాగ-ధామానీమనసూనభయమింకామానునీకేల॥దుఃఖమేలా॥ పూరికెనీవుక
న్నీరునించగనేతె-కోరికె నెల్లానుకొనసాగునంమనీకేలా॥దుఃఖమేలా॥ ధారుణి
దాసులదండముగైకొనువీరరాఘవులువిజయమునీకిచ్చు॥నీకేలాదుఃఖమేలా॥

వ॥ వోతల్లినీవుభయపడవలదమ్మాచంద్రమతి॥అనియిట్లుచెప్పిచోరుడు
కాశీరాజపుత్రునితలద్రుంచెనప్పుడు॥

✱

తలవరులగూర్చి కాశీరాజువాక్యం.

చ॥ తలవరులారయింత బెడిదంబగువంతలురాణివాసమం॥దలవడనర్థ
రాత్రిసమయంబునచాలకుద్యంచినట్టిదొం॥ గలపరికించిపట్టినముఖంబుననిల్చిన
వారిఖడ్గ ధారలవిదళించివైచెదపరాక్రమవై ఖరిగానుపింపగ॥

✱

వ॥ వోరితలవరులారాయుయ్యర్థరాత్రిసమయమున నెవ్వడుపుత్రునిత
లద్రుంచెనోవానివెదకిపట్టుకరండుతలవరులారా॥

రాజాజ్ఞ వల్ల తలవరులు వేడుకుచున్న సమంబున
తలవరులగూర్చిచోరునివాక్యం.

క॥ వోహూతలవరులారా ॥ ద్రోహమనక రాజసుతునిద్యంచినదొం
గం॥బాహుటంబుగజూపెద॥ సాహసమునపణతిజూడసరిగునదోచె॥

✱

వ॥ వోహూతలవరులారా ద్రోహమని మనంబున దలంపక రాజు
త్రునిజంపిన పాపాత్మురాలిదిగో నున్నదయ్యాతలవరులారా॥

నీకుమహాకష్టములుసంభవించె ఇకమీదటనైననునా చేబోషింపబడుమ లకన్య
కలనువరించిరాజ్యమునుబొందః య్యామివారాజా॥

✱

వ॥ విశ్వమిత్రునిగూర్చిహరిశ్చంద్రంకవ్యము.

కందార్ధములు॥వోహూగాధేనుమహూ॥ త్సహంబునమీగుకొన్నిసా
మి తెలుదగ॥బాహుటంబుగచెల్పితి॥ గోహూయితరులనడిగితిను॥ చగ నేలా-
మానగదయ్యావలచానచాలా-మంచివారుతాముమాటకిపరులనిం దించానేల
యీప్రపంచాకనడువాడి-యెంచగ నేలా॥

సత్యముజయమనివేదమునిత్యంబైజాటుచుండునేనారీతి॥సత్యంబెద
లచియుందును॥ సత్యముగాసతులనుతలసౌఖ్యముకల్లా- స్వగౌభోగసా
ప్రమాజ్యమెల్లా- తౌక్యమువిడువుమీవాక్యపద్ధతి- మాలసౌఖ్యముసేచునుచాలు
చాలుమిహా॥సౌఖ్యము॥

✱

గీ తార్థం॥మానిచంద్రమచాలునుమానవయ్యా॥ వత్తిజెప్పగనేటికికొత్త
గావు॥విడువువిడువుముఖిడ్గంబువీరచాహునాజ్ఞాల్పవతికంతునా నేనెసినప్ర
తిజ్ఞామామారీనడతునా-విజ్ఞానమతులుమీరుయిచ్చోటనెల్వవలదు॥సౌజ్ఞాదెల
సియింకాజశు-మూమీయాశ్రమమునకు॥అజ్ఞాదప్పి॥

✱

వ॥ వోవిశ్వమిత్రమహాషీనాచెయ్యివిడువవయ్యా-మహా
యవలదయ్యా సత్యేనలోకాజయతియనిశాస్త్రమున్నదికా
ముతప్పనయ్యా ఇదిశ్శశానభూమికాబట్టిమీరుయిక్కడనివ్వక
శ్రమమునకుత్వరగాపొండయ్యావిశ్వమిత్రా॥

✱

వ॥ అంతటవిశ్వమిత్రుడత్యంత చింతతోపోయినపిమ్మట హరిశ్చం
ద్రునివాక్యము.

✱

పంచచామరం॥జరాజరీపటుత్వమొప్పజంపుడిత్తలోదరి॥సరేసరేయ
టంచుదేవసంఘముల్నుతించయి॥ త్తరియెరంవెలుంగుఖడ్గధారకీలచేవడి॥
కరుక్కరుక్కటంచుఖండిలంబుజేతుకంతము॥

✱

వ॥ ఈస్త్రీనియిప్పుడుదేవతలెల్లబాగడునట్లుగానా చేతిఖడ్గముచేత
కరుక్కరుక్కనితలద్రుంచెదనిమనంబున దలంచుకొనఖడ్గమునుయెత్తియురీల
నిచంద్రమతిమెడమీదవేసె॥

✱

ద్వీపద॥ వాలువాలెత్తియావామాక్షికంత- వాళింబుతెగవేయనదిక
రుక్కనగ-దాకినవేటుపూదండయెచెన్న గైకొన్నపూబోడిగళిముననున్న-
తలయూచితతిజూచితనకేలునెత్తి ధళధళమనుఖడ్గధారవీక్షించి- దారిశిప్పె
నుగాకధవళాక్షికిప్పుడిరీతికౌశికునింద్రజాలంబూ వాతతప్పినోచేతిపడిదప్పి

చనెనా- మాతమితో యమిచోద్యమిలీల- నసిబోవవచ్చునాయసిబోకయనుచు-
 వెసబూన్చిమరియునువ్రేసెదనిపుడు-జయముగావలెనంచుసాహసమునను- ర
 యమునభక్తులరక్షణసేయ- రాఘవేంద్రునిదయప్రభలునీవాల- మోఘంబుగా
 కుండమొనయుచునుండు॥

వ॥ వోహెల సోయూఖిద్యముతలద్రుండక పూదండవలెమెడకుచుట్టు
 కొనెను ఇదివిశ్వామిత్రునిమాయగానుండవచ్చును అయిననుగానిమ్మరెండవ
 తూరికెదననిబ్రయత్నించె॥ఇంతలో॥

దరువు-మధ్యమావతరాగం-ఆదితాళం.

హరూడూప్రసన్నుడాయనంతా- రాజేంద్రునెదుట॥హరుడూ॥ పర
 రాఘవుపదవనజయుగళములు- స్మరణజేయుచును-సంభ్రమమలరగ॥ హరు॥
 ప్రమథగణములుయరుపార్శ్వములా- సేవించిరాగహిమజైలతనయగూడిచా
 లవిమలమొప్పవృషభేంద్రమెక్కి-వర- డమరత్రిశూలంబమరగత్రిపురా॥ హరు॥
 కమలలోచనుడు కమలోద్భవుడువాహనములెక్కి- అమరవందితుడైరాగాన
 పుడుయమితమైనసుర- గుములుగూడుకొనియమరేంద్రుడుహరహరియనిపొగ
 డగ॥హరుడూ॥ వోహెల రాజేంద్రదాయనిమెచ్చుచు- లోకములెల్లఅహంకార
 ముజెందెననుచు- సాహసముడుగుముచాలుచాలునని- బాహుటముగన్యపుపా
 ణిబట్టిపుర॥ హరు॥ తారకాధిపునికాంతజేందా-శ్రీకరమాతిరుఃశూరిపట్టణ
 వరమింపొందా- వీరరాఘవునివిమలకమలపద- పారాయణుడైపార్వతిగూడు
 క॥ హరుడూ॥

వ॥ ఇట్లు రెండవతూరినరుకుటకు బ్రయత్నించగా పరమేశ్వరుడుప్ర
 త్యక్షమైహరిశ్చంద్రునిజూచిచెప్పవిధంబెట్లనిన॥

ఉ॥ భూపకులాగ్రగణ్యునినుబోలునృపాలురులేరుచూడగా నీపదునా
 ల్లులోకములనెంతయుమేలు నితాంతశూన్యతా॥ లాపవిశేషధైర్యగుణలక్షణ
 సాహసవైభవక్రియాదీపితమయ్యెనీనడతదివ్యమునీశ్వరవర్ణనీయమై॥

క॥ అచ్చముగమూడుమెచ్చలు॥ మెచ్చితజిత్రమునగరుణమిక్కటమ
 య్యె॥నిచ్చలముగనడుగుమునీకిచ్చెదపలసినవరంబులెయ్యఃమైన॥

వ॥ వోహరిశ్చంద్రమహారాజానీనత్యవాక్యమునకునేమెచ్చితిని- నీకు
 కావలసినవరములడుగవయ్యామహారాజా॥

చ॥ హరత్రిపురాంతకాంభవమహాత్మభవత్పవపంకజంబులేశరణము
 లింతకంటె మరితాశ్వతమెద్దివరంబులేలనీ॥ చరణములాసనన్నదయజేసిభవాం
 బుధిచాటునట్లుగా॥కరుణయొకింతజూచిననుగావగదేగిరిజామనోహరా॥

చనెనా- మాతమితో యమిచోద్యమిలీల- నసిబోవవచ్చునాయసిబోకయనుచు-
 వెసబూన్చిమరియునువ్రేసెదనిపుడు-జయముగావలెనంచుసాహసమునను- ర
 యమునభక్తులరక్షణసేయ- రాఘవేంద్రునిదయప్రభలునీవాల- మోఘంబుగా
 కుండమొనయుచునుండు॥

వ॥ వోహెల సోయూఖిద్యముతలద్రుండక పూదండవలెమెడకుచుట్టు
 కొనెను ఇదివిశ్వామిత్రునిమాయగానుండవచ్చును అయిననుగానిమ్మరెండవ
 తూరికెదననిబ్రయత్నించె॥ఇంతలో॥

దరువు-మధ్యమావతరాగం-ఆదితాళం.

హరూడూప్రసన్నుడాయనంతా- రాజేంద్రునెదుట॥హరుడూ॥ పర
 రాఘవుపదవనజయుగళములు- స్మరణజేయుచును-సంభ్రమమలరగ॥ హరు॥
 ప్రమథగణములుయరుపార్శ్వములా- సేవించిరాగహిమజైలతనయగూడిచా
 లవిమలమొప్పవృషభేంద్రమెక్కి-వర- డమరత్రిశూలంబమరగత్రిపురా॥ హరు॥
 కమలలోచనుడు కమలోద్భవుడువాహనములెక్కి- అమరవందితుడైరాగాన
 పుడుయమితమైనసుర- గుములుగూడుకొనియమరేంద్రుడుహరహరియనిపొగ
 డగ॥హరుడూ॥ వోహెల రాజేంద్రదాయనిమెచ్చుచు- లోకములెల్లఅహంకార
 ముజెందెననుచు- సాహసముడుగుముచాలుచాలునని- బాహుటముగన్యపుపా
 ణిబట్టిపుర॥ హరు॥ తారకాధిపునికాంతజేందా-శ్రీకరమాతిరుఃశూరిపట్టణ
 వరమింపొందా- వీరరాఘవునివిమలకమలపద- పారాయణుడైపార్వతిగూడు
 క॥ హరుడూ॥

వ॥ ఇట్లు రెండవతూరినరుకుటకు బ్రయత్నించగా పరమేశ్వరుడుప్ర
 త్యక్షమైహరిశ్చంద్రునిజూచిచెప్పవిధంబెట్లనిన॥

ఉ॥ భూపకులాగ్రగణ్యునినుబోలునృపాలురులేరుచూడగా నీపదునా
 ల్లులోకములనెంతయుమేలు నితాంతశూన్యతా॥ లాపవిశేషధైర్యగుణలక్షణ
 సాహసవైభవక్రియాదీపితమయ్యెనీనడతదివ్యమునీశ్వరవర్ణనీయమై॥

క॥ అచ్చముగమూడుమెచ్చలు॥ మెచ్చితజిత్రమునగరుణమిక్కటమ
 య్యె॥నిచ్చలముగనడుగుమునీకిచ్చెదపలసినవరంబులెయ్యఃమైన॥

వ॥ వోహరిశ్చంద్రమహారాజానీనత్యవాక్యమునకునేమెచ్చితిని- నీకు
 కావలసినవరములడుగవయ్యామహారాజా॥

చ॥ హరత్రిపురాంతకాంభవమహాత్మభవత్పవపంకజంబులేశరణము
 లింతకంటె మరితాశ్వతమెద్దివరంబులేలనీ॥ చరణములాసనన్నదయజేసిభవాం
 బుధిచాటునట్లుగా॥కరుణయొకింతజూచిననుగావగదేగిరిజామనోహరా॥

ప॥ చంద్రమతినిగూర్చి పార్వతీ దేవివాక్యము.

ద్విపద- మధ్యమావతి రాగం.

రాచంద్రమతిపతివ్రతవాదువీపు-నీచరిత్రంబువణికంపనచ్చెరువు- గుడ
తినీమంగళసూత్రంబుగాదె-పదివేలబాములబాపెనీపతికి-సాభాగ్యవతివిగాన
కలసామ్రాజ్య-వై భవంబులమించివసుధనేలుచును, బెద్దగాలమునకుబ్రయిదు
నునీవు-నొద్దికవచ్చిమావద్ద నెయుండు - వనజదళాక్షినీవడిగినవరము- కొను
మిత్తునేడుమీకోరికెలలర, కనకవల్లిశుడుత్కంఠదీపింప- గనుగొనిరక్షింపుకరు
ణతోమిమ్ము॥

ప॥ పార్వతీ దేవినిగూర్చి చంద్రమతివాక్యము.

కందాళకాం॥నారాయణసోదరిశ్రీ । గౌరీనీపాదయుగముగంటినివర
ముక॥కూరిమినిచ్చెదవేనియు॥ వేరెకోరికెలుయాలయారాజసుతుని॥ జంఱితి
నయెన్నీరిజననీ॥ కారుణ్యసిధివియాకాశీపురీశు॥ కొమారునిబ్రతికించుమాకది
పదివేలూ॥యారాజసుతుని॥

ప॥ ఓపార్వతీ దేవినీకాశీరాజపుత్రునిజంపితినినిందకలిగె- నీరాజపు
త్రునిబ్రతికింపనంమా- నాకువేరేవరములక్కరలేదంమాపార్వతీ॥

ప॥ పార్వతీ దేవివాక్యము.

చిత్తినీమాటకుమున్నచ్చటజీవించెకాశికాధీశునుతుం॥ పొచ్చె
డిచ్చటికింబ్రతికివచ్చెనీక్షీంచగదే॥

ప॥ ఓచంద్రమతి నీకోరికప్రకారముకాశీరాజపుత్రుడుబ్రతికియింట్లో
ఆడుకొనుచున్నాడమ్మా నీపుత్రుడున్నుబ్రతికియిదిగోవచ్చినాడుచూడవంమా
చంద్రమతి॥

ప॥ లోహితాస్యనిగూర్చి చంద్రమతివాక్యము.

దరువు-శంకరాభరణం- అటతాళం.

నాముద్దూనండనరారా-నీమోముజూపవదేరా, కామారిసత్కరుణ
సుగాంచితిలోహితుకూర ॥ నా ॥ మువ్వలండెలుమోయ - నవ్వునీమో
ముదాయ - చివ్వునజేరరచుంచుదువ్వెడఅటలాడుచు ॥ నా ॥ కంకణరూణ
తూర - కరములయందునమర- పొంకమ్మాపాపటబొట్టుపొందుగానిటలము
నమరయ॥ నా ॥ నిన్నునేచూచినవేళ - నాచన్నులుచేపెనుచాల - అన్నత
డవాయనునాచన్నుసాలెల్లద్రావరా ॥ నా ॥ నానోముసఫలమాయె - నే
నిన్నుజూడగనాయ - భానువంశాబ్ధిచంద్రనీపాపునబ్రతికెదనునికను॥ నా ॥
వాసిగరాఘవేంద్రుడు - గాచిరక్షించెవాడు- భాసిల్లుధరణిచక్రముఫాలనజే

తువుగాని॥ నాముద్దు॥

ప॥ ఓరినాచిన్నికుమారా లోహితాస్యానీవుబ్రతుకుటంజేసి నేనుకో
స నోములన్నియు సఫలమాయె కుమార॥

ప॥ ఆసమయంబున విశ్వామిత్రునిలాపం॥

ద్విపద-ముఖారిరాగము.

అహహనేసేయకృత్యంబులన్నియును, తహతహలైతోచెతగనేనా
కర్పు- తపమనుధనమూలధనముప్రతిజ్ఞ, నెపమునజెడిపోయెనేడునాకకట-
పాకశాసనుడేలప్రశ్నగావించె- నాక్రియమునులెల్లనట్లూరకుండ, బారెడి
బండ్లకుపదములుసాచు-వీరడిపగిదివివేకంబుమాలి, పనిలేనిజగడంబుపైకిరాది
గిచి-యనఘవసిష్ఠమహామునిసింహు-గలచినాదెనకేలగవియించుకొంటి-వల
దనిసురలైనవారింపరైరి-జగతిలోపలహరిశ్చంద్రధూవిభుడు- పొగడొందనే
మితాబాగడందడేమి-బొంకకుండిననేమిబొంకిననేమి- కింకరపడిపరీకింపనాకే
ల- నేలకునింగికినేతసూత్రపెట్ట-జాలెడునాబుద్ధిసమ-సేదనుచు-వెరపింపబో
యితావెరచినయట్టి- తెరగయ్యెనింకనేతెరగటమీద-రాఘవేంద్రునిగూర్చి
జిసియంద- మోఘమౌసత్కృపపుంచించినిజము॥

ప॥ హదైవమా నేనేలవసిష్ఠునితోశపథంబుచేసితిని
బొంకిననాకేమిబొంకకున్న నాకేమనియూరకుండకయిప్పుడు నా
బెల్లనేలపాలగునటుల నాపదదెచ్చుకుంటిని హరిశ్చంద్రునిబొంకింప నాచేత
గాలేదు, యికనేనేమిచేయుదుదైవమా॥

ప॥ హరిశ్చంద్రునిగూర్చివిశ్వామిత్రునివాక్యము॥

ద్విపద॥ బడలితివెంతయుభానుకులేశ - జడమతిబూనినీసత్యంబుపెం
పు-సొలవకనారసి నేజూచుటకిట్లునలుకువబొందించినాతినిన్ను - వెవేలవిధ
ములవెతలగుందించి- కావరంబునచాలకల్లజేసితిని, లోలతనాతప్పులోగానీమ
నను-జాలిబోవిడిచియీసామ్రాజ్యలక్ష్మీ- నెప్పుదిగైకొని నెరిమహీప్రజల-ని
మ్ములరక్షింపుమినిధదెరిత, కనకవల్లిశునికరుణమీయందు- నెనయుకతంబున
మీకేమిభయము॥

ప॥ ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా నీయొక్కసత్యవాక్యసంపన్నతనునెఱు
గంగోటినిన్ననేకకష్టములబెట్టితిని నాతప్పుమన్నింపవయ్యామహారాజా॥

ప॥ విశ్వామిత్రునిగూర్చిహరిశ్చంద్రునివాక్యము॥

ద్విపద- నాటరాగము.

అకటమునీంద్రయిట్లానదగునె- సకలజగన్నుతచరితండవీపు- నీకేటి

తప్పులునిఖిలలోకముల-నీకతంబునమించెనేడునాకీ- ఘనమైననీయనుగ్రహమునగాదె- చనుదెంచెననుబ్రాహ్మచంద్రాభీతంను- డీదేవతలుమునులీయోగివరులు-నీదయగాదెనున్నిచిరినన్ను- చల్లనీకటాక్షంబునామీద - నుల్లంబులోమోదముబొంగజేసె-పరితాపములనెల్లచాపెసౌఖ్యముల-బురికొల్పెనింకనోమునిచంద్రనిన్ను- వెరచుచుతొకమాటవేడెదనేను- మరిచియురాజ్య-బుమశ్శిగొంతునకు- మెలమితోమున్నొక్కడిచ్చినదైన- పొలుపొందతాదారబోసినదైన-సూదిమోపెడునంతచోటునాభూమి- లేదనికరపినలెక్కింపరాని-ఘనతరమగునారకమునవెయ్యెండ్లు- చునుగుచుగ్రిమియాపమునవసియించు- ననుధర్మశాస్త్రవాక్యాధికంబుగొంత-మనమునదలపోయుమామునినాధ-యేకాతపత్రమైయెసగునీవసుధ-నీకిష్టమగువారినిచ్చియేలింపు- శ్రీరాఘవేంద్రునిసేవించినేను-యేరితినైనసేవింపుచుండెదను॥

వ॥ ఓవిశ్వామిత్రుడా మీట్లుచెప్పటసరికాదయ్యా- నీవలనగదానాకీతికచూడులోకములయందును ప్రసిద్ధికెక్కెనీవలననేగదా పరమేశ్వరుడు మొదలగుదేవతలనెల్లబాడగలిగె నీకుదారబోసినరాజ్యమునాకుమరలనక్కరలేదయ్యా నీయిష్టముపచ్చినవారి కెవరికైనను రాజ్యము నిచ్చివేయవయ్యామునీంద్రా॥

వ॥ హరిశ్చంద్రునిగూర్చివిశ్వామిత్రునివాక్యము॥

ఉ॥ నావుడులెస్సగుయ్యెనరనాభశిరోమణియట్లసేయుదుక॥ నీవును దివ్యసూపతివినిన్నుబియంబుననిలైదకధరి॥ శ్రీవలయంబుసర్వమునుదేజముబర్వగనేలుచుండుమీ॥ నావచనంబుమోఘముచనంబునసంశయమింకనేటికీ॥

వ॥ ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా నీవుచెప్పవట్టిమాటలు బాగుగనుండలేదయ్యా నేనే నీరాజ్యమును నీకు మరల నిచ్చుచున్నాను నీవుపుచ్చుకొని రాజ్యమేలుము మహారాజా॥

గీ॥ ఇందుకొడబడకుంటివేన్మపవరేణ్య॥ పూనిబొంకితిననిపొమ్ముపోవకున్ననరసి నేనెట్లుచెప్పినట్లచేసి॥ కీర్తిపొందుముసత్యవిస్ఫులికమెఱయ॥

వ॥ హరిశ్చంద్రమహారాజా నేనుచెప్పినట్లు చేయకుంటివేని నేనుబొంకితిననిచెప్పిపొమ్ము చెప్పవైతివేనిరాజ్యమేలుము మహారాజా॥

క॥ మునుదేవసభామధ్యంబుననాచేసినప్రతిజ్ఞభూవరతప్పం॥ జనునెప్రతిజ్ఞాభంగం॥ బునకంటెనుదురీతమెట్టిబుద్ధిదలంపక॥

వ॥ నేనుచేసిన ప్రతిజ్ఞా భంగంబగును కావున నేనుచెప్పినట్లుచేయవయ్యామహారాజా॥

చ॥ నలినసుహృతులీనపదునాల్గుమహీయుగమృత్యుసుంధరా॥ స్థనధీశుగానినుమదంబుననిలైదనంచుబూనినే॥ బలికనవాడనాప్రతిప్రాధిపహింపగనంతకాలము॥ జలధిపరీతభూతలముసర్వమునేలుప్రజానురాగివై॥

వ॥ పదునాల్గుమహాయుగములునీవురాజ్యమేలునట్లు చేయుచున్నాననిననాప్రతిజ్ఞాప్రకారముజేయవయ్యారాజేంద్రా॥

క॥ మరిమీదబాకశాసను॥ సరిగద్దియనొగిజతుడశమహామన్వం॥ తరములునిలిపెదననినే॥ దిరమారగబలికినాడత్రదళులువిఫగ॥

క॥ అందాకనుండుమదికా॥ నందంబునబొందినీవునాకంబునసం॥ క్రందనుమాటుటగద్దియ॥ నిందుకళాధరునియానయికనేమందుక॥

కందాధికం॥ శరణువసిష్టమునీంద్రా॥ శరణుఅరుంధతీసతీశసద్గుణసాంద్రా॥ గురువరసిదర్శనమున॥ పరమపవిత్రుడనువైతిపన్నుగా॥ యింకేమికోదువలెన్నగా॥ మన్ననమరనాయున్నయడకుఘన॥ సన్నయెరిగిసుప్రసన్నుడవైతివాపన్నుగా॥

వ॥ ఓవసిష్టమహాశునివరా మీయాశీర్వాదమువలన మాకేమియు దక్కువలేదయ్యామునీంద్రా॥

చ॥ పరుసముతోడమోపిసులభంబుగలోహముకాంచనంబుగా॥ బరువడిజేసినట్లవిరపాయతపోమహీమానుభావబం॥ ధురుడవుగాధిపందనునితోడుతనన్నొఱుయించినత్యసు॥ స్థిరతరకీర్తిమంతునిగజేసితిరెంతయుసత్కృపామతిక॥

వ॥ ఓవసిష్టుడా విశ్వామిత్రునితోగూడ నన్నుజేర్చి సత్యవాక్యపరిపాలకుడనుకీర్తివచ్చునట్లుగానాకుజేసితివిమునీంద్రా॥

వ॥ హరిశ్చంద్రునిగూర్చివసిష్టువాక్యము॥

ఉ॥ శ్రీకరసత్యవైభవవశీకృతచంద్రకళావతంసయి॥ త్వౌకులకీర్తినికతనవన్నియమించెధరితిమీద॥ సుక్లోకుడవీవునీకుగలసూన్యతధైర్యవివేకదానరేఖాకలితప్రతాపములుగన్గొనమెవ్వరియందునెచ్చట॥

వ॥ ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా నీకుగలసత్యవాక్యధైర్యవివేకముల నెన్నుటకెవరికినిశక్యముగాదు మహారాజా॥

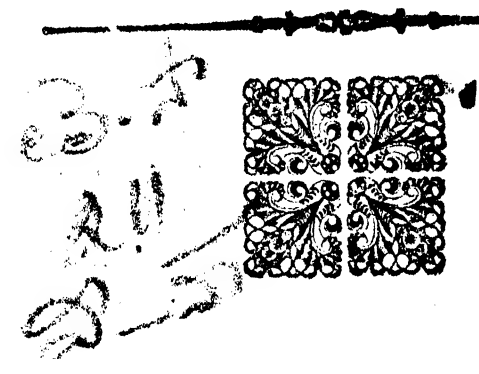
క॥ అనఘాత్మనాపురోహీతు॥ డనియంతయునాచరించియరుదుగనాచే॥ నీనప్రతిజ్ఞదప్పకుండగ॥ ననుగెలిపించితివిత్రిభువనంబులెరుంగక॥

వ॥ ఓహరిశ్చంద్రమహారాజా నన్నాదరించి నాప్రతిజ్ఞాభంగముగాకుండునట్లు నన్నుగెలిపించితివిమహారాజా॥

శ వ॥ వసిష్ఠునిగూర్చి హరిశ్చంద్రవాక్యము॥
 క॥ భూతలనాథులలోపల । నాతతమగుకీర్తి నేగృతాధుడనైతి॥
 మీతలపానతియిండిక । నేతెరగునడతునుచితమెయ్యదినాకు॥
 వ॥ వసిష్ఠమునీంద్రామీయాజ్ఞాప్రకారమునడుచుకొనుచున్నాను ఆన
 తిందుమునిశ్రేష్ఠా॥
 వ॥ హరిశ్చంద్రునిగూర్చి వసిష్ఠవాక్యము॥
 క॥ ఈకౌశికమునిపుంగవు । డేకరణిన్యెలగుమనియే నేపారంగా । నాక
 రణినమెలగండగు । నాకాధిపనదృశయిదియనాదుతలంపుక॥
 వ॥ యీవిశ్వామిత్రుడెట్లుచేయమనుచున్నాడో అజేప్రకారముగనడ
 వవయ్యారాజేంద్రా॥
 వ॥ వసిష్ఠవాక్యము॥
 సీ ॥ మదనారీపనుపునమణికుంభములవియన్నదివారిచెప్పించినరవళే
 ణ్యు । జానొందమంగళస్నానంబుచేయించివరవస్త్రబహువిధాభరణగంధ ।
 మాల్యాదివస్తుసామాగ్రిచేనెంతయుశ్రీలుమీరగనలంకృతులొనర్చి చంద్రకాం
 తశిలావిశాలవిత్తికోపరిభాగమునజాలప్రభుతిమీర । మేరుశిఖరంబుతోడుతమే
 యింద్రాక్షిపింహాసనంబునబరగనునిచి । యగ్రజన్ములనుచితదానాదివిధుల ।
 విధియించిప్రియమువెలయ॥
 వ॥ ముఖేభరకృపావిశేషంబుననవ్విశ్వంభరామండలంబునసమస్తం
 బును మోదంబున నేలుచుండమనిసమగ్రవైభవంబున బట్టంబుగట్టిరాసమయం
 బునగమలాసనాదిగీర్వాణులును వసిష్ఠవిశ్వామిత్రగౌతమకణ్వజమదగ్నిప్రము
 ఖసంయమీజనంబులును సనేకప్రకారంబులనాశీర్వచనంబుచేసి మంత్రాక్షతం
 బులిడిరప్పడు॥
 సీ॥ దివినాదితేయవాదిత్రముల్ ఘోషించెకురి సెనుయుల్లునవిరులవాస ।
 గంధర్వకామినిగానముల్ విలసిల్లెనప్పరస్త్రిలునాట్యంబుచేలగె । నత్యంతసౌర
 భశైత్యమాండ్యంబులుమలయానిలమువీచెగలయదిశల । దహనుడొప్పారెట్ర
 దక్షతౌగ్గులచేతనిచంద్రధితులేపుచూపె । భుజగవంశాధినాథదిగ్గజవరహ ।
 కూమకలపర్వతంబులుకుతలబారె । మెడల్లవిశ్రాంతిమాయించె నెలమిదొల
 గ । నకలజీవులుపొదలిరిసమ్మదమున॥
 వ॥ విశ్వామిత్రుండనుతానుసిద్ధాశ్రమమునతపంబుజేసి సంపాదించి
 సతపఃఫలంబంతయును పరమేశ్వరుడు మొదలగు దేవతలెరుగునటుల హరిశ్చం
 ద్రునకుధారవోసె॥

వచనం॥ హరిశ్చంద్రునిగూర్చి విశ్వనాథునివాక్యము.
 గీ॥ చంద్రయశుడవునాహరిశ్చంద్రయివుడు । నీవుసాకేతపురమునకే
 గుమింక । హరివిరించిపురందరాద్యమరవరులు । గొలువవేంచేతుకై లాసకుధ
 రమునకు॥
 వ॥ ఇట్లు పరమేశ్వరుడు వసిష్ఠవిశ్వామిత్రులు మొదలగువారు వారివా
 రినిలయంబులకేగినతోడనే హరిశ్చంద్ర మహారాజు పుత్రకళత్రసమేతంబుగా బ
 దునాలుగుయుగంబులు రాజ్యంబేలుచుండె॥
 మం గళ హ ర తి.
 చిలహరిరాగం- అటతాళం.
 మంగళాహరతివ్వారే- రాఘవేంద్రునకు॥ మంగళా॥ సంగతినిశరణా
 గతులట్రోవంగదలచి- జగంబులోనపతంగకులమునబుట్టి- శ్రీరఘుపుంగవుండ
 నవెలయుస్వామికి॥ మంగళా॥ గాధినందనుయాగము- రక్షణజేసికొతూపాల
 మునొంది, పాదరాజమునరాతినాతగయాదరించిపురారిధనువు విరోధివగళ
 ముజూడతెగగొట్టిమైధినిగైకొన్నస్వామికి॥ మంగళా॥ పరశురామునోడిం
 చి-జనకునియాజ్ఞనరిగికానలజేరి- ధరణిసుత నెడబాసిశబరిని॥ పరశురాముని
 తారావరునిపింఛమణించి రాజ్యముతరణిజనకునొసంగుస్వా॥ పరశురాముని
 అంజనేయులచేతను-జానకివారలన్నియువినెనంతను- అం॥ పరశురాముని
 పణుమంజుభాషలనాదరించిను - రంజితంబుగలంకకునుతగరాజవని తన్నేలు
 స్వామికి॥ మంగళా॥ సారాహరముదాటేను - దానవులనెల్లానీరుశాయగా
 గోరెనూ- ఘోరసమరములోనరావణకుంభకణుకలగుల్చిసీతను-యూరడిం
 చివిమానమెక్కి-యయోధ్యజేరినముద్దుస్వామికి॥ మంగళా॥ శ్రీతిరువల్లూరా
 ను-వెలసిసాధులనుచేపట్టిరక్షించేనూ- యీతనికిసరిసాటిదైవములెందువెదకి
 నలేరు - శ్రీవిఖ్యాతిమీరగజానకిపట్టాభిషేకంబైనస్వామికి॥ మంగళా॥

హరిశ్చంద్ర మహారాజునాటకము- సంపూర్ణము.



END OF
TITLE